DEBATES OF THE

ASSAM LEGISLATIVE ASSEMBLY, 1969

(BUDGET SESSION)

VOLUME—I [illegible]

No.—15

The 15th March, 1969

CONTENTS

				Pages
1.	Starred Questions and Answers	...	...	1
2.	Unstarred Questions and Answers	...	...	33
3.	Query about notice of a question	...	...	40
4.	Statement by Chief Minister—Assam Nagaland Border	...	...	41
5.	Calling Attention to A Matter of Urgent Public Importance—High-handedness of an official of the Refugee Rehabilitation Department	...	...	42
6.	General Discussion of the Budget	...	...	50
7.	Adjournment	...	...	154

REFERENCE

PROCEEDINGS OF THE SIXTH SESSION OF THE ASSAM LEGISLATIVE ASSEMBLY ASSEMBLED AFTER THE FOURTH GENERAL ELECTION UNDER THE SOVEREIGN DEMOCRATIC REPUBLICAN CONSTITUTION OF INDIA.

The Assembly met in the Assembly Chamber, Shillong at 10 A.M. on Saturday, the 15th March, 1969.

PRESENT.

Shri Ataur Rahman, M.A., LL.B., Deputy Speaker, in the Chair, Eleven Ministers, five Ministers of State, Three Deputy Ministers and Eightynine Members.

QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS

(To which oral answers were given)

Re : Police firing at Daloo in Karimganj Subdivision.

Shri Maneswar Boro asked :

*179. Will the Chief Minister be pleased to State—

(a) Whether it is a fact that Police opened fire at Daloo in Karimganj Subdivision of Cachar Distict in the month of September, 1968 ?

(b) If so, what were the reasons ?

Shri Bimala Prasad Chaliha (Chief Minister) replied :
179. (a)—Yes, on 26th September, 1968.

(b)—A serious law and order situation arose out of an assault and kidnapping of persons of one group by another when a meeting of Daloo Gaon Panchayat was scheduled to be held that day at the Daloo L.P. School. Finding the situation very grave the B.D.O. , Ramkrishnanagar ordered the firing after due warning.

(c)—No one was injured.

Shri Maneswar Boro—B.D.O. ক firing order ৰ ক্ষমতা চৰকাৰে দিছিল নে ? যদি দিয়া নাই তেনেহলে B.D.O. ৰ ওপৰত কি ব্যৱস্থা লোৱা হৈছে ।

Shri Bimala Prasad Chaliha—সেই বিষয়ে পৰিস্থিতিৰ খবৰ কৰি পিছত হে কব পাৰিম ।

Shri Phani Bora—Sir, B.D.O. ক fire কৰিবলৈ অধিকাৰ দিয়া হৈছিল নেকি ?

Mr. Deputy Speaker—খবৰ লৈহে কব পাৰিম বুলি কৈছে নহয় ।

Shri Dulal Chandra Braua—এজন B.D.O. বা অন্য তেনেকুৱা অফিচাৰে firing কৰা অধিকাৰ পোৱাৰ আগতে Gagettee Notification কৰিব লাগিব । সেইটো কৰা হৈছিল নে নাই ? যদি কৰা নাই কোন আইন মতে B.D.O. ই firing order কেনেকৈ দিলে ?.

Shri Bimala Prasad Chaliha—উপাধ্যক্ষ মহোদয়, সেইটো মই খবৰ কৰিহে কব পাৰিম ?

Shri Atul Chandra Goswami—গণ্ডগোল হৈছে নে নাই সেইটো Magistrate এ কব পাৰেনে B.D.O.ই কব পাৰে ?

Shri Bimala prasad Chaliha—খবৰ কৰিলেহে জনাব পাৰিম ।

Shri Maneswar Baro—firing justified হৈছিল নে নাই ?

Shri Mahidhar Pegu—এইটো কথা সচানেকি যে সেই অঞ্চলত বাঘ পোৱালী নে শিয়াল এটা ওলাইছিল আৰু গাৱঁৰ ৰাইজে হৈ চৈ লগোৱাত তাতে চিপাহী সকলে তেওঁলোকক আক্ৰমণ কৰা বুলি ভয় খাই দুই জাই গুলি এৰে ?

Rs: Encroachment at Panidihing Reserve

Shri Durgeswar Saikia asked :

*180. Will the Minister-in charge of Forests be pleased to state—

(a) Whether there has been large scale encroachment going on at Panidihing Reserve ?

(b) What step Government have taken to protect the reserve from encroachment ?

(c) Whether the encroachers collected money to fight with the Government for settlement ?

(d) If so, whether Government propose to enquire under whose leadership these have been done ?

(e) Whether Forest Officers are also entangled ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Minister, Forests) replied :

180. (a)—There was an encroachment in an area of 4,016·5 acres of the Panidihing Reserve Forest which have since been de-reserved in September, 1967.

(b)—In addition to prosecution under Forest Law, evictions were carried out from time to time by demolishing houses, arresting persons and seizure of crops, etc.

(c)—There is no written report or documentary evidence available to show that money was collected.

(d)—Information available indicates that these encroachers organised themselves under the banner "Nitai Panidihing Matihin Krishakar Sartha Sanrakshan Samittee"; under the leadership of one Shri Phani Chetia, Member of P. S. P. and one Shri Bharat Dutta, a member of R. C. P. I.

(e)—No.

Shri Durgeswar Saikia— এই মানুহ বিলাকক যে Arrest কৰা হৈছে, তেওঁ-বিলাকক Encroach কৰাৰ লগে লগে কৰা হৈছে নে হাবি জঙ্গল কাটি মুকলি কৰাৰ পিচত Arrest কৰা হৈছে ?

Shri Mahedra Mohan Choudhury— হাবি জঙ্গল কাটি মুকলি কৰাৰ পিচত হে Encroach বুলি গম পোৱা যায় আৰু তেতিয়াহে Arrest কৰা হৈছে।

Shri Durgeswar Saikia— সেই যে Arrest কৰা হৈছে তাৰ পৰা ৰিজাৰ্ভ সং-ৰক্ষণ কৰাত সহায় হৈছেনে কি ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury— কিছুপৰিমাণে ৰিজাৰ্ভ বেদখল কমিছে।

Re: Tangani Forest Reserve of Sibsagar Forest Division

Shri Narendra Nath Sarma asked:	Shri Mahendra Mohan Choudhury (Minister, Forests) replied:
*181. Will the Minister-in-charge of Forests be pleased to state—	
(a) The area of Tangani Reserve of Borpather Mouza of Golaghat Subdivision and whether it is under the Sibsagar Forest Division or Mikir Hills Forest Division ?	181. (a)—There is no Tangani Reserve but there is one Forest village, named Tangani in Nambor Forest Reserve under Golaghat Subdivision, which falls under Sibsagar Forest Division.
(b) Whether Government is aware that a large scale encroachment is going on at Tengani Reserve from last two years ?	(b)— There is encroachment in Nambor Forest Reserve.
(c) Whether any report is received by the Government from the Forest Officers about this encroachment ?	(c)—Yes.

(d) Whether it is a fact that more than one thousand people entered the forest and occupied it?

(d)—As per report about 500 people entered since 1961 into Nambor Forest Reserve who were evicted from time to time. In October, November, 1968, 155 encroacher families were evicted. Some of them have since re-encroached.

(e) Whether it is a fact that a few "dalall" in collaboration with staff of Forest range realised a huge amount by giving land to the encroachers?

(e)—Government have no information about collaboration of Range staff. But it is understood that there are few "Dallals" who collected money on the plea of meeting incidential expenditure.

(f) Whether Government propose to take appropriate steps in the matter?

(f)—Encroachers will be evicted.

Shri Narendra Nath Sarma— এইটো কথা সচানেকি— যে শ্ৰীপোনা ৰাম শইকীয়াই মাটি দিম বুলি প্ৰতিজন মানুহৰ পৰা ৩০ টকাকে লৈছিল আৰু এই কথা স্থানীয় S. D. O. কো জনোৱা হৈছিল। এই বিষয়ে চৰকাৰে তদন্ত কৰিছিলনে ?

Shri Mohendra Mohan Choudhury— সেইজন মানুহে তেনেকুৱা কাম কৰিছে নে নাই সেই খবৰ চৰকাৰৰ নাই।

Shri Jagannath Singha— মানুহ জনৰ নাম কি ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury— শ্ৰীশিৱাজী ৰয়।

Shri Dulal Chandra Barua— শ্ৰীশৰ্ম্মা ডাঙৰীয়াই কোৱা মানুহজনৰ নাম কি ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury— শ্ৰীপোনা ৰাম শইকীয়া।

Shri Dulal Chandra Barua— Whether Govt. is aware of the fact that in this regard people of that particular area twice represented to the Revenue Minister for taking up action against the persons concerned. If so, whether Govt. has taken any action against the persons concerned or not ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury— Govt. has taken action by evicting the encroachers.

Shri Dulal Chandra Barua— Is it a fact that one gentleman on the plea of giving land to the person collecting money from the individuals and by violating the Govt. rules they were allowed to stay by the gentleman. People of that particular area submitted not only one but two representations to the Govt. If so, whether Govt. has taken any action against the person concerned.

Shri Mahendra Mohan Choudhury— The persons whose name is mentioned here is not the same person. There was one Shivaji Roy and against whom there was allegation that he was collecting money and encouraged encroachment in the forest land. He was handed over to the police. But as far as my information goes, of course subject to conection the case has failed.

Re : Issue of Permits for Trees

Shri Maneswar Boro asked :	Shri Mahendra Mohan Choudhury (Minister, Forests) replied:
*182. Will the Minister-in-charge of Forests be pleased to state—	
(a) The procedure followed by the Government in the matter of issuing permit for trees to individual person ?	182. (a)—Permits for trees are generally granted for public purposes and no permits to individual are granted except on exceptional circumstances.
(b) Whether it is a fact that the Minister for Forests and Revenue issued permits for 1,000 (one thousand) Halak trees in the name of Shri D. Saikia in Golaghat Subdivision ?	(b)—Orders for granting individual permits were issued to Conservator of Forests by Government

(c) If so, when ?

(c)—November 1967·

(d) Whether it is also a fact that the file relating to the issue of permits is also missing from the office ?

(d)—Yes.

(e) It so, how ?

(f) Who is responsible for this ?

(g) What action has been taken by the Government in this regard ?

(e) to (g)—The matier is under enquiry.

Shri Maneswar Boro— চাৰ, গছ কাটিবৰ কাৰণে যিটো permit ৰ order C. F. ক দিয়া হৈছিল, সেইটো order কোনে দিছিল ।

Shri Mahendra Mohan Choudhury— চাৰ, এই বিষয়ে এটা বিবৃতি মই সদনত দিছোৱেই । কঠালগুৰিত কিছুমান মাটিহীন খেতিয়কক মাটি পট্টন দিবলৈ দিয়া হৈছিল । সেই ঠাইখনৰ বহু জাগা পট্টন দিব লগা মাটিখিনি জুৰি আছিল । সেই কাৰণে সেই মাটিৰ ওপৰত যি বিলাক গছ আছিল, সেই গছ বিলাক সোনকালে তাৰ পৰা কাটিবৰ কাৰনে ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিবলৈ conservator of Forest এ গৱৰ্ণমেণ্টলৈ লিখিছিল । সেই বিলাক গছ যদি coup কৰি দিয়ে, আৰু কুপ কৰোতেও পলম হব । আৰু ইতিমধ্যে গছ কিছু নোহোৱা হব পাৰে । যিহেতুকে এইটো এটা ব্যাপক Area ধৰি গছ বিলাক আছে সেই ক্ষেত্ৰত কুপ দিয়া সম্ভৱ নহব পাৰে । সেইকাৰণে Permit দিবৰ কাৰণে chief conservator of Forest এ গৱৰ্ণমেণ্টলৈ, অনুমোদন কৰে । সেই অনুমোদন অনুসৰি গৱৰ্ণমেণ্টে সেই গছ বিলাকৰ Permit দিবৰ কাৰণে chief conservator of Forest ক অনুমতি দিয়ে ।

Shri Jogannath Singh— মন্ত্ৰী মহোদয়ে যি কৈছে সেইজন D. Saikia, M. L. A. D. Saikia নেকি ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury— D. Saikia নহয়, H. N. Saikia হে । আৰু ১ হাজাৰ গছ নহয়, ৬০০ গছহে ।

Shri Gauri Sankar Bhattacharyya— এই কথাটো সদনত আগেয়ে উত্থাপিত হৈছিল। আৰু সেই সময়ত চৰকাৰৰ পক্ষৰ পৰা কোৱা হৈছিল যে, এই ঘটনা সম্পৰ্কত যি খন প্ৰকৃত Office নথি আছিল সেইখন কোনোবাই লুকুৱাই পেলাইছে নাইবা কৰবাত হেৰাইছে। আৰু যাৰ ফলত, হাইকৰ্টৰ মোকৰ্দ্দমাত চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা মূল নথি দাখিল কৰিব পৰা নহল আৰু পুনৰ গঠিত নথি পঠোৱা হ'ল। কেচৰ Merit সম্পৰ্কে মই কবলৈ নাযাও কিন্তু যিহেতু সেইটো এটা High Court ৰ মোকৰ্দ্দমা সংক্ৰান্তৰ নথি। সেই কাৰণে মূল নথি খনকে পঠাব লাগিছিল। এই বিষয়ৰ কথা ইতিমধ্যে প্ৰকাশ পাইছে। প্ৰকাশিত কথাৰ ভিতৰত দেখা যায় যে, মন্ত্ৰী মহোদয়ে যি-খিনি গছ কাটিবৰ কাৰণে permit দিছিল তাতোকৈ permit ৰ সংখ্যাবাঢ়ি গ'ল। ১ নবেম্বৰতো ২ নম্বৰত এই সদস্যৰ এজন সদস্য আৰু এজন Municipalty ৰ Chairman যেখেতে ব্যক্তিগতভাবে এখন চিঠি মন্ত্ৰী মহোদয় লৈ অনুৰোধ কৰি, অমুক আমাৰ মানুহ, তেওক permit দিব লাগে, সেই চিঠিখনো High Court ত পৰিছে। আৰু আজি চৰকাৰৰ কাৰবাৰ বিলাক ৰাইজৰ সন্মুখত হাঁহিয়াতৰ পাত্ৰ হৈছে। চৰকাৰে ভৱিষ্যতলৈ চাবনে, যদি কেতিয়াবা এনেকুৱা কিবা মন কৰে সেইবিলাক কথা যাতে High Court নাপায়গৈ ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury— যিটো "ফাইল" High Court লৈ পঠোৱা হৈছিল তাত এনেকুৱা কিবা কাগজ পত্ৰ আছেনেকি মই নাজানো। সিদিনা ভট্টাচাৰ্য্য ডাঙৰীয়াইও এই বিষয়ে উত্থাপন কৰিছিল। গতিকে যেতিয়া ফাইলটো ঘূৰি আহিব তেতিয়া এই কথাটো সচা হয় নে নহয় বিচাৰ কৰি চাম।

Shri Dulal Chandra Barua— মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে, Chief Conservator of Forest ক ১০০০ কলৰ গছৰ কাৰণে হুকুম দিয়া হৈছিল। এই কথাটো সচানে, ফালটো Conservator of Forest office পৰা নাই হেৰোৱা শ্বিলংৰ পৰাহে হেৰাইছে ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury— হয়, Conservator of forest office ৰ পৰা নহয় শ্বিলং চেক্ৰেট্ৰেৰিয়েটৰ পৰা হেৰাইছে।

Shri Dulal Chandra Barua— এইয়ে, Re-constructed ফাইল পঠোৱা হৈছে বা সেই সংক্ৰান্তত কেচৰ Merit ৰ বিষয়ে কবলৈ নাযাও। কিন্তু কাৰ চক্ৰান্তত ফাইলটো ঘূৰি. ঘূৰি হেৰাল আৰু কাৰ দোষৰ কাৰণে ৰাইজৰ বনজ সম্পদ বিলাক নষ্ট হ'ল তাৰ অনুসন্ধান চলাবনে ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury— এই বিষয়ে চৰকাৰে ব্যৱস্থা লবলৈ চেষ্টা চলাই আছে। যিবিলাক অফিচাৰে ফাইল হেৰুৱাইছে বা যি বিলাক এই সংক্ৰান্তত জড়িত আছে তেওঁলোকৰ বিপক্ষে ব্যৱস্থা লবলৈ কথা চলি আছে।

Shri Debeswar Sarmah— (b) প্ৰশ্নটোৰ উত্তৰ কি ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury— Orders for granting permits to individuals were issued to Conservator of Forest by Government

Shri Debeswar Sarmah— সেইটো উত্তৰ হব নোৱাৰে ।
Whether it is a fact that the Miniser for Forest and Revenue issued permits for 1000 Holak trees in the name of Shri D. Saikia in Golaghat Sub-Division ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury— Minister এ permit ৰ order দিব নোৱাৰে। সেই কাৰণে, যেতিয়া ফাইলটো আহিল তেতিয়া Chief Conservator Forest ক order টোত অনুমোদন দিয়া হৈছিল ।

Shri Moinul Haque Choudhury— That means the Ministry approved giving these permits ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury— Yes.

Shri Moinul Haque Choudhury— what was the number of trees for which the Minister gave the approval ?

Shri Mohendra Mohan Choudhury— Chief Conservator of Forest এ যেতিয়া Govt. লৈ লিখিলে. তেতিয়া Govt. এ order দিলে permit দিবৰ কাৰণে । গোটেইটো কাম Conservator Forest ৰ দ্বাৰাই কৰা হৈছে । Conservator of Forest ক ব্যক্তিগত মানুহক গছ কাটিবলৈ দিয়াৰ ক্ষমতা আছে । চৰকাৰে Conservator of Forest ৰ ক্ষমতাৰ অতিৰিক্ত ব্যৱহাৰ কৰা হৈছে বুলি ভাবে । আৰু এই বিষয়টো তদন্তাধীন হৈ আছে ।

(Several Members stood up to ask suplementaries)

Mr. Deputy Speaker— The hon. Members will please remember that on this subject a detailed statement was made in this House by the Minister concerned. Therefore, we may not entry into the details of this question any more.

Shri Atul Chandra Goswami— যি জন শইকীয়াৰ নামত, permit দিয়া হৈছে সেইজন মুখ্যমন্ত্ৰীৰ সম্বন্ধীয়া মানুহ হয়নে নহয় ?

Re : Higher Officer of Forest Department working in the A. R. T. Co. Margherita.

শ্ৰীমনেশ্বৰ বৰোৱে সুধিছে ঃ

*১৮৩। माननीय বন বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে—

(ক) এইটো কথা সচা নে যে অসম চৰকাৰৰ বন বিভাগৰ এজন উচ্চপদস্থ বিষয়াই তেওঁ বৰ্ত্তমানে পাই থকাতকৈ বেছি দৰমহা আৰু সুবিধাত মাৰ্ঘেৰিটাৰ এ, আৰ, টি, কোম্পানীত এটা ডাঙৰ চাকৰী কৰিছে।

(খ) এইটো কথা সচা নে যে উক্ত বিষয়া জনে চৰকাৰী চাকৰী ইস্তফা নিদি অসম চৰকাৰৰ ওচৰত ছুটিৰ আবেদন কৰে আৰু অসম চৰকাৰে সেই আবেদন মঞ্জুৰ কৰি উক্ত চৰকাৰী বিষয়াজনক অস্থায়ী ভাবে কোম্পানীত কাম কৰিবলৈ অনুমতি দিছে ?

(গ) যদি দিছে, দিয়াৰ কাৰণ কি ?

বন বিভাগৰ মন্ত্ৰী শ্ৰীমহেন্দ্ৰ মোহন চৌধুৰীয়ে উত্তৰ দিছে—

১৮৩। (ক)—হয়, সচা।

(খ)—হয়, সচা। তেখেতক বিনা দৰমহাত ছুটি দিয়া হয়।

(গ) উক্ত বিষয়াজনে আই, এফ, এচ, পাবলৈ সমৰ্থ নহল। তেখেতে কৰি থকা চাকৰীৰ সৰ্ব্ব উচ্চ দৰমহা পাই থকাত দৰমহা বঢ়াৰ কোনো আশা নথকাত আৰু মাৰ্ঘেৰিটাৰ এ, আৰ, টি কোম্পানীৰ বন বিভাগৰ উচ্চপদস্থ বিষয়া এজনৰ প্ৰয়োজন হোৱাত তেখেতে তালৈ যাবলৈ দৰখাস্ত কৰে। চৰকাৰেও তেখেতৰ অৱস্থা আৰু লগতে এজন থলুৱা মানুহৰো চাকৰী পোৱাৰ কথা ভাবি তেখেতক যাবলৈ দিবলৈ মান্তি হয়।

Shqi Moneswar Boro—চাৰ, এটা Deptt ত কাম কৰি থকা এজন মানুহে আন এটা Deptt. ত ছুটি লৈ আহি কাম কৰিব পাৰে নেকি ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury—পাৰে।

Re : Flood Control Scheme in Assam as announced by the Central Minister for Flood Control.

শ্ৰীশৈলেন মেধীয়ে সুধিছে—

*১৮৪। মাননীয় বাননিয়ন্ত্ৰণ আৰু জলসিঞ্চন বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে জনাব নে—

(ক) যোৱা ২৫ নভেম্বৰৰ 'নতুন অসমীয়া' কাগজত প্ৰকাশিত ডিব্ৰুগড়ৰ নিজা সংবাদদাতাৰ বাতৰিমতে কেন্দ্ৰীয় জলসিঞ্চন বিভাগৰ মন্ত্ৰী ডাঃ কে, এল, ৰাওৱে এক ভাষণ প্ৰসঙ্গত অসম চৰকাৰৰ বাননিয়ন্ত্ৰণ বিভাগৰ কাৰ্য্যবাহী অভিযন্তা শ্ৰীবৰদা চৰণ মেধীক ব্ৰহ্মপুত্ৰ নিয়ন্ত্ৰণৰ কিবা আঁচনিৰ কথা জনোৱা কথা সঁচানে ?

(খ) যদি সত্য হয়, অসম চৰকাৰে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা এই সম্পৰ্কে কিবা নিৰ্দ্দেশ বা পৰামৰ্শ পাইছে নে ?

(গ) যদি পাইছে, কি পাইছে ?

বাননিয়ন্ত্ৰণ মন্ত্ৰী শ্ৰীমহেন্দ্ৰ মোহন চৌধুৰীয়ে উত্তৰ দিছে—

১৮৪। (ক)—কেন্দ্ৰীয় জলসিঞ্চন বিভাগৰ মন্ত্ৰী ডাঃ কে, এল, ৰাওৱে তেনে কোনো আঁচনিৰ কথা অসম চৰকাৰৰ বান-নিয়ন্ত্ৰন বিভাগৰ কাৰ্য্যবাহী অভিযন্তা শ্ৰীবৰদা চৰণ মেধীক চৰকাৰীভাৱে জনোৱা নাই।

(খ)—প্ৰশ্ন নুঠে।

(গ)—প্ৰশ্ন নুঠে।

Shri Sailen Medhi :—উপাধ্যক্ষ মহোদয়, যোৱা ২৫ নভেম্বৰ তাৰিখে 'নতুন অসমীয়া' কাগজত অসমৰ বানপানী নিয়ন্ত্ৰন বিভাগৰ কাৰ্য্যবাহী অভিযন্তা শ্ৰীবৰদা চৰণ মেধীৰ যিটো Statement ওলাইছিল তাত কৈছিল Dr. K. L. Row ৰ ভাষণ প্ৰসংগত অসমৰ বানপানী নিয়ন্ত্ৰণৰ এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ প্ৰস্তাব ডাঙি ধৰিছিল। এই বিষয়ত চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো।

Shri Mahendra Mohan Chaudhury :—Dr. K. L. Row কেইমাহমানৰ কাৰণে Americaৰ মিচিচিপি নদীৰ নিয়ন্ত্ৰণ কৰা চাবলৈ গৈছিল। সেইটো হৈছে অসমৰ ব্ৰহ্মপুত্ৰ নদী নিয়ন্ত্ৰন কৰা সম্পৰ্কত। সেই কাৰণে অসমৰ এজন 'একজিকিউটিভ্ Engineer'ক তেখেতে লগত লৈ গৈছিল। আৰু তেওঁৰ নাম শ্ৰীবৰদা চৰণ মেধি। তেওঁ ১৫ দিনমান Dr. K. L. Row ৰ লগত আছিল। তাত কি আলোচনা কৰিলে কেনে ধৰণৰ আলোচনা আছিল সেইটো আমি কব নোৱাৰো।

Shri Dulal Chandra Barua :—অসম চৰকাৰৰ এজন বিষয়াই চৰকাৰৰ নীতি সম্পৰ্কীয় কথালৈ চৰকাৰৰ অনুমতি নোহোৱাকৈ কিবা বিবৃত্তি দিব পাৰেনেকি ?

Shri Mahendra Mohan Chaudhury :—চৰকাৰৰ নীতি বিৰুদ্ধ নহয় যেতিয়া তাত বাধা থাকিব নোৱাৰে।

Shri Moinul Haque Choudhury : Sir, I presume Mr. Medhi went to America at Government expense. On his return whether he submitted any report ?

Shri Mahendra Mohan Chouhury : He did not go at the expense of the Government of Assam. The Government did not incur any expenditure on this account. It was at the invitation of the America he went to America. All the expenses for the travel was borne by the Government of India.

Shri Moinul Haque Choudhury : Sir, my question is not replied. Did he submit any report ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : He did not submit any report, but he discussed the matter with the Government.

Shri Sailen Medhi :—উপাধ্যক্ষ মহোদয়, কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ কোনো সিদ্ধান্ত নোহোৱাকৈ এই বিষয়াজনে সাংবাদিকৰ আগত আৰু জনসাধাৰণৰ আগত এইদৰে ভূল বিবৃত্তি দিয়াত তেওঁৰ বিৰুদ্ধে কিয় কোনো শাস্তিমূলক ব্যৱস্থা চৰকাৰে লোৱা নাই।

Shri Mahendra Mohan Chaudhury : —মহোদয়, শ্ৰী মেধী ডাঙৰীয়া আমাৰ ব্ৰহ্মপুত্ৰ নদী নিয়ন্ত্ৰণ সম্পৰ্কে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে যিটো সিদ্ধান্ত লবলৈ ব্যৱস্থা কৰিছে বা সিদ্ধান্ত লোৱাৰ কথা উল্লেখ কৰিছে এই কথাই তেখেতে কৈছে। যি ব্যৱস্থাৰ কথা কাগজে পত্ৰে ওলাইছে বা কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে ব্যৱস্থা লোৱাৰ কথা ভাবিছে সেই কাৰণে এখন আইনৰ প্ৰয়োজন আৰু তাৰ কাৰণে ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। যিহেতু এই সিদ্ধান্তৰ লগত তেখেতৰ বিবৃত্তিৰ অসামঞ্জতা নাই তাৰ কাৰণে কোনো শাস্তিমূলক ব্যৱস্থা নহয় ?

Shri Phani Bora :—শ্ৰীবৰদা চৰন মেধী যে আমেৰিকালৈ গৈছিল, তেখেতক আমেৰিকাই মাতি পঠাইছিল নে অসম চৰকাৰৰ অনুমতি লৈ গৈছিল। অসম চৰকাৰৰ এজন কৰ্ম্মচাৰী যিহেতু আমেৰিকালৈ গৈছিল আৰু ঘূৰি আহি পিচত তেও যি বিবৃতি দিলে সেইটো শুদ্ধ নে অশুদ্ধ সেইটো অসম চৰকাৰে verify কৰিছেনে নাই। আৰু সেই মানুহজনক শাস্তিৰ ব্যৱস্থা কৰিছেনে নাই ?

Shri Mahendra Mohan Chaudhuri :—শ্ৰী মেধী আমেৰিকালৈ স্বাধীন ভাবে

যোৱা নাই। Dr. K. L. Rowৰ নেতৃত্বতহে গৈছিল। এই সম্পৰ্কীয় যিবিলাক বিবৃত্তি দিছে সেই দলৰ নেতা Dr. K. L. Row এ দিছে। আৰু শ্ৰী মেধীয়ে কোৱা কথা খিনি সেই বিবৃত্তিৰ লগত সামঞ্জস্য আছে। কাজেই ইয়াত শাস্তিমূলক ব্যৱস্থা নুঠে।

Shri Phani Bora :—এই ইঞ্জিনিয়াৰজন Dr. K. L. Row এ মাতি পঠাইছিল নে, অসম চৰকাৰে তেখেতৰ লগত পঠাইছিল।

Shri Mahendra Mohan Chaudhuri :—Dr. K. L. Row এ অসম চৰকাৰক জনাইছিল যে এজন অসম চৰকাৰৰ বিষয়া তেওঁৰ লগত গলে ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ নিয়ন্ত্ৰণ সম্পৰ্কীয় আৰু অন্যান্য আলোচনাত অংশ গ্ৰহণ কৰিবলৈ সুবিধা হব আৰু এই কাৰণে তেওঁৰ সুবিধাৰ কাৰণে শ্ৰীমেধীক পঠোৱা হৈছিল।

Re : Road between Katlabarkuchi to Baragra

Shri Prabhat Narayan Choudhury asked:

*185. Will the Minister-in charge of Public Works Department (Roads and Buildings) be pleased to state —

(a) Whether the Government is aware that traffic both vehicular and pedstrians suffer on the portion of road from Katlabarkuchi to Baragra on Nalbari-Dhamdhama Road both in rainy season due to mud deposit and in dry season due to heavy dust deposit ?

(b) Whether the Government is also aware that such deplorable condition of the road is due to the construction of the embankment of Pagladia on the right side just on the side of the road or rather on the road itself ?

(c) Whether the Government propose to take immediate steps either to separate the bund and the road by requesting the Flood Control Department to construct a separate bund or by covering the said portion to road-cum-bund ?

Shri Altaf Hossain Mazum-der Minister of State, Public Works Department (Roads and Buildings) replied :

185. (a) & (b)—Yes, this difficulty was experienced since last year due to new earth work on the newly constructed Embankments and Drainage Dowel Bund very close to the road.

(c)—There is no such proposal, but the matter has been referred to the Public Works Flood Control and Irrigation Department to take up turfing work on the rear slope of the bund with a view to avoid such difficulties in future.

Shri Prabhat Narayan Choudhury : My question is whether Government proposes to take immediate steps to separate the bund from the road ? মই কব খুজিছোঁ এই ৰাস্তাটো road-cum-bund নকৰি ৰাস্তা কৰক।

Shri Altaf Hossain Mazumdar : There is no proposal to take immediate step to seperate the bund and the road. But so far as the other difficulties, these will not remain after loose earth, is sets, turfing work on rear slope of the bund will be done.

Shri Prabhat Narayan Choudhury : Will the Government consider to make this portion road-cum-bund ?

Shri Altaf Hossain Mazumdar : That necessity has not arise

Re . Sanitary Inspector Training Centre at Chabua

Shri Sailen Medhi asked :

*186. Will the Minister-in-charge of Health be pleased to state—

(a) Whether there is any Sanitary Inspector Training Centre at Chabua in the district of Lakhimpur ?

(b) If so, how many trainees are getting training in that Centre ?

(c) Whether the trainees get any stipend from the Government of Assam ?

(d) If not, why ?

Shri Chatrasing Teron (Minister, in Health) replied :

186. (a)—Yes.

(b)—16 (Sixteen) trainees.

(c)—No.

(d)—There is no provision for grant of stipend to the trainees.

Shri Sailen Medhi : Sir, whether the Government received any memorandum from the Sanitary Inspectors from the Training Centre at Chabua to give stipend from the Government of Assam ?

Shri Chatrasing Teron : I do not remember to have received any such memorandum from the Sanitary Inspector Training Centre at Chabua. Any how, I will check up.

Shri Sailen Medhi : If any such application is submitted will the Government consider ?

Shri Chatrasing Teron : I connot give any assurance now.

Re : Thekerijan Forest Reserve for Settlement of Landless Cultivators

Shri Bhadra Kanta Gogoi asked :

*188. Will the Minister-in-charge of Forest be pleased to state—

(a) Whether Government have opened Thekerijan Forest Reserve under Digboi Division for giving settlement to the landless cultivators ?

(b) If so, from when and how many families have been given settlement uptill now ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Minister, Forests) replied :

188. (a)—There is no forest reserve, named Thekerijan.

(b)—Does not arise.

Shri Bhadra Kanta Gogoi—মোৰ প্ৰশ্নত আছিল লিবাজান, কিন্তু ছপা কৰা প্ৰশ্নত আৰু প্ৰশ্নকাকতত হল থেকেৰী জান।

(No reply)

Re: Housing Scheme for workers of Jagiroad Spun Silk Mill

Shri Durgeswar Saikia asked:

*189: Will the Minister-in-charge of Industries be pleased to state–

(a) Whether there is any Housing Scheme for the workers of Jagiroad Spun Silk Mill ?

(b) How many houses were constructed and what is the plan of construction ?

(c) Whether there is sufficient land for the said construction ?

(d) Whether any allowance in given to those employees who have not been provided with quarters ?

Shri Biswadev Sarma (Minister, Industries) replied :

189. (a)—Yes.

(b)—There is a Labour Barrack which accommodates twenty-five bachelor workers.

A Plan for construction of Labour Barracks for all the workers eligible for housing accommodation is under consideration of the Mill authorities.

(c)—Yes.

(d)—No.

Std Q. 189.

Shri Durgeswar Saikia—এই workers বিলাকৰ ঘৰ বিলাক Re-furnished কৰা হ'লনেকি ?

Shri Biswadev Sarma— Re-furnished কৰা হোৱা নাই ।

Shri Durgeswar Saikia— এই Re-furnish কৰা ঘৰ বিলাক Director বিলাকক দিয়া হৈছে কিন্তু Labour workers বিলাকক Free-quarter দিয়া হৈছেনে ?

Shri Biswadev Sarma—এতিয়ালৈকে দিয়া হোৱা নাই কিন্তু চৰকাৰৰ বিবেচনাধীন হৈ আছে ।

Shri Durgeswar Saikia—

Sir, এই workers বিলাকৰ কাৰণে যিবিলাক ঘৰ বনোৱা হৈছে সেই বিলাক free কোৱাৰটাৰ নে? বা তেনে ধৰণৰ কোনো প্ৰস্তাৱ চৰকাৰৰ হাতত আছে নে?

Shri Biswadev Sarma—তেনে ধৰণৰ কোনো প্ৰস্তাৱ আমাৰ হাতত নাই।

Shri Dulal Chandra Barua—বেৰাক Construction ৰ কাৰণে এখন প্লেন দিয়া হৈছিল সেই প্লেনত worker বিলাকৰ কেনে ধৰণৰ বেৰাক নিৰ্ম্মান কৰিব লাগে সেই বিলাক যদি দিয়া আছিল তেন্তে সেই মতে মজদুৰ সকলৰ ঘৰ নিৰ্ম্মানৰ বাবে প্লেন দিয়া হৈছে নে নাই?

Shri Biswadev Sarma—উত্তৰত মই আগতেই কৈছো যে ২৫ জন বেচেলৰ worker ৰ কাৰণে বেৰাক নিৰ্ম্মান কৰা হৈছিল আৰু বাকী বিলাকৰ কাৰণে কৰিবলৈ লোৱা হৈছে।

Shri Sailen Medhi—Workers সকলক বেৰাক নিৰ্ম্মানৰ কাৰণে যিবিলাক মাটি অধিগ্ৰহণ কৰা হৈছিল সেই মাটিৰ কিছু অংশত অন্যান্য মানুহ বহি আছে। সেই মাটিত ইতিমধ্যে Spun silk mill ৰ কাম নকৰাত বাহিৰা মানুহে দখল কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিছে। যদি সেয়ে হয় চৰকাৰে সোনকালে তাৰ কিবা প্ৰতিষেধক ব্যৱস্থা কৰিবনে?

Shri Biswadev Sarma— Sir, এই বিষয়ে তদন্ত কৰিবলৈ মই নিজেই কৈছিলো। সেই মাটি Spun silk mill ৰ বাহিৰে অন্য অনুস্থানে দখল কৰা নাই।

Shri Dulal Chandra Barua—এই বছৰৰ বাজেটত সেই সম্পৰ্কে টকা ধৰা হৈছে নে নাই?

Shri Biswadev Sarma— টকাৰ ব্যৱস্থা কৰাটো mill ৰ কথা।

Re: D. A. and C. A. to Copyists and Typist-Copyists

Dr. Surendra Das asked:

*190. Will the Minister-in-charge of Finance be pleased to state—

(a) Whether Copyists and Typist-Copyists were paid D.A. and C.A., etc., before 1964?

(b) Whether Government by their letter No.EEP. 19/64/161, dated 31st January, 1968, increased ·30 paise per folio merging all other allowances from 1964 ?

(c) Whether it is a fact that recent orders of the Government communicated under letter No.EEG. 101/67/6, dated 8th February, 1968, the benefit of revised rate of D.A. have been extended to the regular work charged employees ?

(d) Whether it is a fact that the District and Sessions Judge, L.A.D., Gauhati moved the Government by his letter No. JLA/1637-E., dated 19th August, 1968, that Copyists and Typist-Copyists are also entitled to the D.A. as sanctioned in Government order published under Notification No.FEG.99/67/17, dated 8th December, 1967 ?

(e) If so, whether Government propose to finalise the matter ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi (Minister, Finance) replied :

190. (a)—Yes.

(b)—Yes, under letter No.FEP.19/64/48, dated 12th April 1967, read with letter No.FEP. 19/64/154, dated 22nd June, 1967 and No. FEP. 19/64/161, dated 31st January, 1968.

(c)—Yes.

(d)—Yes, by his letter No.JLA/1636-E, dated 19th August, 1968.

(e)—The matter has been finalised by enhancing the rate of remuneration from ·30 paise to ·35 paise per folio from 1st December, 1968.

Re: "Kumer" community in five villages at Majuli

Shri Mohidhar Pegu asked :

*১৯১। মাননীয় যোগান বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাব নে—

(ক) মাজুলীৰ ৫ খন গাওঁ পঞ্চায়তৰ অন্তৰ্গত ২,৫০০ (দুহেজাৰ পাঁচশ) টা মৃৎ-শিল্পজীৱি বা কুমাৰ সম্প্ৰদায়ৰ লোক থকা কথাটো চৰকাৰে জানে নে ?

(খ) এই কুমাৰ সম্প্ৰদায়ৰ লোকসকলৰ পৰম্পৰাগত (traditional) বৃত্তি হিচাবে মাটিৰ চৰু, কলহাদি নিৰ্ম্মাণ কৰি অসমৰ বিভিন্ন নৈ-নলাইদি নাৱেৰে পৰিবহন কৰি বিনিময় প্ৰথাৰে খাদ্যশস্যাদি সংগ্ৰহ কৰি তেওঁলোকৰ পৰিয়ালৰ ভৰণপোষণ কৰি অহা কথাটো জানে নে?

(গ) যোৱা ১২।১২।১৯৬৮ তাৰিখে মাজুলীৰ ৬ খন গাওঁসভাৰ যুটিয়া বৈঠকত গৃহীত প্ৰস্তাৱ-যোগে উক্ত কুমাৰ সম্প্ৰদায়ে (ওপৰ) অসমৰ বিভিন্ন অঞ্চলৰ পৰা কাৰ মাটিৰ পাত্ৰৰ সলনি সংগ্ৰহ কৰা ধান-চাউলৰ ওপৰত চৰকাৰী (যোগান বিভাগৰ) বাধা-নিষেধ প্ৰত্যাহাৰ কৰিবলৈ প্ৰশ্নকৰ্ত্তাৰ যোগে মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ ওচৰত ৬।১।১৯৬৮ তাৰিখে দাখিল কৰা আবেদন-পত্ৰৰ প্ৰতি চৰকাৰে কি সহাৰি জনাইছে অৰ্থাৎ ইয়াৰ অনুকূলে কেনে প্ৰতিবিধানৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে হাতত লব খুজিছে?

(ঘ) যদি উল্লিখিত (গ)-প্ৰশ্ন নেতি-বাচক হয়, তেন্তে এই বিপুল সংখ্যক নিথকৰা লোকসকলৰ খাদ্যসমস্যা সমাধানাৰ্থে চৰকাৰে বিশেষ ব্যৱস্থা হাতত লোৱাটো একান্ত কৰ্ত্তব্য বুলি নাভাবে নে?

Shri Ramesh Chandra Barooah (Minister, Supply) replied;

১৯১। (ক)—হয়।

(খ)—হয়।

(গ)—প্ৰশ্নত উল্লিখিত ৬।১।১৯৬৮ তাৰিখৰ আবেদন পত্ৰ এতিয়ালৈ পোৱা নাই।

(ঘ)—(গ) উত্তৰ অনুযায়ী এই প্ৰশ্ন নুঠে।

Shri Mahidhar Pegu—এই ২১/২ হাজাৰ পৰিয়াল অসমৰেই মানুহ। তেওঁলোকে চৰু, কলহ আদি নিৰ্ম্মান কৰি সেই বিলাক দিহিং দিচাং আদি নৈৰে নাৱেৰে লৈ গৈ তাৰ পৰিবৰ্ত্তে ধান, মাহ, সৰিয়হ আদি খাদ্য বস্তু লৈ আহে আৰু লৈ আহোতে তেওঁলোকৰ নাৱেঁৰে সৈতে শিৱসাগৰ, লক্ষীমপুৰ আদি ঠাইত বন্ধ কৰে আৰু সেই কাৰণে তেওঁলোক আবদ্ধ হৈ থাকিব লগীয়া হৈছে। এই বিষয়ে মই ইতিমধ্যে মুখ্যমন্ত্ৰীৰ আগত নিজেই প্ৰতিনিধিত্ব কৰি জনাইছিলো, আৰু তাৰ এটা ব্যৱস্থা কৰিব লাগে বুলি নিবেদন কৰিছো। গতিকে সেই বিষয়ে আবেদন কৰি কিবা ব্যৱস্থা কৰা হৈছে নে?

Shri Ramesh Chandra Barooah— এই সম্পৰ্কে কোনো আবেদন মই এতিয়ালৈ পোৱা নাই, পালে মই চাম।

Shri Matilal Nayak— মহোদয়, এই মানুহ বিলাক বৰ গৰীব। তেওঁলোকে কেতিয়াবা কেতিয়াবা কেইবাজনো মিলি একেলগে ১০০/১৫০ মোন ধান নাওঁৰে লৈ আহিব লগীয়া হয় কিন্তু বৰ্ত্তমানে supply বিভাগে ১০ মোনৰ ওপৰ আনিব নিদিয়ে আৰু সিহতক মৰম নকৰে। আজি যিটো কথা কৈছে সেই প্ৰশ্নটোৰ অৰ্থ হল যাতে তেওঁলোকে ১০ মোনতকৈ বেছি ধান একেলগে লৈ নিভাবনী আৰু মৰমেৰে আহিব পাৰে তেনেকুৱা এটা order তেওঁলোকক দিব লাগে। সেই সম্পৰ্কে কোনো আবেদন মন্ত্ৰী মহোদয়ে পাইছে নে নাই ?

Shri Ramesh Chandra Barooah— এই উত্তৰ মই আগতেই দিছো। তেওঁলোকে আবেদন কৰিলে মই চাম।

Shri Mahidhar Pegu— অন্যান্য মানুহে যেতিয়া বেছিকৈ ধান চাউল আদি অনা নিয়া কৰিব লাগে তেতিয়া চৰকাৰৰ পৰা অনুমতি পত্ৰ আদায় কৰি আনিব পৰা ব্যৱস্থা আছে কিন্তু এই সকলৰ অনুমতি পত্ৰ দিয়া কোনো ব্যৱস্থা হোৱা নাই। এই বিষয়ত চৰকাৰে কিয় এটা বিশেষ নীতি গ্ৰহণ নকৰে ?

Shri Ramesh Chandra Barooah — সেই বিষয়ে তেওঁলোকৰ পৰা কোনো আবেদন পত্ৰ পোৱা নাই। আবেদন পত্ৰ দিব লাগিব। আৰু সেই আবেদন পত্ৰ পালে বিষয়টো বিবেচনা কৰা হব।

Shri Dulal Chandra Barua— মই মন্ত্ৰীৰ পৰা জানিব খুজিছো ইতিপূৰ্ব্বে সেই মানুহ বিলাকৰ বিষয়ে এটা সুব্যৱস্থা কৰিবৰ কাৰণে মই নিজেই ৪।৫ বছৰে কেইবাখনো আবেদন পত্ৰ দাখিল কৰিছিলো। কিন্তু আজিলৈকে চৰকাৰে তাৰ কোনো ব্যৱস্থা নকৰিলে। ফলত সেই ব্যৱসায়ী মানুহ বিলাকৰ যথেষ্ট কষ্ট হৈছে। সেই আবেদন পত্ৰত আমাৰ পক্ষৰ পৰা চৰকাৰক এইটোকেই কোৱা হৈছে যে এই বিষয়টোত এটা সুস্থ নীতি গ্ৰহণ কৰিব লাগে। এতিয়াও চৰকাৰে সেই ব্যৱস্থাটো সোনকালে কৰিবনে নকৰে ?

Shri Ramesh Chandra Barua— সেইটো কৰা হব বুলি মই আগতেই কৈছো।

Re: Employees of the Sericulture and Weaving Department

Shri Pitsing Konwar asked :

*192. Will the Minister in charge of Weaving and Sericulture be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that the employees of the Sericulture and Weaving Department have been treated as Technical persons ?

(b) If the reply be in the affirmative, whether the benefit of the revised pay scale of 1964 has been extended to these employees ?

(c) Whether they are treated as non-technical persons ?

(d) Whether the benefits of revised pay scale given from time to time to other employees, of Government have been extended to these employees ?

Shri Mahendra Nath Hazarika (Minister, Sericulture and Weaving) replied:

192. (a)—Yes, except the Ministerial staff.

(b)—Yes, the benefit of revised scale of pay, 1964 prescribed for each category of employees of the Department has been extended to them.

(c)—No, except the Ministerial staff.

(d)—Yes.

Shri Pitsing Konwar — Sir, তেওঁলোকক technical person বুলি ধৰা হৈছে কিন্তু তেওঁলোকক সেই হিচাবত পইচা পাতি দিয়া হৈছে নে নাই ? এই ক্ষেত্রত মই কব পাৰো যে adhoc grand এটা দিছে বুলি কাগজে পত্রই আছে কিন্তু প্রকৃততে সেই গ্রাণ্ড তেওঁলোকক দিয়া হোৱা নাই। এই বিলাক বিষয়ে চৰকাৰে কি ব্যৱস্থা লৈছে ?

Shri Mahendra Nath Hazarika — এইটো যদিও চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা গণ্য কৰা হৈছে। কিন্তু Pay committee সেইটো ধৰি লোৱা নাই। সেই কাৰণে Department ৰ তৰফৰ পৰা এই বিষয়টো দাস কমিচনাৰৰ ওচৰত refer কৰা হৈছে। সেই বিষয়ে কি হয় কব নোৱাৰো।

Shri Dulal Chandra Barua — এইটো কথা সচাঁনে Department ৰ তৰফৰ পৰা কাৰ দৰমহা কেনে ধৰণে নির্দ্ধাৰণ কৰিব লাগে সেই সকলো ধৰণৰ পৰামর্শ Pay committee ক দিয়া হয়। সেই পৰামর্শ অনুসাৰে cericulture বিভাগৰ সকলো কর্ম্ম-

চাৰীৰে দৰমহা ধাৰ্য্য কৰিব লাগে। কৰ্মিটিয়ে কেৱল ওপৰৱালা কৰ্ম্মচাৰী সকলৰ দৰমহা সেইমতে বঢ়ালে কিন্তু তলৰ কৰ্ম্মচাৰী সকলৰ দৰমহাৰ বিষয়ে একোৱে কৰা নহল, বিভাগীয় কৰ্তৃপক্ষৰ তৰফৰ পৰা সেই কথাটো ভাবিব লাগিছিল। তেওঁলোকৰ কথা নভবাটো তেওঁলোকৰ কাৰণে অন্যায় হৈছে বুলি মন্ত্ৰী মহোদয়ে নেভাবেনে ?

Shri Mahendra Nath Hazarika — উপাধ্যক্ষ মহোদয়, তেওঁলোকৰ প্ৰতি যে অন্যায় হৈছে সেইটো আমি অনুভৱ কৰিছো। সেই কাৰণেই দাস Commision ক refer কৰিছো, কিন্তু এতিয়াও একো হোৱা নাই।

Shri Dulal Chandra Barua — দাস কমিচনক বিভাগৰ তৰফৰ পৰা যি সকল Demonastrator ৰ বিষয়ে refer কৰা হৈছে তাত যিবিলাক Under matric demonastrator আছে সেইবিলাককো technical person বুলি আখ্যা দিয়া হৈছে নে ?

Shri Mahendra Nath Hazarika — অৱশ্যে আমাৰ তৰফৰ পৰা Under matric demonastrator সকলৰ কাৰণেও নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিবলৈ দাবি ধৰা হৈছে।

Shri Maneswar Baro — Under matric cericulture demonastrator কিছুমানক Promotion দিছে আৰু কিছুমানক দিয়া হোৱা নাই। এইটো কি ভিত্তিত কৰা হৈছে ?

Shri Mahendra Nath Hazarika — উপাধ্যক্ষ মহোদয়, এইটো এটা নতুন প্ৰশ্ন, এইটোৰ মোক notice লাগিব।

Shri Prabhat Narayan Choudhury — উপাধ্যক্ষ মহোদয়, সেই সকলৰে একে লগে একে সময়তে কাম কৰা ৩০ জন মানক Promotion দিয়া হৈছিল আৰু বাকী কেইজন মানক দিয়া হোৱা নাই সেই নিদিয়া কেইজনৰ কথাটো তদন্ত কৰি তাৰ যথাযথ ব্যৱস্থা কৰিব।

Shri Mahendra Nath Hazarika — সেইটো চোৱা হব।

Re: Supply of Slipper to Railway Department

Shri Sarat Chandra Rabha — asked :

*১৯৩। মাননীয় বন বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাব নে ?

(ক) এইটো সঁচা নে যে অসম চৰকাৰে ৰেলৱে বিভাগক দিবলগীয়া শ্লিপাৰৰ ভিতৰত

গোৱালপাৰাৰ ডি, এফ, অ'ৰ কাৰ্য্যালয়ৰ জৰিয়তে যি দিয়া হৈছিল তাৰ ভিতৰত আধাই নামঞ্জুৰ (rejected) হৈছে ?

(খ) যদি হয়, তেন্তে কিমান শ্লিপাৰ দিয়া হৈছিল আৰু তাৰ ভিতৰত কিমান নামঞ্জুৰ হৈছে ?

(গ) যদি হয়, তেন্তে ইয়াৰ দ্বাৰা অসম চৰকাৰৰ সন্মান হানি হোৱা নাই নে ?

(ঘ) যদি হয়, সেই শ্লিপাৰ দিয়া কোম্পানী আৰু সেই বিষয়ত নিয়োজিত কৰ্মচাৰীজনৰ বিৰুদ্ধে শাস্তিমূলক ব্যৱস্থা লোৱা হব নে ?

(ঙ) যোগান দিয়া কাঠৰ কোম্পানীটোৰ নাম আৰু বিষয়াজনৰ নাম জনাব নে ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Minister, Forests) replied :

১৯৩। (ক)— এইটো সচাঁ নহয় ।

(খ)— গোৱালপাৰাৰ ডি, এফ, অ'ৰ কাৰ্য্যালয়ৰ জৰিয়তে প্ৰায় ৬৪,১৩৩ টা শাল শ্লিপাৰ আৰু ১৯,৫৮৩ টা এভাৰগ্ৰীন শ্লিপাৰ ৰেলৰে বিভাগক ১৯৫৭-৫৮ চনত দিয়া হৈছিল, তাৰ ভিতৰত ৪২৪ টা শাল শ্লিপাৰ লোৱাৰ কথাৰ আপত্তি জনাই—আৰু তাৰ তদন্ত কৰা হৈছে । বৰ্ত্তমানে ৬১ টা শ্লিপাৰ নামঞ্জুৰ হৈছে আৰু সেই কেইটা নিলামত বিক্ৰী কৰা হব ।

(গ)— ইয়াত ডিপাৰ্টমেন্টৰ সন্মান হানিৰ প্ৰশ্ন নুঠে । কিয়নো—বেলেগ বেলেগ ফৰেষ্ট ডিপোত পৰিদৰ্শনৰ সময়ৰ পৰা গন্তব্যস্থানলৈ যাবলৈ যি সময় লাগে তাতে শ্লিপাৰ কাঠৰ তাৰতম্য হোৱাটো অস্বাভাৱিক নহয় ।

(ঘ)—তদন্তৰ ফলাফলৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে ।

(ঙ)—যোগান দিয়া কাঠৰ কোম্পানী আৰু বিষয়াজনৰ নাম তলত দিয়া হ'ল—

(১) মেচাৰ্চ জি, এচ, ভাণ্ডাৰী এণ্ড কোম্পানী, মেন্দিপাথাৰ, গাৰো পাহাৰ ।

(২) মেচাৰ্চ আসাম টিম্বাৰ কোম্পানী, মেন্দিপাথাৰ, গাৰো পাহাৰ ।

(৩) মেচাৰ্চ স্থচিল ট্ৰেডিং কোম্পানী, গোৱালপাৰা ।

(৪) মেচাৰ্চ দাহলিয়া কাঠ মিল, গোৱালপাৰা।

শ্ৰীএচ, এন, বৰঠাকুৰ, এচিষ্টেণ্ট কন্‌জাৰভেটৰ অব্ ফৰেষ্ট।

Shri Sarat Chandra Rava — ছাৰ, যিবিলাক কাঠ Railway বিভাগে Reject কৰি দিলে সেইবিলাক কাঠ পিচে Conservator মহোদয়ে Railway Deptt. ৰ লগত যোগাযোগ কৰি পাছ কৰাই দিছে এইটো কথা সচাঁনে ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury— ছাৰ. Railway বিভাগক যিবিলাক কাঠ Forest Deptt. যে বিক্ৰী কৰে, সেই বিলাক কাঠ ভাল বেয়া চোৱাৰ কাৰণে এটা যুটীয়া তদন্ত হয়। যিবিলাক নিতান্ত বেয়া সেইবিলাক বাদ দিয়া হয় আৰু যি-বিলাক গ্ৰহণ যোগ্য সেইবিলাক পাছ কৰা হয়। তেনেকুৱা ক্ষেত্ৰত আমাৰ অফিচাৰজনে যদি ৰেলৱে বিভাগৰ লগত আলোচনা চলাইছে সেইটো আইনমতে চলাইছে।

Re : Forest workers killed by Rhinos

Shri Bhadra Kanta Gogoi asked :

*194. Will the Minister-in-charge of Forests be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that two forest workers were killed by Rhinos in the last part of January, 1968 ?

(b) If so, who are they ?

(c) Whether it is a fact that some Rhinos entered into a School compound and damaged School properties ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Minister, Forests) replied :

194. (a)—No, it is not a fact.

(b)—Does not arise.

(c)—This is not to Government's information.

Shri Mohidhar Pegu :— প্ৰশ্নোত্তৰ 'c' ৰ সংক্ৰান্তত এটা কথা জানিব খোজো যে, যোৱা কেইটামান বছৰ ধৰি এই সদনত উত্থাপিত হোৱা আলোচনা বাতৰি কাকত আৰু অন্যান্য বিশ্বস্ত সূত্ৰৰ পৰা পোৱা খবৰমতে এনে ধৰণৰ উদঙীয়া তথা ভগনীয়া গঁড়ৰ উৎপাতে মানুহ আৰু সম্পত্তিক লৈ এটা বিভীষিকা সৃষ্টি কৰা কথাৰ প্ৰতি চৰকাৰ কিমান সজাগ ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury :— ছাৰ, ইয়াত প্ৰশ্নটো হৈছে গঁড়েহে মানুহ মাৰিছে। Forest Deptt. ৰ কোনো কৰ্মচাৰীক গঁড়ে মৰা নাই। স্থানীয় দুজন মানুহকহে গঁড়ে মাৰিছে। এজনৰ নাম নাংটুকেন আৰু আনজনৰ নাম মাধুমাজি। এজনক "মেচনি Tea state" ত আৰু এজনক দুৱাৰ বাগৰিত। এজন নগাৱঁত আৰু আনজন শিৱসাগৰত।

Shri Bhadra Kanta Gogoi :— মানুহ মৰাৰ কথা কাগজে পত্ৰই ওলাইছে আৰু স্কুলঘৰলৈ আহি পৰিদৰ্শন কৰাৰ কথা ওলাইছে।

Shri Mahendra Mohan Choudhury :— তেনেকুৱা গঁড়ে স্কুল পৰিদৰ্শন কৰা কথা আমাৰ ইয়াত নাই।

Shri Akram Hussain :— এই মানুহ দুজনৰ মৃত্যু হৈছে নেকি ? যদি মৃত্যু হৈছে— সেইবিলাকৰ পৰিয়ালক কিবা ক্ষতি পূৰণ দিছেনেকি আৰু যি গঁড়ে ৰাইজৰ ওপৰত অত্যাচাৰ কৰে সেই গঁড় বিলাকক হত্যাৰ আদেশ চৰকাৰে দিব নেকি ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury :— আইনমতে গঁড় মৰাৰ আদেশ দিয়া নহয়। যি বিলাক গঁড়ে ৰাইজক উৎপাত কৰে সেইবিলাকক খেদি আনি পুনৰ কাজিৰঙ্গাত ভৰাই দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰা হয়।

Shri Kamini Mohan Sarma :— যি গঁড়ে মানুহ মাৰে, তাক শাস্তি দিয়াৰ কি ব্যৱস্থা চৰকাৰে কৰিছে ?

(No reply)

Re: Land allotted to the Co-operative Sugar-Cane Societies of Golaghat Subdivision

Shri Narendra Nath Sarma asked :

*196. Will the Minister-in-charge of Revenue be pleased to state—

(a) The area of land allotted to the Co-operative Sugar Cane Societies of Golaghat Subdivision by the Land Settlement Committee some years back ?

(b) The names of these societies and whether all the societies are functioning or not ?

(c) Whether it is a fact that some societies are not in existence and these societies have allotted land to some individuals on rent basis ?

(d) Whether Government propose to enquire about the present position of the land allotted to these societies with a view to ascertain the manner of utilisation so far the lands which have not been purposely utilised can be forfeited ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Minister, Revenue)replied:

196. (a)—7126B-OK-4 Lessas land was allotted in consultation with L. S.A. C. to 30 societies.

(b) Twenty-one societies are still functioning and 9 societies are defunct, statement containing names of societies is placed on the Table of the House.

(c)—As many as 9 societies have not been able to function properly and on enquiry some portion of the allotted land to these societies are found under occupation of some unauthorised persons. One society is reported to have rented out 171 bighas land to non-members at a rent of Rs. 10 per bigha.

(d)—Government in the Co-operative Department has constituted a study team to examine the present position of each forming society and to suggest other measures regarding land tenure and management of societies. The final report of the Committee, submitted on 20th January, 1969 is under consideration of Government in the Co-operative Department.

Shri Narendra Nath Sarma :— যিবিলাক society য়ে function কৰা নাই সেই মাটি বিলাক বিলাই দিয়াৰ কিবা ব্যৱস্থা কৰিছেনে ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury :— এই বিষয়ে বিতং ভাৱে তদন্ত কৰিবলৈ সমবায় বিভাগে চেষ্টা চলাইছে আৰু তাৰ সকলো report দাখিল কৰিছে। Report টো সমবায় বিভাগৰ তদন্তাধীন হৈ আছে আৰু সেইটো ভালদৰে বিচাৰ কৰি কাম কৰিবলৈ চৰকাৰে আদেশ দিছে।

Shri Debeswar Sarmah :— যি বিষয়ে প্ৰশ্নোত্তৰত কোৱা হৈছে যে এটা study team পতা হৈছে—এই বিষয়ে মই জানিব খুজিছো যে গোলাঘাটৰ S.D.O. যতীন হাজৰিকাই এই বিষয়ে এটা Report দিছিল। সেই Report মতে কাম কৰা হল নে কি ? নে নপঢ়াকৈয়ে কমিটি পাতি দিলে ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury :— সেই Report টোৱেই যথেষ্ট নহয় বুলি এই বিষয়ে বিতংভাবে তদন্ত কৰাৰ কাৰণে কমিটিটো পিচত গঠন কৰা হৈছে।

Shri Debeswar Sarmah :— এইটো এটা Complete Report আছিল আৰু তাত ৩০ লাখ মান টকা বে-আইনী ভাবে বা নিয়মমতে ভালকৈ চাইচিন্তি টকা নিদিয়াৰ কাৰনে বহুত টকা লোকচান হ'ল বুলি কৈছে। সেই Report মতে কাম নহবনেকি ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury :— সেই Report টো সমবায় বিভাগে পৰীক্ষা কৰি আছে আৰু কিমান পৰিমানৰ টকা লেনদেন হৈছে, তাৰ উত্তৰ দিয়াৰ কাৰণে সমবায় বিভাগৰ মন্ত্ৰীক এই প্ৰশ্নদিলেই, তেখেতে উত্তৰ দিব পাৰি।

Shri Moinul Haque Choudhury :— My question is that in that report whatever the Government wants to know everything was there;— money had been diverted for construction of houses and purchasing trucks and in that way lakhs and lakhs had been spent. The land of the cooperatives had been sublet. Now what is the necessity of having another report ? It is only to delay the matter.

Shri Mahendra Mohan Choudhury :— I have already said that this question is not related to me, but I may inform the House that the activities of this Committee has been extended to the whole of the State and therefore its report is supposed to be more comprehensive than the other.

Shri Moinul Haque Choudhury :— Afterall this question relates to the cooperatives of Golaghat. What is the point in tagging the Golaghat cooperatives again with the rest of the cooperatives in the State and thus delay matter ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury :— That can be replied by the Co-operative Minister.

Re: T.A. and D. A. drawn by Ministers, etc., during 10th August, 1968 to 31st December, 1968

Shri Debeswar Sarmah asked :

*197. Will the Minister-in-charge of Finance be pleased to state—

(a) What are the amounts of T. A. and D. A. drawn by each of the Ministers, Ministers of State and Deputy Ministers of Assam respectively during the period 10th August, 1968 to 31st December, 1968 ?

(b) Whether it is a fact that the Minister of State for Education under-took tour from Subdivision to Subdivision in the State during November and December, 1968 to distribute grants-in-aid to Aided High Schools, M. E., M. V. and Primary Schools ?

(c) If so, what is the reason for taking this course of action ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi (Minister, Finance)replied:

197.(a)—A Statement is placed on the Table of the House.

(b) & (c)—The State Minister of Education under-took these tours primarily to appreciate the local educational problems, to find out ways and means for their solution, and also to discuss with the local members of the Legislative Assembly the Government proposals for improvement of education. He also took advantage of these tours to discuss with the local members of Legislative Assembly to finalise distribution of non-recurring grants for repairs of Educational Institutions. To assist him in this work he took with him the Director of Public Instruction and the Joint Director of Public Instruction (Plains).

Shri Dulal Chandra Barua : May I know from the hon. Minister whether Government will adopt such a policy or such a procedure in respect of distributing grants every year because it seems that it has given incentive to all of us as well as to the Educationists living in different areas of the State ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi :— I am glad that the hon. Member appreciates the procedure. Obviously, this should not be the procedure to be followed every year. These tours were undertaken not merely for distribution of grants, but also for appreciation of local problems of education and particularly, with regard to amalgamation of some schools in various areas.

Shri Debeswar Sarmah :— কথাটো হৈছে যে মাননীয় অৰ্থমন্ত্ৰীয়ে যিটো ব্যাখ্যা দিলে সেই বাখ্যাটোৰ পৰা দুটা কথা হয়; সেইটো হৈছে—ৰেলৰে "পে" দিবৰ কাৰণে এটা বাকচ লৈ ঠায়ে ঠায়ে চাকৰিয়ালক দৰ্মহা দি আহে। সেইটো ব্যৱস্থা এতিয়াও চলি আছে। আগতে এইদৰে টকা যোৱাৰ ব্যৱস্থা নাছিল। এই টকা (grant in aid) দিয়াৰ ক্ষেত্ৰত ৰাজিক আৰু উপ-শিক্ষা মন্ত্ৰীয়ে নিজেই টকা লৈ যোৱা বুলি কৈছে আৰু প্ৰায় পাঁচ মাহৰ তেওঁলোকৰ টি, এ, ডি, এ হিচাবে টকা খৰছ হোৱাৰ কথা কৈছে। এইদৰে মন্ত্ৰী সকল আগলৈকো বছৰে বছৰে যোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰিছে নেকি ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi :— মন্ত্ৰী যে বছৰে বছৰে যাব সেইটো কেতিয়াও হ্‌ব নোৱাৰে।

Shri Debeswar Sarmah :— তেনেহলে যোৱাবাৰ নো মন্ত্ৰীসকল কিয় যাবলগা হৈছিল আৰু এইটো ব্যৱস্থা চলি থাকিব নেকি ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi :— মাননীয় সদস্যই সন্দেহ কৰাৰ কাৰণ নাই। …………

Shri Debeswar Sarmah :— সন্দেহৰ কথা নহয়, এতিয়া কি কৰিছে তাকে কওঁক। আৰু কি কাৰণে মন্ত্ৰীসকল যাবলগা হৈছিল সেইটোহে সুধিছোঁ।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi :— ৰাজ্যিক মন্ত্ৰীয়ে কিছুমান বিশেষ কাৰণত এই ভ্ৰমন কৰিবলগীয়া হ'ল। যেনে;—কিছুমান স্কুলৰ Amalgamation কৰাৰ বিষয়লৈ স্থানীয় ডেকা সকলৰ লগত আলোচনা কৰিবৰ কাৰণে, স্কুল ঘৰ আদি মেৰামতি বিষয়ৰ কাৰণে, অনুদান বিতৰণৰ বিষয়ে সদনৰ স্থানীয় সদস্যসকলৰ লগত আলোচনা কৰিবৰ কাৰণে Education policy ৰ বিষয়ে আলোচনা ইত্যাদি কৰিবৰ কাৰণে মন্ত্ৰী গৰাকীয়ে ভ্ৰমণ কৰিব লগীয়া হৈছিল।

Shri Debeswar Sarmah :— কথাটো হল যোৰহাট বা ডিব্ৰুগড় বা যেই কোনো স্কুলত কিমান ছাত্ৰ আছে বা কম শিক্ষক আছে নে বেছি শিক্ষক আছে ইত্যাদি কথাৰ

কাৰণে যদি মন্ত্ৰী যাবলগীয়া হয় তেনেহলে মন্ত্ৰীসকল ইয়াত থাকিবলৈকে নেপাব আৰু তেতিয়া একোজনকৈ সহকাৰী মন্ত্ৰীৰো দৰ্কাৰ হব।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi :— বিভিন্ন অঞ্চলৰ স্কুলবিলাক Amalgamation কৰিবলৈ যাওঁতে কিছুমান অসুবিধা থাকিব পাৰে। সেইবিলাক চাই কি কি প্ৰশ্ন উঠিব পাৰে সেইটো চাবৰ কাৰনেহে যোৱা হৈছিল।

Shri Debeswar Sarmah :— মন্ত্ৰী মহোদয়ে দেখিছো আমাক দ পানীলৈ ঠেলি দিছে। আগষ্ট মাহৰ পৰা ডিচেম্বৰ মাহৰ কিছুদিনলৈকে প্ৰায় ৫ মাহ কাল মন্ত্ৰীসকলে ভ্ৰমণ কৰাৰ পাচত কিমান টকা খৰছ হল অথাৎ sum total কিমান হ'ল সেইটো জনাবনে ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi :— Sum-total টো যোগকৰা হোৱা নাই।

Shri Debeswar Sarmah :— ডাঙৰ ডাঙৰ কথাত মন্ত্ৰীসকল কলিকতা, দিল্লী, বম্বে আদিলৈ যাবলগীয়া হয় তাত তেতিয়া কোনো আপত্তি কৰিবলগীয়া কথা নাই। কিন্তু ডিপুটী মিনিষ্টাৰৰ ভ্ৰমণৰ কাৰণে .... টকাৰ বেছি খৰছ কৰাৰ কি যুক্তি আছে ? তথাপিও একোজন মিনিষ্টাৰকে দুজনকৈ পিয়ন লাগে। কিন্তু কেনেকৈ সেইটো নিৰাকৰণ কৰিব।

Re : Case instituted against Shri Putul Chandra Bora, Constable

Shri Atul Chandra Goswami asked :

*১৯৮। মাননীয় গৃহমন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাব নে—

(ক) আইজালত কনিষ্টবল শ্ৰীঅতুল চন্দ্ৰ বৰাক আইজালৰ ডি, এচ, পি, শ্ৰীএন. কে, দত্তই কাৰফিউ ভঙ্গ কৰা অপৰাধত মাৰধৰ কৰাটো সত্য নে ?

(খ) যদিহে সঁচা, এই ঘটনা কোন তাৰিখে কিমান সময়ত ঘটিছিল ?

(গ) আইজালত ডি, এচ, পি, জনে এই ঘটনাৰ বিষয়ে কোন তাৰিখে আইজালৰ থানাৰ ভাৰপ্ৰাপ্ত বিষয়াক এজাহাৰ দাখিল কৰিছিল ?

(ঙ) এজাহাৰখনৰ এটি নকল সদনত দাখিল কৰিব নে ?

(চ) কনিষ্টবল শ্ৰীপুতুল চন্দ্ৰ বৰাক ঘটনাৰ দিনা কাৰ জিম্মাত ৰখা হৈছিল ?

(ছ) কনিষ্টবল শ্ৰীপুতুল চন্দ্ৰ বৰাক মূৰত আঘাত পোৱাৰ কাৰণে আইজাল চিভিল হস্পিটেলত ভৰ্ত্তি কৰোৱা হৈছিল নেকি ?

(জ) যদি হৈছিল, আইজাল চিভিল হস্পিটেলৰ চিভিল চাৰ্জনে তেওঁৰ আঘাতৰ যি বিৱৰণ দিছিল তাৰ এটি নকল সদনত দাখিল কৰিবনে ?

(ঝ) এই কথা সঁচা নে যে কনিষ্টবল শ্ৰীপুতুল চন্দ্ৰ বৰাক দুবছৰৰ ভিতৰত এবাৰো ছুটি দিয়া হোৱা নাই ?

Shri Bimala Prasad Chaliha (Chief Minister) replied :

১৯৮। (ক)—নহয়। ডি, এচ, পি, শ্ৰীদত্তই চিপাহীজনক মাৰধৰ কৰাটো সঁচা নহয়। অৱশ্যে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে সান্ধ্য আইন ভঙ্গ কৰা হেতু আইজাল থানাত এটা গোচৰ দিয়া হৈছিল।

(খ)—২১।১১।১৯৬৮ তাৰিখে নিশা ৮।৯ বজাৰ ভিতৰত।

(গ)—২১।১১।১৯৬৮ তাৰিখে।

(ঙ)—এজাহাৰখনৰ নকল এটি ইয়াৰ লগতে দিয়া হ'ল।

(চ)—শ্ৰীপুতুল চন্দ্ৰ বৰা সিদিনা মুকলি অৱস্থাতেই আছিল। ২২।১১।১৯৬৮ তাৰিখেহে তেওঁক পুলিচৰ জিম্মাত অনা হয়।

(ছ)—নাই হোৱা। গ্ৰেপ্তাৰ কৰাৰ পিচত শ্ৰীবৰাক ২৩।১১।১৯৬৮ তাৰিখে আইজাল আদালতৰ দণ্ডাধীশৰ আগত হাজিৰ কৰা হয়। যিহেতু তেওঁক মাৰধৰ কৰাৰ কোনো অভিযোগ নাছিল, আইজাল চিকিৎসালয়ত মূৰত আঘাতৰ বাবে তেওঁক ভৰ্ত্তি কৰাৰো প্ৰশ্ন উঠা নাছিল।

(জ)—প্ৰশ্ন নুঠে।

(ঝ)—নহয়। শ্ৰীবৰাই যোৱাবাৰ ২৯।১।১৯৬৭ তাৰিখলৈকে অৰ্জ্জিত ছুটি লৈছিল।

Shri Atul Chandra Goswami :—শ্ৰীপুতুল বৰাৰ খবৰটো পোৱা নাই বুলি কৈছে। কিন্তু চিভিল চাৰ্জনৰ চাৰ্টিফিকেটত বৰাৰ মূৰত আঘাত পোৱাৰ বুলি civil চাৰ্জনে চাৰ্টিফিকেট দিছে। এইকথা ৰিপৰ্টটো দেখুৱাই দিলে মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে অনুসন্ধান কৰিবনে।

Shri Bimala Prasad Chaliha :— নিশ্চয় কৰা হব।

Re : Labour Welfare

Shri Narendra Nath Sarma — asked :

*199. Will the Minister-in-charge of Labour be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that the Government annually allot certain amount of money for the welfare of Labour ?

(b) If so, the amount spent in the years 1967 and 1968 for this purpose ?

(c) State the names of the Institutions which received such grants in 1967 and 1968 ?

(d) Who are the members of the Committees for sanctioning grants to different tea gardents ?

(e) Will the Government propose to take steps for equal distribution of grants to the Subdivision ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi — (Minister, Labour) replied :

199. (a)—Yes.

(b)—The amount spent in 1967 and 1968 as provided in the Budget for the years 1966-67 and 1967-68 are shown as per statement placed on the table of the House.

(c)—As above.

(d)—No grant is made to individual tea gardens and there is no Committee to sanction grants. The decision to give recurring grants-in-aid to the non-official organisation was taken originally on the advice of the Labour Welfare Board in the year 1948-49. These organisations are doing welfare work for the benefit of the entire labour force in tea plantations throughout the State within their respective spheres of activities.

(e)— The question of equal distribution of grants to the Subdivisions does not arise.

UNSTARRED QUESTIONS

(To which answers were Laid on the table)

Re : Preparation of illicit liquor at Bongaigaon and Abhayapuri town

Shri Mathuramohan Sinha asked :

113. Will the Minister, in-charge of Excise be pleased to state—

(a) Whether Government is aware that the preparation of illicit liquor in rural and urban areas in around Bongaigaon and Abhayapuri Towns has been increasting day by day ?

(b) If so, what measures Government have taken to stop the same ?

(c) The number of cases detected in this connection in Bongaigaon and Abhayapuri areas ?

(d) The number of such cases now pending in the court for trial ?

Shri Ramesh Chandra Barooah (Minister of Excise) replied :

113. (a)—Some cases of illicit preparation of liquor in rural and urban areas in and around Bongaigaon and Abhayapuri Towns have been detected, but such cases are on the decrease.

(b)—The Excise staff have been posted in these areas for detection of such illicit preparation. An armed section of police have also been sanctioned to help the Excise staff in carrying out raids in the district. Besides, the liquor Prohibition Organiser of the district is also holding meetings explaining the evil effects of drinking and distributing posters in this respect.

(c)—The following are the liquor cases detected by the Excise staff in Bongaigaon and Abhayapuri areas during the years 1966, 1967 and 1968—

	1966	1967	1968
Bongaigaon	55	68	57
Abhayapuri	32	60	22

(d)—The number of liquor cases pending in the Court for triat are 43 in Bongaigaon and 31 in Abhayapuri areas.

Re : Number of officers deputed from Industry Department to Government Marketing Corporation

Shri Durgeswar Saikia asked :—

114. Will the Minister, Industries be pleased to state—

(a) The number of officers deputed from the Cottage Industry Department to Assam Government Marketing Corporation ?

(b) The facilities enjoyed by these officers while in the Department and the same enjoyed by them in the Corporation ?

(c) The average duration of service of these officers already deputed and whether their posts were confirmed ?

(d) If not, the reasons thereof ?

Shri Biswadev Sarma (Minister, Industries) replied :

114. (a)—There are 50 employees of the Directorate of Cottage Industries, Assam transferred on deputation to the Assam Government Marketing Corporation Ltd., Gauhati.

(b)—All the employees deputed to the Assam Government Marketing Corporation Ltd., Gauhati were enjoying the same facilities as enjoyed by all other Government servants under the Government of Assam provided under the F. Rs. and S. Rs. while under this Directorate. Being deputed to the Corporation on Foreign service, the terms and conditions as laid down in section II of Chapter XII of the F.Rs. and S.Rs. applicable to them.

(c)—The duration of services rendered by these officials ranges from $5_{2}/^{1}$ years to 13 years. Out of the employees mentioned at (a) above, 41 persons were already confirmed to their respective posts.

(d)—Cases of 9 (nine) others will be considered in due course.

Re : Implementation of the Ceiling Act

Shri Durgeswar Saikia asked :

115. Will the Minister, Revenue be pleased to state—

(a) Whether Government have implemented the Ceiling Act. ?

(b) If so, in which year ?

(c) The year in which the Act. was passed ?

(d) The year in which the Act received the assent of the Governor ?

(e) The acreage of land expected to be acquired under this Act prior to the introduction of the Bill ?

(f) What is the actual land available after Passage of the Bill ?

(g) What is the area of land actually distributed till now ?

(h) Whether all the lands available under this Act were distributed ?

(i) The machinery for distribution of the land acquired ?

(j) What is the Ceiling fixed in the Act ?

(k) Whether Tea Garden and Town lands are included in the Act ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Minister, Revenue, etc.) replied :

115. (a)—Yes.

(b)—15th February, 1958.

(c)—1956.

(d)—The Act received the assent of the President on the 7th December, 1956.

(e)—The expectation was to cover all exess lands and to distribute the same to landless peasants. The area approx. is 4,08,800 bighas.

(f)—One lakh, fifty-three thousand, one hundred and sixty-four bighas. already acquired.

(g)—One thousand eight hundred and one bighas, ten lesas to the landless people.

(h)—No.

(i)—District and Subdivisional Officer distribute lands acquired.

(j)—One hundred and fifty bighas in the aggregate per family.

(k)—Provision of this Act do not apply to lands held for special cultivation of tea or purposes ancillary thereto; lands held by tenants (other than tea garden labourers) within estates settled for cultivation of tea shall not be deemed to be held for special cultivation or purposes ancillary thereto. The Act is applicable to agricultural lands only.

Re: Sanction of money for Abhayapuri Lengtisinga Road

Shri Kandarpa Narayan Banikya asked:

116. Will the Minister of P. W. D. (R. & B.) be pleased to state—

(a) What amount of money was sanctioned for Abhayapuri-Lengtisinga Road under Srijangram A. P. during the year 1967-68 ?

(b) Whether the above sanction was revised in 1968-69 ?

(c) Whether any amount was left unspent out of the sanctioned amount and if so, whether Government propose to utilise the unspent amount for construction of new roads in the said area ?

Shri Altaf Hossain, Mazumder [Minister of State P. W.D.(R. & B.)] replied :

116. (a)—The Budget provision for 1967-68 was Rs. 2,00,000 for permanent restoration of Flood damages which was subsequently reduced to Rs. 50,000.

(b)—There is a Budget provision of Rs. 2,28,000 for permanent restoration of Flood damages of unmetalled Abhayapuri-Lengtisinga Road in the Budget for 1968-69.

(c)—As the work on the road is still continuing, the question of utilisation of unspent amount does not arise and the funds provided for Flood Damage Repair works cannot be diverted to new original works.

Re: Number of confirmed employees in Nowgong Girls' College

M. Shamsul Huda asked:

117. Will the Minister, Education be pleased to state :

(a) The total number of confirmed employees in the Nowgong Girls' College ?

(b) Whether all of them have been granted the benefit of Contributory Provident Fund ?

(c) If not, why ?

(d) When the Government propose to grant the benefit of Contributory Provident Fund to all confirmed employees of the College concerned ?

Shri Sayed Ahmed Ali (Minister of State for Education) replied :

117. (a)—Twevle,

(b)—Yes.

(c)—Does not arise.

(d)—Does not arise.

Re: Number of Girls' Student in Schools and Colleges in Assam

M. Shamsul Huda asked:

118. Will the Minister Education be pleased to state—

(a) The tolal number of female students reading in schools and colleges at different towns of Assam ?

(b) The total number of such students desirous of residing in the Hostels ?

(c) Whether Government propose to arrange construction of building for central Hostels for them in each town ?

(d) If so, when ?

Shri Sayed Ahmed Ali (Minister of State for Education) replied:

118. (a)—1,16,873 (in 1966-67.)

(b)—Government have no information.

(c)—No.

(d)—Does not arise.

Re: Basic Training College, Janata College, and Hindi College.

Shri Narendra Nath Sarma asked:

119. Will the Minister in-charge of Education be pleased to state—

(a) Whether the Basic Training College, Janata College and Hindi College are still running at Titabar.

(b) The total expenditure of these institutions since inception and till December 1968 ?

(c) How may buildings are there now ?

(d) The present condition of the existing buildings ?

(e) Whether there is any proposal to abandon these institutions ?

(f) If so, what steps Government propose to take to utilise the buildings for some other purpose ?

(g) Who is responsible for taking up such schemes ?

Shri Joy Bhadra Hagjer, (Minister of Education) replied:

119. (a)—The Basic Training College is still running at Titabar. The Janata College has since been abolished. There was no Hindi College at Titabar.

(b)—Basic Training College (upto December 1968) Rs. 6,00,747/- Janata College Rs. 1, 53,834/- (upto 1961-62).

(c)—The following buildings are there now:—

(i)—Basic Training College buildings.

(ii)—Janata College buildings.

(iii)—Post-Graduate Basic Training College buildings. with a thatcheb house for hostel within the campus.

(d)—Except the hostel buildings of the Basic Training College and the thatched house for hostel within the Post-Graduate Basic Training College campus others are in good condition.

(e)—There is no proposal to abandon the Basic Training College. The Janata College has already been abolished.

(f)—No positive steps have yet been taken, but Government contemplate using these for the State Institute of Education.

(g)—The schemes were sponsored by the Central Government.

Re: Constitution of a Town Committee of Lakhipur in Goalpara District

Shri Mathura Mohan Sinha asked:

120. Will the Chief Minister be pleased to state—

(a) Whether there is any proposal to constitute a Town Committee at Lakhipur in Goalpara District ?

(b) Whether it is a fact that preliminary surveys were made and report were submitted to the Government for the purpose ?

(c) If so, whether Government propose to consider to implement the proposal immediately ?

Shri Bimala Prasad Chaliha (Chief Minister) replied:

120. (a)—Yes.

(b)—No. The Deputy Commissioner, Goalpara has been requested to examine and report on the possibility or otherwise of a Town Committee being constituted at Lakhipur.

(c) & (d)—A decision on this matter will be taken as soon as the report is received from the Deputy Commissioner.

Re: Number of East Pakistan refugee families at Matia

Shri Mathura Mohan Sinha asked:

121. Will the Minister, Relief and Rehabilitation be pleased to state ?

(a) The number of families of East Pakistan Refugees now at Matia in Goalpara District ?

(b) So far, how many families from Matia Camp had been rehabilitated in some other places including the Goalpara District ?

(c) The monthly amount of cash dole now required for those refugees ?

(d) Whether there is any proposal for rehabilitation of those refugees in some other places ?

(e) If so, what is the scheme ?

Shrimati Padma Kumari Gohain (Minister of State, Relief and Rehabilitation) replied :

121. (a)—Four thousand three hundred twenty six families.

(b)—Five thousand, four hundred, and fifty three families.

(c)—Rupees 2,56,138·50 P, (Rupees two lakhs, fifty-six thousand, one hundred thirty eight and paise fifty) only.

(d)—Yes. The families are proposed to be rehabilitated in Dandakaranya.

(c)—Does not arise in veiw of reply to qnestion (d) above.

QUERY ABOUT NOTICE OF A QUESTION.

Shri Govinda Kalita : উপাধ্যক্ষ মহোদয়, কলিতা ডাঙৰীয়াই এটা প্ৰশ্নৰ Authority দি দৈছিল পালে নে নাই জানিব বিচাৰিছো ।

Mr. Deputy Speaker : মই পোৱা নাই ।

STATEMENT BY CHIEF MINISTER ASSAM NAGALAND BORDER

Shri Soneswar Bora : মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, অসম আৰু নগালেণ্ডৰ সীমা জৰীপ বিভাগে জৰীপ কৰাৰ কথা এই সদনত মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে জনাইছিল কিন্তু হঠাতে বাৰ্তাৰিত পালো যে এই জৰীপ কাৰ্য্য জৰীপ বিভাগে বন্ধ কৰিছে এই কাৰ্য্যৰ কাৰণে সদনৰ বাহিৰে ভিতৰে এটা উদ্বেগৰ সৃষ্টি হৈছে। মই এই কথালৈ চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষন কৰিলো আৰু ইয়াৰ এটা সমিধান বিচাৰিছো।

Shri Bimala Prasad Chaliha : (Chief Minister) উপাধ্যক্ষ মহোদয়, এই নগালেণ্ড আৰু অসম সীমাৰ কথালৈ নগালেণ্ড চৰকাৰৰ লগত কথা চলি আছে যিবিলাক বিষয়ে সময়ে সময়ে সদনত জনোৱা হৈছিল। নগালেণ্ড অসম সীমাৰ জৰীপ কাৰ্য্যত নগালেণ্ড চৰকাৰ ৰাজী নোহোৱাৰ কাৰণে আগৰ যিটো জৰীপৰ কথা আছিল সেইটো পুনৰ হোৱা নাছিল। কিন্তু ১৯৬৭ জুন মাহত যেতিয়া মেলাৰীমন ৰাস্তাৰ এখন গেট নগালেণ্ড চৰকাৰৰ কালৰ পৰা দখল হয়। সেই জুন মাহতে নগালেণ্ডৰ Chief Secy. আৰু অসমৰ Chief Secy. ৰ মাজত এখন চুক্তি হয়। সেই মতে মেলাৰী মন ৰাষ্টাটোৰ কোনখিনিত নগালেণ্ডৰ সীমা কাটিছিল সেই 'পইন্ট' Servey কৰাৰ কথাও আছিল। তাৰ পিছত ৰাকডোঙা Forest Reserve ৰ বেদখলৰ কথা লৈ গণ্ডগোল হোৱাৰ পিছত আমাৰ ৰাজ্যপালৰ সহায়ত ১৯৬৭ চনৰ ৮ অক্টোবৰ তাৰিখে নগালেণ্ডৰ Chief Secy. আৰু অসমৰ Chief Secy. লগত এখন চুক্তি হয়। এই চুক্তি অনুসৰি নগালেণ্ড চৰকাৰে ভীৰু পাহাৰ আৰু কাকডোঙা Forest Reserve ৰ সীমা চাৰ্ভে কৰাৰ কথাত ৰাজী হয়। সেই মতে ভাৰত চৰকাৰক চাৰ্ভে কৰিবৰ কাৰণে অনুৰোধ কৰা হয়। Survey of India party য়ে ইতিমধ্যে কাম আৰম্ভ কৰে। কিন্তু ইয়াৰ বিষয় এতিয়া জানিব পৰা গৈছে যে নগালেণ্ড চৰকাৰে সেই চুক্তিও ৰাজী হোৱা স্বত্বেও Survey of India ক Survey নকৰিবলৈ কৈছে। এতিয়া সেই কথা আমাৰ ৰাজ্যপালক জনোৱা হৈছে আৰু সেই কথা ভাৰতৰ প্ৰধানমন্ত্ৰী, গৃহমন্ত্ৰী, আৰু বৈদেশিক বিভাগৰ মন্ত্ৰীকো Teligram কৰি জনোৱা হৈছে আৰু নতুন পৰিস্থিতি সম্পৰ্কে তেওঁলোকৰ উত্তৰলৈ বাট চোৱা হৈছে।

CALLING ATTENTION TO A MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE HIGH HANDEDNESS OF AN OFFICIAL OF THE REFUGEE REHABILITATION DEPARTMENT

Shri Sarat Chandra Rabha : I beg to call the attention of the Minister, Relief and Rehabilitation under Rules of Procedure and Conduct of Business in Assam Legislative Assembly to the news item published in "Janamat", dated 25th December, 1968 under the caption "উদ্বাস্তু বিষয়াৰ অতপালি"।

এই বিষয়ে ২৫ ডিচেম্বৰৰ "জনমত" নামৰ বাতৰি কাকতত দিয়া উদ্ধৃতিটো মই পঢ়ি দিছো।

(উদ্বাস্তু বিষয়াৰ অতপালি)

(মাটীয়া শিবিৰত উদ্বাস্তুৰ ওপৰত অকথ্য অত্যাচাৰ মহিলাৰ শ্লীলতা হানি)

(নিজা সংবাদদাতা)

কংগ্ৰেছী শাসনৰ উচ্চপদস্থ কৰ্ম্মচাৰীও কেনে উদ্ধত আৰু বিবেকহীন হব পাৰে উদ্বাস্তু কমিচনাৰ শ্ৰীএল, এচ, ইংটিয়ে ৬ ডিচেম্বৰত গোৱালপাৰাৰ মাটীয়া কেম্পত চলোৱা বৰ্ব্বৰতা তাৰ প্ৰমাণ। শ্ৰীইংটিৰ অত্যাচাৰে পাকিস্থানী বিষয়াৰ অত্যাচাৰকো চেৰ পেলাইছে।

"৬ ডিচেম্বৰৰ ঘটনা—"

মাটীয়া কেম্পৰ পৰা ৩০০ পৰিয়ালক জোৰ কৰি হ'লেও দণ্ডকাৰণ্যলৈ নিয়া হব বুলি জাননী আগতেই উদ্বাস্তু কমিচনাৰে দিছিল। সেই জাননী পাই উদ্বাস্তু সকলে মহকুমাধিপতি আৰু মুখ্য মন্ত্ৰীলৈ নিৰাপত্তাৰ কাৰণে আবেদন জনায়।

৬ ডিচেম্বৰৰ দিনা পুৱা বেলাতে উদ্বাস্তু কমিশ্যনাৰ শ্ৰীইংটিয়ে লগত কিছু পুলিচ সহ ৩০খন মটৰ গাড়ী লৈ মিঠাবাৰী আৰু মাটীয়া কেম্পত উপস্থিত হয়। মিঠাবাৰীৰ কেম্পৰ বাসিন্দাসকলে কমিশ্যনাৰৰ সন্মুখত উপস্থিত হৈ

তাতে থাকিবলৈ দিয়াৰ কাৰণে অনুনয় বিনয় কৰে। কমিচনাৰে নিজ নিজ কেম্পলৈ ঘূৰি যাবলৈ নিৰ্দ্দেশ দিয়ে। কিন্তু খন্তেক পিছতে নিজে কেম্পৰ ভিতৰ সোমাই মানুহ গাড়ীত তোলাৰ কাৰণে টনা-আজোৰা কৰিবলৈ ধৰে আৰু পুলিচক মাৰ-ধৰ কৰিও মানুহ গাড়ীত তুলিবলৈ হুকুম দিয়ে।

এই অৱস্থা দেখি প্ৰায় মতা মানুহ এনি তেনি গুছি যায় আৰু তিৰোতা সকলে ঘৰৰ ভিতৰতে কান্দিবলৈ ধৰে। কমিশ্যনাৰে এঘৰ মানুহৰ ঘৰলৈ সোমাই গৈ একমাত্ৰ সম্পত্তি মাটিৰ কলহ, থাল, কাপ আদি ভাঙিবলৈ ধৰে আৰু ঘৰৰ ভিতৰত ভাত ৰান্ধি থকা "ৰহেলী হাজং" নামৰ ১৫/১৬ বছৰীয়া গাভৰু এগৰাকীক চুলিত ধৰি উধাই-মুধাই চোচোৰাই আনি গাড়ীত তোলে। এই কাণ্ড দেখি লগৰ পুলিচো হতবাক আৰু সমুদাই কেম্পত থকা তিৰোতা মানুহৰ মাজত চিঞৰ বাখৰ লাগে। কেইবা গৰাকীও মহিলাই ৰহেলীক তেনেকৈ টানি নিয়া দেখি বাট ভেটি বাধা দিয়ে। কমিশ্যনাৰে তেওঁলোককো অপমান কৰে আৰু পুলিচৰ হতুৱাই জোৰ কৰি গাড়ীত তোলায়।

ইয়াৰ পাছত কমিশ্যনাৰে ডি, এছ, পিৰ সহায়ত ওচৰতে থকা মিলিটাৰী কেম্পৰ পৰা ১ পল্টন কেন্দ্ৰীয় ৰিজাৰ্ভ পুলিচ অনায় আৰু জোৰ কৰি মানুহ গাড়ীত তুলিবলৈ হুকুম দিয়ে। কমিশ্যনাৰে নিজে চি,আৰ,পিৰ পৰা লাঠি কাঢ়িলৈ মানুহক মাৰ-পিট কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰে। কাৰণ তেওঁ কেম্পৰ ভিতৰৰ পৰা চোচোৰাই অনা শ্ৰীমতী জয়ধ্বনী হাজং নামৰ মহিলা গৰাকীক ৰক্ষা কৰিবৰ কাৰণে বাকীসকলে বাধা দিছিল। কমিশ্যনাৰে খঙত শ্ৰীমতী জয়ধ্বনীক এৰি পিঠিত কেচুৱা বান্ধি থকা শ্ৰীমতী পুণ্যমণি হাজংক টানি টানি লৈ গাড়ীত তোলে।

এই বৰ্ব্বৰতা সহ্য কৰিব নোৱাৰি যেয়ে দেখিছিল সেয়ে আগবাঢ়ি আহে আৰু কমিশ্যনাৰৰ লগত টনা-আজোৰা হয়। কমিশ্যনাৰ লাজত পৰি যায়। কমিশ্যনাৰে চি, আৰ, পিক মাৰধৰ কৰিবলৈ হুকুম দি ৪ জনক গ্ৰেপ্তাৰ কৰি লাঠিৰ খোচত হৰকান্ত, শলামোহন আৰু কেইবাজনো আহত হয়। উন্মত্ত প্ৰায় কমিশ্যনাৰে নিজে খেৰ, কাঠ গোটাই শ্ৰীমনীকান্ত হাজঙৰ ঘৰত

নিজ হাতে জুই দিয়ে আৰু সমুদায় কেম্প জ্বলাই দিব বুলি ভাবুকি দেখুৱায়।

ইয়াৰ পিছত চি, আৰ, পি'ক ৰখীয়া দি গাড়ীবিলাক লৈ কমিশ্যনাৰে গ্রেপ্তাৰ কৰা লোকসকলক লৈ গুছি যায়।

বৰ্ত্তমান কেম্পত সাহাৰ্য্য দিয়াও বন্ধ কৰিছে। গ্রেপ্তাৰ কৰি নিয়া সকলৰ ওপৰতো অত্যাচাৰ চলাইছে বুলি প্রকাশ। এতিয়াও জামিনত দিয়া নাই।

চাৰ, এইটো এটা অতি গুৰুতৰ কথা। মহিলাৰ শ্লীলতা হানি আৰু চৰকাৰী টকাৰে তৈয়াৰী ৰিফিউজী কেম্প চৰকাৰী সম্পত্তি, জুইৰ দ্বাৰা এই চৰকাৰী সম্পত্তি ভষ্মীভূত কৰা হৈছে। চৰকাৰী অফিচাৰে চৰকাৰী সম্পত্তিত অগ্নি সংযোগ ই বৰ গুৰুতৰ অপৰাধ। এই সম্পৰ্কে মই চৰকাৰৰ দৃষ্টি গোচৰ কৰিলো যাতে অতি সোনকালে ইয়াৰ বিহিত ব্যৱস্থা লয়।

শ্রীশৰৎ চন্দ্ৰ ৰাভা এম, এল, এ

তাং—১৫।৩।৬৯

Shrimati Padma Kumari Gohain (Minister of State social Wealfare) উপাধ্যক্ষ মহোদয়,

ভাৰত চৰকাৰৰ লগত আলোচনা কৰি অসম চৰকাৰে মাটিয়া শিবিৰ সমূহৰ পৰা মান্নালৈ ৩০০ উদ্বাস্তু পৰিয়ালক দণ্ডকাৰণ্যত পুনৰ সংস্থাপন কৰিবলৈ এখন কাৰ্য্যক্রম হাতত লৈছিল। আগতে শৰণাৰ্থী সকলক ১৯৬৮ চনৰ অক্টোবৰ মাহত পঠিয়াই দিয়া কাম শেষ কৰা কথা আছিল। কিন্তু ৰেলৰে যোৱা বাট বান পানীৰ কাৰণে বন্ধ হোৱাৰ কাৰণে এই কাম স্থগিত ৰাখিব লগা হৈছিল। পিছত থিৰাং কৰা হল যে চিদাবাৰী শিবিৰৰ পৰা ২০০হাজং পৰিয়াল আৰু মাটিয়া শিবিৰৰ ১০০টা পৰিয়াল, গোৱালপাৰা মহকুমাৰ মহকুমাধিপতিয়ে বাচনি কৰা মতে গুৱাহাটীৰ পৰা ৭।১২।৬৮ তাৰিখৰ নিচেই পুৱাতে বিশেষ ৰেলগাড়ী যোগে পঠাব।

বাচনি কৰা শৰণাৰ্থীসকল শিবিৰৰ পৰা ৬।১২।৬৮ তাৰিখৰ ৰাতিপুৱা অধিবাচন কৰি অনা বাছত যোৱাৰ কথা আছিল। মটিয়া শিবিৰ বিলাকৰ

পৰা ১২০০টা শৰণাৰ্থী পৰিয়াল দণ্ডকাৰণ্যলৈ পঠিওৱা আচনিৰ এইখিনি আছিল প্ৰথম স্তৰৰ কাম। এই প্ৰসঙ্গতে উল্লেখ কৰিব পাৰি যে মাটিয়া শিবিৰ সমূহত থকা নতুন শৰণাৰ্থীৰ ভিতৰৰ পৰা কেইজনমানক প্ৰতিনিধি ৰূপে লৈ ১৯৬৮ চনৰ আগষ্ট মাহত দণ্ডকাৰণ্য দেখুৱাই অনা হৈছিল। যাতে তেওঁলোকে নিজে দণ্ডকাৰণ্যৰ পুণৰ সংস্থাপন ব্যৱস্থা চাই লব পাৰে।

অসমলৈ অহা শৰণাৰ্থীসকলৰ কেৱল ১২,০০০টা কৃষি-বৃত্তি আৰু অকৃষি-বৃত্তি পৰিয়ালকহে ৰাজ্যিক চৰকাৰে অসমত পুণৰ বাসন দিবলৈ সিদ্ধান্ত লৈছে। বাকী অতিৰিক্ত পৰিয়াল সমূহ এই প্ৰদেশৰ বাহিৰৰ অইন ঠাইলৈ পঠাবলৈ সিদ্ধান্ত কৰা হৈছে। কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰেও অসম চৰকাৰৰ এই সিদ্ধান্ত মানি লৈছে।

শৰণাৰ্থীসকলক দণ্ডকাৰণ্যলৈ পঠোৱাৰ আগতে সাহায্য আৰু পুণৰ বাসনৰ আয়ুক্ত আৰু এই বিভাগৰ আন বিষয়াসকলে শৰণাৰ্থীসকলক দণ্ডকাৰণ্যত থকা পুণৰ বাসনৰ সুবিধাৰ সন্দৰ্ভত তেওঁলোক যে তালৈ যোৱাটো উচিত তাক বুজাই তেওঁবিলাকক প্ৰত্যয় নিয়াবৰ উদ্দেশ্যে বহুবাৰ শিবিৰলৈ গৈছিল। এই খিনিতে উনুকিয়াই দিব পাৰি যে যি সকল শৰণাৰ্থী দণ্ডকাৰণ্যলৈ পূৰ্ণ সংস্থাপনৰ কাৰণে যাব সেই সকলৰ প্ৰত্যেক পৰিয়ালে তলত দিয়া ধৰণৰ সুবিধা গ্ৰহণ কৰিব পাৰিব।

(১) প্ৰায় ৬ একৰ খেতিৰ মাটি
(২) ঘৰবাৰীৰ বাবে ৮০০ বৰ্গহাত মাটি
(৩) ঘৰ সজাৰ কাৰণে ১,৭০০টকা ঋণ
(৪) হালোৱা গৰু, গাই, কৃষি সজুলী আদিৰ বাবদ ১০১৫টকা কৃষি ঋণ
(৫) নাদ খান্দিবৰ কাৰণে ১৫০টকা জলসিঞ্চন ঋণ
(৬) প্ৰোহপাল দিবৰ কাৰণে চৰকাৰী সহায় এই নিৰিখত পাব :—

প্ৰথম খেতিৰ বতৰত সম্পূৰ্ণ নিৰিখত, দ্বিতীয় খেতিৰ বতৰত অৰ্দ্ধেক নিৰিখত, আৰু তৃতীয় খেতিৰ বতৰত এক চতুথাংশ নিৰিখত দিয়া হয়।

তদুপৰি প্ৰথম খেতিৰ পিছত, খেতি নথকা ৬ মাহৰ কাৰণে চৰকাৰী সাহার্য্য দিয়া হয়।

এই প্ৰসঙ্গতে উন্নুকিয়াই দিব পাৰি যে নোৱাখালি আৰু পূব বঙ্গৰ আন আন জিলাৰ পৰা অহা ১০,০০০ হেজাৰ বঙালী পৰিয়ালক ইতিমধ্যে দণ্ডকাৰণ্যত পূর্ণ সংস্থাপন দিয়া হৈছে।

বিষয়াসকলে ইমান বুজোৱা স্বত্বেও বাছনি কৰা শৰণার্থী পৰিয়াল সকলে তালৈ যোৱাৰ কোনো ইচ্ছা প্ৰকাশ কৰা দেখা নগৈছিল। বৰঞ্চ তেওঁলোকে আচৰিত ধৰণে দৃঢ় আৰু আকোৰ গোজালি মনোভাৱহে প্ৰবৰ্ত্তন কৰিছিল আৰু ঘোষণা কৰিছিল যে যিমানেই নেকী সুবিধা থাকক তেওঁবিলাক দণ্ডকাৰণ্যলৈ নাযায়। আনকি তেওঁলোকৰ কিছুমানে এই সংক্ৰান্তত পূর্ণ সংস্থাপন বিষয়া সকলক খং কৰিহে দেখুৱাইছিল। এই কথালৈ লক্ষ্য কৰিয়েই গোৱালপাৰা মহকুমাৰ মহকুমাধিপতিয়ে অনুভৱ কৰিছিল যে শৰণার্থী সকলক শিবিৰৰ পৰা নিয়াৰ দিনা হয়তো আইন শৃঙ্খলা ভঙ্গৰ পৰিস্থিতি উদ্ভৱ হব পাৰে আৰু এনে কোনো জৰুৰী অৱস্থাৰ সন্মুখীন হবৰ উদ্দেশ্যে কিছু পুলিচ বাহিনী শিবিৰ অঞ্চলত ৰখাৰ ব্যৱস্থা কৰিছিল।

৫ তাৰিখে সন্ধিয়া সময়ত সাহার্য্য আৰু পুণৰ সংস্থাপনৰ বিভাগৰ কৰ্ম্মচাৰীবৰ্গ আৰু পুলিচ শৰণার্থী শিবিৰত আহি উপস্থিত হয়। দুজন দণ্ডাধিকাৰীকো শিবিৰৰ আইন শৃঙ্খলা অটুত ৰাখিবৰ উদ্দেশ্যে শিবিৰলৈ পঠোৱা হৈছিল।

৬ তাৰিখে ৰাতিপুৱা বাচনি কৰি থোৱা শৰণার্থীসকলক যাবলৈ কোৱা হ'ল। কিন্তু তেওঁলোকে কোনো কথা নুশুনিলে। সাহার্য্য আৰু পুনৰ সংস্থাপন বিভাগৰ কৰ্ম্মচাৰীবৰ্গই তেওঁবিলাকক সন্মত কৰাবলৈ চেষ্টা কৰিয়ো বিফল হৈছিল। চিদাবাৰী Campৰ পৰা ৮টা পৰিয়াল যাবলৈ সাজু হৈছিল আৰু তেওঁলোকক বাছতো তোলা হৈছিল এই কামত শৰণার্থী সকলৰ পৰা বাধা পোৱা হৈছিল যদিও কোনো আক্ৰমণ বা মাৰ-পিট হোৱাৰ বাতৰি পোৱা হোৱা নাছিল। যিকি নহওক চিদাবাৰী শিবিৰৰ সহকাৰী সাহার্য্য ও পুনৰ

বাসন বিষয়াই চৰকাৰী কামত বাধা জন্মোৱাৰ কাৰণে পুলিচৰ ওচৰত এটা গোচৰ দিছিল আৰু পুলিচেও এগৰাকী তিৰোতাকে লৈ ২০ জন শৰণাৰ্থীক গ্ৰেপ্তাৰ কৰিছিল আৰু I.P.C. ১৪৩-৩৫৩ ধাৰা মতে মোকৰ্দ্দমা তৰিছিল। এইটোৰ বাহিৰে চিদাবাৰী শিবিৰত অইন কোনো ধৰণৰ ঘটনা ঘটা নাছিল।

মাটিয়াৰ শিবিৰত কিন্তু এই কামত বাধা জন্মোৱা বৰ বেচি তীব্ৰ আছিল আৰু পিছবেলা প্ৰায় ২½ বজালৈকে বাচনি থোৱা ১০০টা পৰিয়ালৰ এটা পৰিয়ালো যাবলৈ প্ৰস্তুত হোৱা নাছিল। সাহাৰ্য্য আৰু পুনৰ সংস্থাপন বিভাগৰ কৰ্ম্মচাৰীবৰ্গ আৰু আয়ুক্তই এই সম্বন্ধে কৰা সকলো চেষ্টা ব্যৰ্থ হৈছিল। এই সময়তে শৰণাৰ্থী সকলৰ সংখ্যা বাঢ়ি গৈছিল যদিও, বিভাগীয় বিষয়া সকলে শৰণাৰ্থীসকলক সন্মত কৰাবলৈ চেষ্টা কৰি আছিল আৰু ২টামান পৰিয়াল যাবলৈও ইচ্ছা প্ৰকাশ কৰিছিল। কিন্তু আন বিলাক শৰণাৰ্থী এই সময়ত উত্তেজিত হৈ পৰিছিল আৰু বিষয়া সকলক ৩০০ জনা অধিক শৰণাৰ্থীয়ে মুঠি বান্ধি ভুকু আৰু ঘোচা মাৰি আক্ৰমণ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিছিল। এনে সময়তে পুলিচে তৎক্ষনাৎ হস্তক্ষেপ কৰি কৰ্ত্তব্যৰত পুনৰ সংস্থাপন বিভাগৰ আয়ুক্ত আৰু বিষয়াসকলক উদ্ধাৰ কৰিছিল। পুলিচে এই সংক্ৰান্তত ৪ জন মানুহক গ্ৰেপ্তাৰ কৰি I.P.C. ১৪৭/৩৫৩ ধাৰা মতে মোকৰ্দ্দমা তালিকা ভুক্ত কৰিছিল।

সেই সময়তে মনিন্দ্ৰ হাজত নামৰ এজন মানুহৰ পজাঘৰৰ ৰান্ধনী ঘৰৰ পৰা জুই ধোৱা দেখা গ'ল তেতিয়াই পুলিচৰ দল এটাই বেগেৰে আগ বাঢ়ি গৈ জুই লাগি থকা ফালৰ পৰা ঘৰৰ খেৰ আদিৰ জুই নুমোৱাই দিয়াত পজাঘৰটোৰ বিশেষ ক্ষতি হবলৈ নাপালে কিয়নো জুই সোনকালে নুমুৱাই পেলোৱা হ'ল এই জুই ঘটনাক্ৰমে লাগিছিল বুলিয়েই ধাৰণা হৈছিল যদিও কিছুমান মানুহৰ সন্দেহ হৈছিল যে বিষয়াসকলক অপদস্থ কৰিবৰ কাৰণেই শৰণাৰ্থীসকলে নিজে ইচ্ছাকৃত ভাৱে জুই লগাই দিচিল। যি কি নহওঁক অতি শীঘ্ৰতাৰে এই জুই নুমুৱাই দিয়াৰ কাৰণে ইয়াৰ পৰা বিশেষ একো ক্ষয় ক্ষতি হবলৈ নাপালে।

উপৰোক্ত ঘটনা বিলাকৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত আইন আৰু শৃঙ্খলাৰ ফালৰ পৰা পৰিস্থিতি সম্পূৰ্ণ নিৰাপদ নাছিল বুলি ভাবিয়েই মহকুমাৰ পুলিচ বিষয়া

(S.D.P.O.)য়ই তেতিয়া নিজে ভুবনৈৰ পৰা এক পল্টন C. R. P. লৈ আহিল। যি কি নহওঁক ইয়াৰ পিছত আৰু একো ঘটনা নঘটিল। সম্ভৱত পুলিচৰ গ্ৰেপ্তাৰৰ ভয়ত কিছুমান শৰণাৰ্থী তেওঁলোকৰ পৰিয়াল সহ তেতিয়া ঘৰ এৰি গুচি গৈছিল। কিছুমানে আকৌ শিবিৰ এৰি যাবলগীয়া হয় বুলি নিজৰ পৰিয়ালবৰ্গক ঘৰত এৰি আঁতৰি গৈছিল।

জনতাৰ হাতৰ পৰা সাহাৰ্য্য আৰু পুনৰ সংস্থাপন আয়ুক্ত আৰু আন আন বিষয়া সকলক উদ্ধাৰ কৰাৰ উদ্দেশ্যে অত্যাৱশ্যকীয় বল প্ৰয়োগৰ বাহিৰে সেই দিনা পুলিচে আৰু কোনো প্ৰকাৰৰ বল প্ৰয়োগ কৰা নাছিল। পুলিচৰ ফালৰ পৰা সংযমতা ৰক্ষা কৰিও বিষয়াসকলক সেই পৰিস্থিতিৰ পৰা কাৰ্য্যকৰী ভাৱে উদ্ধাৰ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল। এনে পৰিস্থিতিতে শৰণাৰ্থী পঠোৱাৰ কাম সেই দিনৰ বাবে সাহাৰ্য্য পুনৰ সংস্থাপন আয়ুক্তই বাতিল কৰিছিল।

যি সকল শৰণাৰ্থীক দণ্ডকাৰণ্যত পুনৰ সংস্থাপন কৰিবৰ বাবে যাবলৈ বচা হৈছিল আৰু যি সকলে তালৈ যাবলৈ অস্বীকাৰ কৰিছিল সেই সকলৰ ভাট্টাৰ টকা (কেছ দাম) বন্ধ কৰি দিয়া হৈছে আৰু ভাৰত চৰকাৰেও ৰাজ্যিক চৰকাৰৰ এই কাৰ্য্যত অনুমোদন জনাইছে।

এই সংক্ৰান্তত ইয়াকো আঙুলিয়াই দিব পাৰি যে শিবিৰত থকা শৰণাৰ্থী সকলক ভাট্টাৰ টকা ভাৰত চৰকাৰে নিৰ্দ্ধাৰিত কৰি দিয়া নিৰিখতেই দিয়া হয়। তাৰোপৰি কোনো শিবিৰতে অনাহাৰৰ বাবত মৃত্যু হবলৈ পোৱা নাছিল।

উপৰোক্ত বিবৃত্তিৰ পৰা এইটো দেখা যাব যে ২৫/১২/৬৮ তাৰিখৰ সাপ্তাহিক "জনমত"ত ' উদ্বাস্তু বিষয়াৰ অতপালি" শিৰোনামাৰে প্ৰকাশ কৰা বাতৰিটো প্ৰকৃত ঘটনাৰ ওপৰত প্ৰতিস্থিত নহয়।

Shri Kamini Mohan Sarma— মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আমি জানিবলৈ বিচাৰিছো যে তাত যে মাইকী মানুহ সকলৰ ওপৰত অমানুষিক অত্যাচাৰ হৈছে আমাৰ মন্ত্ৰী মহোদয়াই সেই খবৰ পাই তেখেতে নিজে তদন্ত

কৰিবলৈ গৈছিল নেকি ? এইটো তেখেতৰ মানৱতাৰ ফালৰ পৰা আৰু কৰ্ত্তব্যৰ ফালৰ পৰাও দায়িত্ব আছে আৰু সেই দায়িত্ব পালন কৰি তেখেতে নিজে গৈছিল নে নাই ? আৰু প্ৰকৃত তদন্ত হ'ল নে পাই ?

Sri Padma Kumari Gohain— উপাধ্যক্ষ মহোদয়, জনমত কাগজ খনত যি বিষয়ে প্ৰকাশ পাইছিল সেই কথা মোৰ দৃষ্টি গোচৰ হোৱা নাছিল। কিন্তু আমাৰ ডিৰেক্টৰ বা আয়ুক্তৰ সেই কথা দৃষ্টি গোচৰ হৈছিল। সেই কাৰণে তেওঁলোকে Press Note দিছিল আৰু ১১।১২।৬৮ তাৰিখে ছিলঙৰ পৰা প্ৰকাশিত Frontier Timesত প্ৰকাশ পাইছে। এই বাতৰি পোৱাৰ পিচত মই ২৭।১২।৬৮ তাৰিখে তদন্ত কৰিবলৈ গৈছিলো। আৰু তদন্ত কৰিবলৈ যাওঁতে তেওঁলোকৰ Refugeeৰ মুৰব্বী সকলৰ নিমন্ত্ৰণও কৰা হৈছিল আৰু তেওঁলোক কিছু আহিছিলো। তাত মই ২½ ঘণ্টা বহিছো। তেওঁলোকে আহি আপত্তি কৰিলে তেওঁলোকক দণ্ডকাৰণ্যলৈ নপঠাবলৈ। তেওঁলোকক অসমতে পুনৰ বাসন দিব লাগে বুলি কৈছিল। তেওঁলোকে কৈছে যে "আমি শুনিবলৈ পাইছো অসমৰ গোৱালপাৰা জিলাতে বহুত মাটি আছে, গতিকে আমাক দণ্ডকাৰণ্যলৈ নপঠিয়াই তাতেই পুনৰ বাসন দিয়ক"। তেওঁলোকে তিৰোতা মানুহ বা মহিলাক অপমান কৰাৰ কথা কোৱা নাছিল আৰু মাৰধৰ কৰাৰ কথাও কোৱা নাছিল। বৰং মই নিজে সুধিছিলো যে আমাৰ অফিচাৰসকলে আপোনালোকক নিবলৈ আহোতে কিয় মাৰ-ধৰ কৰিছিল ? তেওঁলোকে তেতিয়াও তেওঁলোকক অফিচাৰে অপমান কৰাৰ কথা কোৱা নাছিল। তেওঁলোক তালৈ যাবৰ বাবে মোৰ আগতো সন্মতি দিছিল। আপুনি যদি নিজে আমাক নি দণ্ডকাৰণ্য দেখুৱাই আনে আমি যাম। সেই কাৰণে মই নিজে দেখুৱাই আনিছিলো তেওঁলোকে বাছি দিয়া প্ৰতিনিধি সকলক।

Shri Phani Bora— উপাধ্যক্ষ মহোদয়, এইটো Lecture হে হৈছে। এই বিষয়ে আমিও জানো। গতিকে আমিও Lecture দিব পাৰো।

GENERAL DISCUSSION OF THE BUDGET

Mr. Deputy Speaker : There are many members who want to participate in the General Discussion of Budget but the time is very limited. Therefore, I propose to fix the afternoon for reply from several Ministers. We have therefore one hour during which all the members can participate in general discussion. So, I cannot allot more than five minutes to each of them and pleasure remember this. I hope, Mr. Borah will finish his speech within five minutes.

Shri Phani Bora : Mr. Deputy Speaker, Sir, as I said and I want to say it again that this Budget has no answer to the question of job for one million of angry youngmen of Assam who have no job and there is no security of life for them. The Budget has no answer to the problem of two millions of landless people living in villages of Assam. These two millions landless people have no future security where is their land. There is no promise in this Budget but this is a scrape of paper for the landless people and millions of youngmen who are going without job. This Budget only promises a lot for the Capitalist and that is why, Sir, in the matter of education, this Budget only signify that Education will be restricted. There is no question of quality in education but there is question of restriction in education There is no future for the Ruling Party also and that is why they are also not keeping silent, they have come out in open. This is good. The Congress Government is cracking and will be broken into pieces. If you look to the whole of India, you will find that in many States Coalition Govt. have been formed where Congress has failed. They have opened their eyes

now and find that they cannot exist unless they do some concrete things for the good of the people.

In the mid-term elections in Bihar, U.P. it is seen that the Congress has failed to get majority and that is why coalition Govt. have been formed there. Here also, we will form Leftist front with the progressive democratic forces in order to oust the Congress Govt. for ever.

We will root out these capitalists from this Country We have seen that even in the Centre, the Congress Govt. is shaking and there is criticism every where. So, I warned the Assam Govt. that they will not exist for long. We shall form an United Front combining all the progressive Forces and drive this Congress Govt. out of proper. How long this Congress will food the Capitalists Birla and Tata to pay the Congress. Are we to serve only Birla & Tata.

Chief Minister, Mr. Chaliha is a planter himself. Although he is a Gandhian planter in 12 years of his trying to charge of heart he did not succeed to change anybody's heart except of his own self. I say the Hon'ble Members those who are here are the sons and daughters of the working class those who believe in secularism against communism. The monopoly of capitalism has got to be crashed. Lastly, I want to tell the Hon'ble Finance Minister for this. They will not get the co-operation for liquidition of the rescurces of Assam. The will not get the co-operation from us for the liquidition of the State of Assam itself. A new Assam will be built and that new Assam cannot be built by the Congress. That will be built by the Leftist Democratic Forces of Assam.

Shri Sailen Medhi :— মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আজি মই আমাৰ অৰ্থমন্ত্ৰীৰ বাজেটখন অন্তসাৰ-শূণ্য বাজেট বুলি অভিহিত কৰিব খুজিছো।

ইতিমধ্যে ৬ দিন জুৰি হোৱা বাজেট বিতৰ্কত, এই বাজেটত একো নাই বুলি আমাৰ মাননীয় সদস্যসকলে প্ৰতিপন্ন কৰিছে। আমাৰ অৰ্থমন্ত্ৰীয়ে চালে বেৰে কোবাই কিছুমান কথাৰ অৱতাৰণা কৰি অসমৰ সমৃদ্ধিৰ চিত্ৰ কিছুমান আমাৰ আগত দেখুৱাইছে। এহাতে কৈছে - আমাৰ জনমুৰি আয় বাঢ়িছে, কৃষি শিল্পৰ বহুতো উন্নতি হৈছে, খাদ্যৰ নাটনি কম হৈছে, আনহাতে দেখুৱাইছে আমি ৫০ কোটি টকাৰ ধাৰত পোত গৈ আছোহঁক। এনেকুৱা এখন পৰস্পৰ বিৰোধী বাজেটৰ চিত্ৰ অৰ্থমন্ত্ৰী মহোদয়ে আমাৰ আগত দাঙি ধৰিছে।

আমাৰ অৰ্থমন্ত্ৰী মহোদয়ে, যি বাজেট দাঙি ধৰিছে— তাত আমাৰ অসমৰ গাঁৱে-গাঁৱে, চহৰে-নগৰে যি অৱস্থা ৰাইজৰ মাজত দেখা দিছে সেইটোৰ অৱসানৰ কাৰণে ৰাজেটত কোনো ইংগিত নাই।

এই বাজেটত কোনো Tax লগোৱা নাই। এই কথাই ইয়াৰ দ্বাৰা প্ৰতিপন্ন হৈছে যে জনসাধাৰণৰ ওপৰত Tax লগাবৰ অৰ্থমন্ত্ৰীৰ কোনো ক্ষমতা নাই। আমি ভাল পালোহেতেন যদি অৰ্থমন্ত্ৰীয়ে জনসাধাৰণৰ ওপৰত Tax লগালেহেতেন। যি সকলৰ Tax দিব পৰা ক্ষমতা আছে এনেকুৱা লোকৰ ওপৰত নিশ্চয় Tax লগাব লাগিব। তাৰ পৰিবৰ্তে অৰ্থমন্ত্ৰীয়ে জনসাধাৰণক আওপকটীয়া ভাৱে শোষণ আৰু নিষ্পেষণ কৰি সৌধ নিৰ্ম্মাণ কৰিছে। অৰ্থমন্ত্ৰীয়ে দেখুৱাইছে যে, কেনেকৈ কৰ পৰা আমাৰ টকা উলিওৱা হয়। তাৰ দুটা উপায় দিছে— এটা হৈছে আমি কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা এই টকা পাম। আৰু আনটো হৈছে, লটাৰী খুলি বাকী টকা পোৱা যাব এইটোৱেই এই বাজেটৰ মূল লক্ষ্য আৰু মূল কথা। আমি আজি কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা কিমান টকা পাম আৰু কিমান টকা আনিছে? আমি দেখিছো ২৪৩ কোটি টকাৰো অধিক টকাৰ ইতিমধ্যে আমি ধাৰত পোত গৈ আছো। চৰকাৰে ways and meansৰ জৰীয়তে যিবিলাক টকা কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা আনিছিল, সেই ways and meansত ৪২ নে ৪৩ কোটি টকা Long Term Loanত ৰূপায়িত কৰিব লাগে বুলি কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক কৰ পৰা নাই। অসম চৰকাৰে ways and meansক Long-term Loanত পৰিবৰ্ত্তন কৰিব বিছাৰিছিল কিন্তু কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰ সেইটোত মান্তি হোৱা নাই।

Over Draftৰ টকা Reserve Bankক ফিৰাই নিদিয়াৰ কাৰণে Reserve Bankএ অসম চৰকাৰক টকা নিদিয়া হৈছে। আৰু Reserve Bankৰ পৰা অসম চৰকাৰে টকা আনিবলৈ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ Surity লব লগা হৈছে। আমাৰ ৪ৰ্থ Finance Commission হৈ গ'ল। ৫ম Finance Commissionও হব কিন্তু তাত আমি কিমান টকা পাম। ইতিমধ্যে চতুৰ্থ Finance commissionত অসমে কিমান টকা কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা পালোহঁক। কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে যিবিলাক income tax or other tax হিচাবে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে টকা নিছে। সেই টকাৰ ভাগ আমি অসম চৰকাৰে কিমান পালোহঁক। মই নকলেও হ'ব কংগ্ৰেছৰ যি সদস্য কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ লগত আছে তেৰে মাননীয় সদস্য শ্ৰীবিজয় ভাগৱতীয়েও আক্ষেপ কৰি কৈছিল যে—অসমৰ ভাগৰ টকা খিনি কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে অসমক দিয়াৰ ক্ষেত্ৰত আজিলৈ অৱহেলা কৰি আহিছে।

কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে অসমৰ ন্যাৰ্য্য অংশ নিদিলে নহ'ব। কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা আমাৰ অংশ এই কংগ্ৰেছ মন্ত্ৰীসভাই আনিব পৰা নাই। এই কংগ্ৰেছ চৰকাৰে সেই টকা পোৱাত কোনো ক্ষমতাৰ ব্যৱহাৰ কৰিব পৰা নাই আৰু ইয়াৰ অংশ লোৱাৰ কাৰণে কোনো সুবিধা যোগাব পৰা নাই। আজি ভাৰত চৰকাৰে সংবিধানৰ নামত নানা অজুহাত দেখুৱাব পাৰে কিন্তু অসম চৰকাৰেও সেই সংবিধান অনুসৰি ভাগৰ টকা পাব লাগে। 5th Finance commissionৰ জৰিয়তে আমাৰ ঘাটি বাজেট পুৰাব পাৰিব বুলিলে বাতুলতাহে হ'ব। এই বাজেটৰ জৰিয়তে অসমৰ ৫০ কোটি ঘাটি টকা পূৰাব নোৱাৰে। আৰু অন্য কোনো ব্যৱস্থাই দেখা নাযায়।

আজি লটাৰীৰ জৰিয়তে অসম চৰকাৰে টকা সংগ্ৰহ কৰিবলৈ বাধ্য হৈছে। আজি এই লটাৰীৰ জৰিয়তে অসমৰ ৫০ কোটি ঘাটি বাজেট পূৰণ কৰিব বুলি অৰ্থমন্ত্ৰীয়ে কৈছে।

লটাৰী খেলি অসমৰ জনসাধাৰণৰ নিবনুৱা সমস্যাৰ সমাধান কৰিব, অৰ্থ নৈতিক উন্নয়ন কৰি তুলিব। এই বিলাক অসমত বুলিহে কৰিব পাৰিছে। অন্য ৰাজ্যত হোৱা হলে অকল সদনৰ পৰাই নহয় গোটেই অসমৰ পৰাই এনে অৰ্থমন্ত্ৰীক বাহিৰ কৰি দিলেহেতেন।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi :— माननीय সদস্যক এটা কথা কওঁ যে, লটাৰীত কিমান টকা উঠিব সেইটো বাজেটত ধৰা নাই। ইয়াৰ উত্তৰ পিচত দিব।

Shri Sailen Medhi :— সেইটো কথা বাজেটত কৈছে। ভাৰতবৰ্ষৰ ¼ ভাগ বিদ্যুতশক্তিৰ সম্ভাবনা অসমতে আছে। ইয়াৰোপৰি ভাৰতত শিল্প-কৃষি চাহ, তেল, Minaral আদি সকলো বস্তুৰেই অসম দেশত আছে। আৰু এই বিলাকৰ কাৰণেই অসম ৰাজ্য অকল ভাৰততেই নহয় গোটেই পৃথিৱীৰ ভিতৰতে উল্লেখ যোগ্য। আজি কংগ্ৰেছৰ ২২ বছৰ জোৰা নেতৃত্বই আমাক একো দিব নোৱাৰিলে।

আৰু এই Govt. কোনো যুক্তিতেই থাকিব নোৱাৰে। আজি কি ৰাজনৈতিক, অৰ্থনৈতিক আৰু কি সংস্কৃতিক সকলো ফালেই দেউলীয়া চৰকাৰে দেউলীয়া নেতৃত্ব দি জনসাধাৰণক ভিক্ষাৰীত পৰিণত কৰিছে। আজি ২০ বছৰে নেতৃত্ব দি কংগ্ৰেছ চৰকাৰে একো কৰিব নোৱাৰিলে। আৰু এই Govt. অলপ দিনৰ ভিতৰতে চাৰখাৰ হৈ টুকুৰা-টুকুৰ হৈ পৰিব।

আমাৰ অসমত ইমান নলা-নদী আছে যে তাত জলসিঞ্চন কৰি তাৰ জৰিয়তে জনসাধাৰণৰ দ্বাৰা উৎপন্ন বঢ়াব নোৱাৰিলে।

উদ্যোগৰ কথা মই নকওঁ। যি উদ্যোগ অসমত আছে সেই সকলোবোৰ জনসাধাৰণৰ সংগ্ৰামৰ ওপৰতহে হৈ উঠিছে। জনসাধাৰণৰ আশাশুৱীয়া সংগ্ৰাম আৰু শক্তিৰে ২য় Refinery পতা হব। আমাৰ সংগ্ৰামৰ জৰিয়তে আমাৰ সংবিধান সলনি কৰিব লাগিব। এই সংগ্ৰামৰ দ্বাৰা পূৰ্ণ সমাজতন্ত্ৰ গঢ়ি তুলিব লাগিব আৰু আমি এইটোত সক্ষম হব লাগিব। এই বাজেটখন চালি-জাৰি চাই দেখিলো যে, এইখন উন্নতশীল ৰাজ্যৰ কাৰণে বাজেট নহয়। এইখন মাত্ৰ চৰকাৰী চাকৰিয়াল সকলক দৰ্মহা দিয়াৰ বাজেটহে। কিমতে উন্নয়ন-মূলক কামৰ জৰিয়তে ইমান দিন ধৰি কৰি অহা ভুল কামৰ পৰিবৰ্ত্তন কৰি আগুৱাই যাব পাৰিম তাৰ কোনো চিত্ৰই আমি বাজেটত নাপাওঁ। সেই কাৰণেই এইখন অন্তসাৰ-শূন্য বাজেট বুলি কৈছো। অৰ্থমন্ত্ৰীয়ে এই বাজেটৰ দ্বাৰা আমাৰ দেশক তথা জনসাধাৰণক ভুৱা দিছে। আৰু এনে চৰকাৰ

কেতিয়াও নেতৃত্বত থাকিব নোৱাৰে। কাৰণ এই চৰকাৰে দেশৰ কি উন্নতি কৰিব পাৰিব ?

এই বাজেট বক্তৃতাত বিত্তমন্ত্ৰীয়ে জনসাধাৰণক ভুৱা দিবলৈ আহিছে। তেখেতে অসমৰ একো উন্নতি কৰিব নোৱাৰে কাৰণ ইয়াত নেতৃত্ব কৰি বহি থকা উচিত নহয়। আমি দেখিবলৈ পাইছো আমাৰ অৰ্থনৈতিক অৱস্থাৰ ইমান বিপৰ্যয় ঘটিছে যে আমি Reserve Bankৰ পৰা Over Draft লৈ চৰকাৰ চলাই আছো। আৰু আমাৰ তেল আৰু অন্য সামগ্ৰীৰ কাৰণে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা ন্যায্য অংশ দাবী কৰিব পৰা নাই। এই বাজেট বক্তৃতাৰ পৰা দেখা যায় আমাৰ ৰাজ্যখনক ভিক্ষাৰী ৰাজ্যলৈ পৰিণত কৰিলে। সেই কাৰণে কৈছো এই চৰকাৰ কোনো কালে আমাৰ দেশত থাকিব নোৱাৰে আৰু এই চৰকাৰ ইয়াৰ পৰা যাবই লাগিব।

Shrimati Pranita Talukdar :—

Mr. Deputy Speaker, Sir, at the very outset, I congratulate the Finance Minister for presenting the Budget for the year 1969-70. In his Budget Speech, he has dealt with the financial and economic aspects of our State. We know Sir, that this budget is a deficit one. Though it is so, we have the hope of a bright beginning of the Fourth Five Year Plan. We are just passing the first, second and third plan periods. Now, we are at the wake of the Fourth Five Year Plan. Sir, during those three periods, we have seen considerable changes and development in different spheres. We have improvement in agriculture we have expension in industries and education and we have improvement in transport system, communication & other spheres also. But, even then the economic condition of our State has not been improved so much. Here, I agree to the views made by honourable member Shri Jogen Saikia when he took part in the Budget Debate yesterday that we should not hope for the bigger and bigger plans, but with our indigenous resources, indigenous pote-

ntialities and man-power we should do our best. It will really help to improve the economy of our State and it will help to solve the problem of unemployment in our State, to a great extent.

Mr. Deputy Speaker, Sir, coming to the field of education, I would like to say that today it has been said everywhere that the standard of education is going to detoriate. We know our Government has done a lot to improve the standard of education, to improve the methods of instruction. Sir, we know that various Commissions had been set up by the Govenment of India to advice the Government to improve the standard of education. The Radha-Krishnan Commission was to give advice to the Government for taking measures to improve the University Education. In 1952, a Commission with Dr. Mudaliar as chairman was set up to advise the Government take measures for improvement of the Secondary Education. We also know Sir, under the Chairmenship of Dr. Kothari, another Commission was set up to advise the Govt for taking measures for improvement of the entire system of education from Primary to the University. Following the valuable recomendations of these Commissions our State Govt. has implemented various schemes but till we are not getting the result adequately. Sir, one of the main ancicaps for not improving the standard of Primary education, is want of good buildings. What our small children want ? We know that to attract small children and young pupils, buildings should be of good type. The same conditions of buldings are also seen in case of M.V., M.E. and High Schools. I think when our Government recognise a school, it is the duty of the Government to see that substantial amount of grant should also be sanctioned so that it can run properly. Sir, another handicap is that most of the Primary School has only one teacher. It is not possible for one teacher

to give attention to all classes at a time. Sir, I do suggest to the Government that additional post of teachers should be sanctioned in those schools where enroltment is above 50. Sir, another handicap is that there is irregularity of payment of salaries to the teachers. Most of the teachers are not paid regularly and timely. Irregularity of payment creats dissatisfaction also. So, our Government should try to improve these conditions, Sir, one of the most important factors to improve the standard of education is to here efficient supervision by efficient inspecting staff. This efficient supervision will give good guidance to the teachers & students. And if sudden visits by the inspecting staff is done, it will improve the method of instruction and standard of education also of course, Adequate allowance should be given to the inspecting staff for such supervision of schools from time to time.

Sir, coming to the Public Health activities of our State Govt. I would like to say that though attempts have been made to improve the condition of our rural areas by the Public Health Department of our State, but still there are some anomalies. In some rural places there are dispensaries and in some places there are no dispensaries. People have to walk on foot to the dispensary at a distance of about 5 to 6 miles. Government should make a thorough survey about this. Sir, regurding Local Board Dispensaries, I would like to say that the conditions of the buildings of such dispensaries are very diplorable. Due to this fact no doctor wants to go there or stay there. Therefore, I do suggest that our Government should make a through

enquiry about this and try to remove this primary difficulty and help our village people. Again, last of all, Sir, I would like to say only two or three lines about Welfare Scheme taken by the Government. I have seen that the welfare schemes are confined only some particular areas. But more welfare scheme should be extended more welfare organizers should be worked throughout the state, for the welfare of children of our State, for the welfare with of our women of our state. With these words, I conclude my speech. Thank you, Sir.

Shri Bishnulal Upadhya :— মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই এই সদনত কৰ কাটল নলগোৱাকৈ ১৯৬৮-৬৯ চনৰ বাজেটখন উত্থাপন কৰাৰ বাবে তেখেতক মই আন্তৰিক ধন্যবাদ জনাইছো। তেখেতে ৫০ কোটি টকাৰ ঘাটি বাজেট উত্থাপন কৰিবলগীয়া হোৱাত দুখ প্ৰকাশ কৰিছে আৰু উক্ত বাজেটখন ঘাটি কৰিবলগীয়া হৈছে তাৰ কাৰণ তেখেতে দেখুৱাইছে যে মাটিৰ আৰু বন বিভাগৰ খাজনা অনাদায়ী, কৃষি বিদ্যুত আৰু গৃহ নিৰ্ম্মানৰ বাবে দিয়া ঋণ Carriage Tax, Sale Tax ইত্যাদিৰ অনাদায় হোৱাৰ কাৰণে বাজেটখন ঘাটি পৰিল বুলি কৈছে। এই সম্পৰ্কে তেখেতে বাজেটৰ ১৯ পৃষ্ঠাত উল্লেখ কৰিছে।

তেখেতৰ ভাষণৰ ১৯ পৃষ্ঠাত আলোচনা কৰা হৈছে যে "ৰাজ্যখনৰ উন্নয়ন আৰু কল্যাণৰ বাবে আগতিয়াকৈ সম্পদ আহৰন কৰাটো অতিশয় আৱশ্যকীয় কথা। কোৱা বাহুল্য যে জনসাধাৰনে চৰকাৰক দিবলগীয়া টকা আদায় দিয়াতো পবিত্ৰ কৰ্ত্তব্য বুলি নেভাবিলে তেনে সম্পদ পাব পৰা নেযায়। যথেষ্ট পৰিমানৰ কৰ, শুল্ক আৰু ঋণৰ টকা অনাদায়ী অৱস্থাত থকা বাবে ৰাজ্যখনে দৰাচলতে যোজনা আয়োগ আৰু পঞ্চম বিত্তীয় আয়োগৰ সন্মুখত দুৰ্নামৰ ভাগী হৈছে। যদি আমি সোনকালে চৰকাৰে পাবলগীয়া ধন আদায় কৰিব নোৱাৰো তেতিয়াহলে আমি যোজনা আয়োগ আৰু পঞ্চম বিত্তীয় আয়োগৰ সহানুভূতি লাভৰ পৰা বঞ্চিত হোৱাৰ ভয়ো আছে। জনসাধাৰণৰ দিবলগীয়া টকা পৰাপক্ষত নিদিয়াৰ মনোভাৱ আঁতৰাবলৈ আৰু

চৰকাৰক দিবলগীয়া টকা আদায় কৰাটো পবিত্ৰ কৰ্ত্তব্য বুলি ভাবিবলৈ ৰাইজৰ মাজত এই সত্য সহৃদয়ে উপলব্ধি কৰিবলৈ মই মাননীয় সদস্য সকলক আবেদন জনাওঁ—।”

এই বিষয়ে তেখেতে যিটো গোহাৰী জনাইছে তাত আমি যথেষ্ট সহাৰি দিয়া উচিত হব আৰু এই টকা যাতে আমাৰ ৰাইজে পৰিশোধ কৰাৰ কাৰণে সুবিধা হয় তাৰ কাৰণে মাননীয় সদস্য সকলক আবেদন জনাইছে আৰু তেখেতসকলে যেন এই আবেদনৰ প্ৰতি সহাৰি দিয়ে।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, যোৱা emergencyৰ দিনৰে পৰা চৰকাৰে কৃষি বিষয়ত মনোযোগ দিয়াৰ বাবে আৰু যোৱা বছৰ খেতিৰ বতৰ ভাল থকাৰ কাৰণে কৃষিৰ উৎপাদন যেছি আছিল আৰু ইয়াৰ পৰা খাদ্যৰ অনাটন বহুখিনি লাঘৱ হোৱাৰ আশা আছে। কিন্তু চৰকাৰৰ হাতত ক্ষমতা নথকা এনেকুৱা কিছুমান condition আছে যেনে অনাবৃষ্টি আৰু অতিবৃষ্টি এই দুটা একেবাৰেই প্ৰকৃতিৰ হাতত। ইয়াৰ প্ৰতিৰোধৰ কাৰণে অনাবৃষ্টিৰ দিনত খেতিৰ কাৰণে পানীৰ যোগান ধৰিবলৈ জলসিঞ্চন ব্যৱস্থা আৰু অতিবৃষ্টিৰ কাৰণে বানপানী নিয়ন্ত্ৰণ কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। ইয়াৰ কাৰণে বৈজ্ঞানিক পদ্ধতিৰে মঠাউৰি বান্ধি বা অন্য উপায়েৰে বাৰিষাৰ পানী উলিয়াই নি সেই মাটিত খেতি কৰিব পৰা কৰিব লাগিব। যদি নদী নিয়ন্ত্ৰণৰ কাৰণে মঠাউৰি বান্ধিব পৰা যায়, তেনেহলে হাজাৰ হাজাৰ বিঘা মাটি খেতিৰ বাবে উপযোগী কৰিব পাৰিব।

মাননীয় সদস্য শ্ৰীযুত লক্ষেশ্বৰ দাস ডাঙৰীয়াই সিদিনা এই সদনত অসম্পূৰ্ণ মঠাউৰি বিলাক শেষ হোৱাৰ আগতে নতুন আচনি নলবলৈ যিটো পৰামৰ্শ আগবঢ়াইছে, সেইটো মই সমৰ্থন কৰিছোঁ। মোৰ সমষ্টিৰ গহপুৰ অঞ্চলত তেনেকুৱা আধৰুৱা হৈ থকা পাঁচ মাইল মঠাউৰি সম্পূৰ্ণ কৰি দিলে, সেই অঞ্চলৰ ৩৫ বৰ্গমাইল মাটি খেতিৰ উপযোগী কৰিব পৰা যায় আৰু সেইটো হলে বহুত খিনি ভূমিহীন খেতিয়কক খেতিৰ মাটি দিব পৰা হয়। গতিকে মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰো এই আধৰুৱা মঠাউৰিটো অচিৰে গমিৰীমুখলৈকে সম্পূৰ্ণ কৰিব লাগে।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, এই বছৰটো গান্ধী জন্ম শতবাৰ্ষিকী বছৰ। এই বছৰত কুষ্ঠ নিবাৰনী আচনিত বিষেশ গুৰুত্ব দিয়া হৈছে বুলি ভাষণত কোৱা হৈছে। এতিয়ালৈকে বিশেষ ভাবে গুৰুত্ব আৰোপ নকৰা কুষ্ঠ চিকিৎসাৰ প্ৰতি দৃষ্টি দিব লাগে। এই ৰোগী বিলাক সমাজত আটাইটকৈ অনাদৃত আৰু অৱহেলিত। এওঁলোকৰ সমাজত চলন ফুৰনতো কিছু বাধা আছে।

এওঁলোকৰ খোৱা-বোৱা, চিকিৎসা পদ্ধতি আদি নিয়মীয়া কৰিব লাগে। কলাবাৰীত যিটো কুষ্ঠৰোগীৰ চিকিৎসা কেন্দ্ৰ আছে তাত ৰোগীৰ ঔষধ পাতি নাই আৰু আহাৰবো নিয়মীত যোগান ধৰা নহয়। যি ঔষধ হয়তো চিকিৎসা কেন্দ্ৰত আছে তাক দিবলৈকো মানুহ নাই। এই মানুহবিলাকে চিকিৎসা কেন্দ্ৰৰ মাটিতেই কাম বন কৰি কোনো ৰকমে চলি আছে। (সময়ৰ সঙ্কেট) গতিকে মই কব খুজিছোঁ যে, এই সকলো বিলাকৰ প্ৰতি চৰকাৰে দৃষ্টি দি বে-চৰকাৰী অনুষ্ঠান অসম সেৱা সমিতিক বছৰি বছৰি দিয়া সাহাৰ্য্যৰ উন্নতি সাধন কৰিব লাগে। ভাষণত উল্লেখ কৰা প্ৰতি-শ্ৰুতিৰে এই বছৰৰ শেষত কুষ্ঠৰোগীৰ কি পৰিমানৰ সা-সুবিধা হয় তাক চাবলৈ আমি আগ্ৰহেৰে বাট চাই ৰলোঁ।

Shri A.N. Akram Hussain :— মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয় - - - -

Mr. Deputy Speaker :— আপোনাৰ সময় মাত্ৰ পাঁচ মিনিট।

Shri A.N. Akram Hussain :— উপাধ্যক্ষ মহোদয় আমাৰ বিত্ত মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই যিখন বাজেট উত্থাপন কৰিছে, সেই বাজেট দেৱলীয়া মহাজনৰ Khata বুলি অভিহিত কৰিব পাৰি। এই বাজেটত আমি দেখিবলৈ পাইছোঁ যে, এই বাজেটে মুষ্টিমেয় ধনী সম্প্ৰদায়ৰ লোকক উৎসাহিত কৰি আৰু দুখীয়া জনসাধাৰণক শোষণ কৰিব। এতেকে এই বাজেটত জনসাধাৰন হতাশ হৈছে। আৰু এই বাজেট সাধাৰন মানুহৰ কাৰণে নহয়। এই বাজেটত কিছুমান অতিৰিক্ত পদৰ সৃষ্টি কৰা হৈছে। যিটো অসমৰ নিচিনা এখন দুখীয়া ৰাজ্যৰ কাৰণে মৃত্যু তুল্য আৰু শাসন যন্ত্ৰ উপৰি গধুৰ হৈছে আৰু অসমৰ বগা হাতীৰ নিচিনা I.A.S. অফিচাৰ বিলাকৰ সংখ্যা বেছি হৈছে আৰু এই

সংখ্যা অতিশীঘ্রে হ্রাস কৰিব লাগে। তাৰ পাছত অসমৰ অধিক সংখ্যক মন্ত্রী বাহিনীৰ ভ্রমণ বানচ কমাব লাগে। লগতে তেওঁলোকৰ বিভিন্ন বিভাগ বিলাকৰ Secretary আদিৰ ভ্রমণ বনাচো কমাব লাগে আৰু মই আশা কৰো এই বিষয়ত মন্ত্রী মণ্ডলীয়ে আদর্শ দেখুৱাব।

অসমৰ পুলিচ বিভাগটো আধুনিকীকৰন কৰিব লাগে। দুখীয়া পুলিচ কর্ম্মচাৰী বিলাকক সকলো প্রকাৰৰ আর্থিক সা-সুবিধা আৰু বাসস্থান দিব লাগে আৰু এই পুলিচ বিভাগৰ চাকৰিয়াল সকলৰ অতীজৰ "শাসক মনোবৃত্তি" পৰিত্যাগ কৰি সমাজ সেৱা বা ৰাইজৰ সেৱালৈ পৰিৱর্ত্তন কৰিব লাগে। ইয়াৰ বাবে Police Reform কমিটি গঠিত হব লাগে।

তাৰ পাছত মিজো পাহাৰ সম্পর্কে আমাৰ চৰকাৰে বাজেটত এক কোটি ২০ লাখ টকা ধৰিছে আৰু অন্য ৰাজ্যৰ পৰা আমাৰ চৰকাৰে বাহিৰৰ পৰা যিবিলাক পুলিচ বাহিনী আনিছে, তেওঁলোকৰ ভৰণ-পোষণৰ কাৰণে ৪০ লাখ টকা ধৰিছে। আনহাতে মিজো পাহাৰ জিলাখন অসমৰ লগত থাকেনে নাথাকে তাৰো ঠিক নাই। এই ব্যয় বিলাক সম্পূর্ণ কেন্দ্রীয় চৰকাৰে বহন কৰিব লাগে— নহলে আমাৰ চৰকাৰৰ ব্যয় বাঢ়ি গৈছে।

(সময় সঙ্কেত)

তাৰ পাছত, পাকিস্থানী অনুপ্রবেশ কাৰীক বন্ধ কৰিব লাগে। অসম পাকিস্থান সীমান্তত আমাৰ যিবিলাক Security Force আছে, তাৰ ব্যয়ৰ কাৰণে ধৰিছে মাত্র ৭০ হাজাৰ টকা, কিন্তু পুলিচ বিভাগে মুছলমান সংখ্যা গৰিষ্ঠ অঞ্চলৰ ঘৰে ঘৰে পাকিস্থানী বিচাৰি ফুৰাৰ কাৰনে ৫০ লাখ ৩৭ হেজাৰ ৩০০ টকা ধৰিছে। আমাৰ সীমান্ত কট্‌কটীয়া কৰিব লাগে যাতে কোনো অনুপ্রবেশকাৰী সোমাব নোৱাৰে। কিন্তু এই বৃহৎ পৰিমানৰ টকা বিলাক P.I.P. Post বিলাকত খৰচ কৰিছে আৰু ইয়াৰ পৰা শান্তিপ্রিয় ভাৰতীয় লোকৰ শান্তি ভঙ্গ হৈছে। P. I. P. পুলিচ চকী বিলাক গাওঁ অঞ্চলৰ পৰা উঠাই অসম পাকিস্থান সীমান্তত স্থাপিত কৰিব লাগে। কাৰণ এই বাজেট দুখীয়া খেতিয়কৰ কাৰণে নহয় ই মুষ্টিমেয় কিছুমান ধনীক শ্রেণীৰ স্বার্থৰ কাৰণেহে কৰা হৈছে। তাৰ পাছত ইয়াত এইটো

সেইদিনা দেখিলো তীৰ খেলাত কংগ্ৰেছ পাৰ্টিৰ মানুহে খুব টকা তুলি আছে অৰ্থাৎ জিকিছে। লটাৰীত যেনেকৈ tax লগাইছে তীৰ খেলত tax নলগোৱা আইন নকৰে কিয়?

মই প্ৰমাণ দিব পাৰো বৰপেটাৰ পাকিস্থানী, পাকিস্থানী নহয় বুলি courtত ৩ টকা দি ৰচিদ লয়। এই সকলো নীতিও আছে।

এতিয়া, শ্ৰদ্ধেয় দাস ডাঙৰীয়াই যিদৰে কবিতাত কথা কয় সেই দৰে মই গীতত কথা কব খুজিছো, অৱশ্যে গান নহয় গান গোৱাটো পাপ— যদি মোৰ গীতত কবনোৱাৰাকৈ সুৰ ওলাই যায় সেইটো গান নহয় মোৰ মনৰ ভাৱ হে হব। এইদৰে আমাৰ কামাখ্যা প্ৰসাদ ডাঙৰীয়াই গাব পাৰে এটা টোকাৰী লৈ, আমাৰ গাৱে-ভূঞে— তেতিয়া হলে ভাল হব।

শেষত কওঁ মাননীয় ত্ৰিপাঠীদেৱে ঘাটি বাজেটৰ শেষত সাতদফীয়া দৰ্শন দিছে।—

শুনা শুনা ভোটাৰি গণ কামাখ্যা দৰ্শন।
কৰা কৰা অৰ্থনীতিৰ নৱীকৰণ ॥
স্থগীত ৰাখা সৰ্ব্বসেৱাৰ সম্প্ৰসাৰণ।
তাৰ পিচে আনা গুণ গত উন্নয়ন ॥
চৰ্কাৰী উদ্যোগ কৰা অধিক লাভবান।
আৰু কৰা সৰ্ব্বসম্পদ ক্ৰমবৰ্দ্ধমান ॥
কৃষি আৰু উদ্যোগ যাতে নাহি হয় অন্ধ।
তাৰ বাবে নিয়োগ কৰা সকলো প্ৰকল্প ॥
আলস্যুৱা জীৱন ধাৰণ শোভা যে নেপায়।
তেহে পাবা পঞ্চাচ কোটি ঘাটিৰ উপায় ॥
যদিও মই বিত্তমন্ত্ৰী মই নিৰুপায়।
বন্ধু মন্ত্ৰীবৰ্গ যে অনতিতে হায় ॥

বিত্তমন্ত্ৰীয়ে ভাল পোৱা নাই ইয়াত লিখা আছে। তাৰ উত্তৰত ৰাইজে কব কি? ৰাইজৰ হকে মই কৈ দিও।

কামাখ্যা হে কামাখ্যা তুমি যে মহান।
বিড়াল তপস্বী সম তোমাৰ অৰ্থজ্ঞান ॥

থলুৱা লোকৰ স্বাৰ্থত কৰা কাল নৃত্য।
সঙ্গী হৈছিল বহু পাপৰ অধিকাৰী ভৃত্য ॥
একুৰি এক বছৰীয়া গভাইত চোৰৰ গান।
নেগাবা নেগাবা ৰাইজৰ হেৰাল ধৈৰ্য্য জ্ঞান ॥
তেলিৰ মূৰত তেল দিয়া মিছা গণতন্ত্ৰী।
উদ্যোগ পতিক পাৱে ধৰা শেষ বিত্তমন্ত্ৰী ॥
নয়নত থুই সানি কিমান কান্দিলা।
কেলচেপীয়া কংগ্ৰেছৰ সমাধি খান্দিলা ॥
সেই বাবে কামাখ্যা তুমি ধন্যবাদৰ পাত্ৰ।
অসম ৰাজ্যই কৰিছিল তাৰ অপেক্ষা হে মাত্ৰ।
অসম ৰাজ্যৰ বিধানৰ এই পবিত্ৰ সদনে।
ধিক্কাৰ দিলে বিৰোধ পক্ষৰ সদস্য ভূপেনে ॥

শ্ৰীআজিজুৰ ৰহমান চৌধুৰী :—

মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ বিত্ত মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই ঘাটি বাজেট দেখুওৱাৰ ঘাই কাৰণ সমূহ হল বিভাগীয় মহলৰ পৰা পাবলগীয়া টকা নোপোৱাটোৱেই কৃষিৰ পৰা চাহৰ উৎপাদন কম হোৱাটো আৰু যাতায়তৰ খৰছ বেছি হোৱাৰ পৰা ৰাজ্যৰ আয় কমি গৈছে। কিন্তু দুৰ্নীতিত যিমান ৰাজ্যৰ টকা ব্যয় হৈছে সেইটো কম বুলিব নোৱাৰি।

মহাশয়, এইবোৰ যি হওক বৰ্ত্তমান দেশৰ মাটিহীন খেতিয়কৰ আৰু শিক্ষিত অশিক্ষিত নিবনুৱা সমস্যাটো গুৰুত্বৰ হৈ উঠিছে। এইটো সমাধান কৰিবলৈ চৰকাৰৰ বিত্ত মন্ত্ৰীয়ে কোনো ধৰণৰ প্ৰস্তাৱ বা প্লেন আদি লোৱা নাই। যদি সোনকালে গাওঁবোৰত পঞ্চায়তৰ জৰিয়তে সৰু সৰু উদ্যোগ নিৰ্ম্মাণ নকৰে ভৱিষ্যতে ৰাজ্যত বিদ্ৰোহ হোৱাৰ ভয় দেখা যায়।

কৃষিৰ ওপৰত যিদৰে জীৱনৰ সমস্যা নিৰ্ভৰশীল সেইদৰে ৰাজ্যৰ সুখ সমৃদ্ধি ও নিৰ্ভৰশীল। কৃষি উন্নত কৰিবলৈ যি সহায় দিছে সেইটো ফল-স্বৰূপ হোৱাও নাই। বেছি সংখ্যক খেতিয়কে গৰুৰে হাল বায় কিন্তু গৰীৱ

খেতিয়কে গৰু হাল কিনিবলৈ ধাৰ নাপায়। চৰকাৰে ধাৰ দিবলৈ গৈ থিক সময়ত ধাৰ দিব নোৱাৰাৰ কাৰণে প্ৰকৃত অভাৱগ্ৰস্ত খেতিয়কে ধাৰ নাপায়। ফলত কৃষিৰ কামত ব্যাঘাট হয়। এইটো নকৰি যদি প্ৰত্যেক গাওঁ সভাতে একোখন ট্ৰেক্টৰ কিনি ৰাখি সেই ট্ৰেক্টৰেৰে হাল বোৱাই খেতি কৰাহেতেন খেতিও ভাল হলহেতেন আৰু খৰছৰ ক্ষেত্ৰতো মিতব য়িতা দেখা গলহেতেন। এই কাৰণে চৰকাৰে কৃষি ঋণ বন্ধ কৰি দি তাৰ ঠাইত ট্ৰেক্টৰ দিয়াৰ দিহা কৰিব লাগে।

আমাৰ ৰাজ্যৰ অন্য অন্য ৰাজহ বঢ়োৱা সম্পদৰ ভিতৰতে মীন মহলও এটা সম্পদ। কিন্তু শুনিব পৰা যায় যে চৰকাৰে যি পদ্ধতিত ডিৰেক্ট বন্দৱস্ত দিয়ে সেইটো যদিও চৰকাৰে ভাল বুলি বিবেচনা কৰে তথাপি সেইটো ৰাইজে মানি লবলৈ ৰাজী নহয় কাৰণ খোলা ডাকত মীন মহল চেট্‌ল-মেণ্ট দিলে লাভৰ মাত্ৰা বেছি হলহেতেন। আজি চৰকাৰে মাছমৰীয়া বোৰক সহায় কৰিবলৈ যি নিয়মত মীন মহলবোৰ ডিৰেক্ট বন্দৱস্ত দিছে সেই বোৰৰ পৰা মাছমৰীয়া বোৰৰ কোনো লাভ হোৱা নাই কিন্তু লাভ কৰিছে ধনী সম্প্ৰদায়ৰ কিছুমান মানুহে। এই বাবে এই প্ৰথা বন্ধ কৰিব লাগে।

দেশৰ মঙ্গলৰ বাবে মদ নিবাৰণ কৰিবলৈ লোৱা কাৰ্য্যত ৰাজ্যৰ এটি মোটা সংখ্যক টকা খৰছ হৈছে আৰু আনফালে মদ নিবাৰণৰ কাৰ্য্যত যিবোৰে চোৰা বজাৰত মদ কিনি খায় তেওঁলোকে বেছি দাম দি মদ কিনিবলৈ বাধ্য হোৱাত তেওঁলোকৰ ও ৰাজ্যৰ ব্যয়ৰ মাত্ৰা বাঢ়িছে। ৰাজ্যৰ এই চোৰাং কাৰবাৰৰ মদ নিবাৰণ কৰিবলৈ চৰকাৰ সজাগ হোৱা উচিত।

চাকৰীয়াল বোৰৰ ন্যায্য দাবীবোৰ আপোচ মীমাংসা কৰি তেওঁলোকৰ পৰা দুৰ্নীতি কি দৰে নোহোৱা কৰিব পাৰি তাৰ কাৰ্য্যকৰী পৰামৰ্শ লবলৈ লগতে ৰাজ্যৰ পৰা দুৰ্নীতি আতঁৰ কৰিবলৈ মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰি মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলো।

Shri Mathius Tudu : Mr. Deputy Speaker, Sir, I am happy to find that the budget which has been presented by the Finance Minister is without tax proposal. The

present condition of the people of Assam is not at all happy and any amount of tax would have been a heavy burden on them. On the other hand, in this budget, at page 33-34 we find 7-point measures. If this is done then I hope our economy will be strengthened. I am also happy to find that some new schemes are going to be taken up this year. This will very greatly help to develop our State but I am sorry to find that only a very meagre sum has been allotted for the welfare of backward classes people. The number of backward classes people in Assam is a great one about 50 lakhs and the amount that has been allotted for the welfare of these people is only 82 lakhs. Out of this 82 lakhs, the major portion will go to the Scheduled Castes and Scheduled Tribes people, i.e., an amount of Rs. 43·50 lakhs will go for the welfare of the Scheduled Tribes & an amount of Rs. 19.50 lakhs will go for the welfare of the Seheduled Castes people making the total Rs. 63 lakhs. Then, out of this 82 lakhs of rupees only 19 lakhs of rupees remain for the welfare of the Other Backward Classes people. This is a very meagre amount to be allotted for the welfare of the Other Backward Classes people, moreover, only a sum of Rs. 2·76 lakhs have been added to Rs. 19 lakhs for post-matric scholarship from Centrally sponsored schemes. I therefore insist that for the welfare of the O.B.Cs people some more funds should be allotted. I want also to bring it to the notice of the government that in the list of O.B.Cs, such tribes who are really backward in several respects, viz, socially, economically and politically, I have been mentioning about Teagarden and ex-tea garden tribes in Assam. Their number is about 25 lakhs and to put them in the list of O.B.Cs is to deprive them of the privileges of development. Had they not been put in the list of O.B.Cs, they would have got more opportunities for their development and putting them in the

list means that they only get the benefit of scholarships ard some educational facilities ard they are denied all other economic benefits. I therefore suggest that Government should correct the list and take them out from the O.B.Cs list and put them in the Scheduled Tribes list. In this connection, I want to draw the attention of the Government to the fact that recently I have been informed that a Bill is going to be introduced in the parliament to amend and revise the list of Scheduled Castes and Scheduled Tribes & if the Government really wants to develop the lots of these tribes they should recommend that these Tea garden and ex-tea garden people be should included in the list of Scheduled Tribes & with these word, Sir, I conclude my speech.

Shri Pitsing Konwar :— উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই ১৯৬৯-৭০ চনৰ কাৰণে এই সদনত যিখন বাজেট ডাঙি ধৰিলে। সেই খনত ৫০ কোটি টকাৰ ঘাটি দেখুওৱাত সদনৰ মাননীয় সদস্য সকলে হতাশ ভাৱ প্ৰকাশ কৰিছে। মাননীয় সদস্য সকলৰ লগতে মইও হতাশৰ ভাৱ প্ৰকাশ কৰিছো। কিয়নো এই সদনলৈ অহাৰ পিচৰ পৰা আজিলৈকে তিনিটা বাজেট অধিবেশন পালো যে— প্ৰত্যেক বছৰে বাজেটত বিভিন্ন ধৰণেৰে টকা waste হৈছে আৰু এই তথ্যবিলাকৰ বিভিন্ন Audit Reportও প্ৰকাশ পাইছে। সেই কাৰণেই আমি সময়ে সময়ে চৰকাৰক আমি এই বিষয়ে এটা পৰামৰ্শ ডাঙি ধৰিছিলো যে আমাৰ বাজেটৰ ত্ৰুটি-বিচ্যুতি বিলাক দূৰ কৰিবলৈ এটি starding বাজেট কমিটি থাকিব লাগে। এই ঘাটি অকল যে এই বছৰতেই হৈছে সেইটো নহয়। যোৱা বছৰৰ বাজেটতো ঘাটি আছিল। যোৱা বছৰৰ ঘাটিসহ বাজেটৰ টকাখিনি সম্পূৰ্ণ খৰছ হল নে নাই অথবা ঘাটি হৈয়েই থাকিল। সেই বিষয়ে বাজেটৰ পৰিস্থিতিটো সদনক জনোৱা উচিত আছিল। তাৰ পিচত মই এটা বিষয়ৰ উল্লেখ কৰো যে P.W.D.ৰ নগাওঁৰ উদ্দতি দলং নিৰ্ম্মাণৰ কাৰণে ৭১,৪২৪ টকা বাজেটত ধৰিছে। এই টকাখিনি কি দলঙৰ কাঠ লগাবৰ কাৰণে ধৰিছে নেকি ?

এনেকুৱাকৈয়ে যদি আধা কৰা অৱস্থাতেই দলং একোখন ৰাখি থোৱা হয় তেন্তে তাৰ পৰা চৰকাৰী ধনৰ অপব্যৱহাৰ হোৱা নাই নে ? এনেকুৱাই যদি হয় তেন্তে সেইখন দলং আৰু দলং হৈ থাকিব নে ? একেবাৰতে যদি গোটেই খিনি টকা বাজেটত ধৰিলেহেতেন তেতিয়া হলে তাৰ পৰিণামত এনে ঘাটি হোৱা হলে আমাৰ আপত্তি নাছিল। ঘাটি বাজেট হওঁক। কিন্তু তাৰ পৰা ৰাইজৰ প্ৰকৃত কাম হব লাগে।

যোৱা বাৰৰ বাজেট অধিবেশনতে বিত্তমন্ত্ৰীয়ে কৈছিল যে আমাৰ যি বিলাক Matric পাচ আৰু তাৰ ওপৰৰ শিক্ষিত অসমৰ নিবনুৱা সকলৰ নিয়োগৰ ব্যৱস্থা কৰিছে। কিন্তু Matric fail আৰু তাৰ তলৰ যিবিলাক নিবনুৱা আছে তেওঁবিলাকৰ কাৰণে কোনো ব্যৱস্থা কৰিব পৰা নাই। সেই সকলৰ নিয়োগৰ কাৰণেও যথাযথ ব্যৱস্থা কৰা নিশ্চয় চৰকাৰৰ কৰ্ত্তব্য। অন্য একো কৰিব নোৱাৰিলেও যিসকলৰ যথেষ্ট খেতিৰ মাটি নাই তেওঁ-লোকক মাটি দিব লাগে আৰু চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা কিছুমান Mechanised Model Farm কৰি সেই ডেকা লৰাবিলাকক কাম দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। আজিলৈকে চৰকাৰে কিবা ব্যৱস্থা কৰিছে নেকি নেজানো।

আজিলৈকে এটা কথাই পৰিলক্ষিত হৈছে আৰু এইটো এটা আচৰিত কথা যে বছৰৰ কাৰণে এখন ঘাটি বাজেট কৰি বছৰৰ শেষত তাৰেই বেছি ভাগ টকা surrender কৰা।

এই কথাই কি বুজায় ? এই কথাটোৱে এইটোকে বুজায় যে ৰাইজৰ কামৰ কাৰণে বাজেটত টকা ধৰি ৰাইজৰ কাম কৰা নাই।

তাৰ পিচত চৰকাৰে যোৱা কেইবছৰৰ ভিতৰত কেইবাখনো জিলাত কেইবাখনো মহকুমা কৰিলে। কিন্তু নগাঁৱত হলে কোনো মহকুমা আজিলৈকে কৰাৰ দিহা কৰা নাই। নগাঁৱত এনেকুৱা ঠাইও আছে যি ঠাই যেনে :— মায়ং আদি ঠাই টাউনৰ পৰা ৬০ মাইল পৰ্য্যন্ত দূৰ। তেনে স্থলত আজি বহুদিন আগতে হোজাইত এটা মহকুমা স্থাপন কৰাৰ কথা কৈ থকা স্বত্বেও আজিলৈকে সেইটো কৰা হোৱা নাই। ইতিমধ্যে নলবাৰীত এটা নতুনকৈ

মহকুমা কৰিলে, লক্ষীমপুৰ জিলাত এটা কৰিলে কিন্তু নগাঁৱত হ'লে কৰা হোৱা নাই। এই বিষয়ে চৰকাৰে বিবেচনা কৰিব বুলি আশা কৰিলো। আৰু অতি সোনকালে মৰিগাঁৱত এটা মহকুমা স্থাপন কৰিব লাগে।

যোৱাবাৰ বানপানীয়ে নগাঁৱৰ ভালেমান ঠাই ধুই পেলালে। এই বান-পানী ৰোধ কৰিবৰ কাৰণে ব্ৰহ্মপুত্ৰত এটা Dyke বন্ধা হৈছে কিন্তু এই ব্ৰহ্মপুত্ৰ Dykeৰ নগাঁৱৰ খণ্ড আজিলৈকে অসম্পূৰ্ণ হৈয়েই থাকিল অথচ যোৱাবাৰ মোৰ এটি প্ৰশ্নৰ উত্তৰত বান নিয়ন্ত্ৰন মন্ত্ৰীয়ে আশ্বাস দিছিল যে এই অসম্পূৰ্ণ কামখিনি এই বছৰতে সম্পুৰ্ণ কৰা হব, কিন্তু দেখা যায় যে এতিয়ালৈকে এই কামখিনি হৈ নুঠিল। বানপানী আহিবলৈ আৰু বেছি নাই। মই ভাবো এই বছৰতে নগাঁৱৰ পশ্চিম খণ্ডত পুনৰ বানপানীয়ে খেতিয়কৰ ফচল সম্পূৰ্ণ বিধ্বস্ত কৰিব। মই চৰকাৰৰ ওচৰত এটি পৰামৰ্শ ডাঙি ধৰিছিলো যে যদি অদূৰ ভবিষ্যতে ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ Dykeটোৰ আধৰুৱা কামখিনি সম্পূৰ্ণ কৰা নহয় তেনেহলে তাৰ পৰিৱৰ্ত্তে এটি বিকল্প ব্যৱস্থাৰে নগাঁৱৰ খণ্ডৱা মৌজাৰ গড়মাৰি গাঁৱৰ পৰা বুঢ়াদিহিঙ গাঁৱলৈ এটি মথাউৰি বান্ধিব লাগে কিন্তু সেই বিকল্প ব্যৱস্থাও কৰা নহল। চৰকাৰৰ এনে কাৰ্য্যত ৰাইজ অসন্তুষ্ট হোৱাৰ যথেষ্ট কাৰণ আছে।

Shri Govinda Kalita :— মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, বিত্তমন্ত্ৰীয়ে তেখেতৰ বাজেট বক্তৃতাৰ প্ৰায় আধা অংশ চাহ শিল্পৰ সঙ্কট সম্পৰ্কে কৈছে আৰু এই সঙ্কটৰ ফলত অসমত অৰ্থনৈতিক বিপৰ্য্যয় আৰু বেকাৰ সমস্যাৰ তীব্ৰতা বৃদ্ধি পাব বুলি কৈছে।

তেখেতে চাহ শিল্পৰ সঙ্কট বুলি কৈ পৰোক্ষে চাহ কোম্পানীৰ মালিক সকলক ৰপ্তানী শুল্ক আয়কৰ আদি বেহাই দিয়াৰ পক্ষে যথেষ্ট ওকালতি কৰিছে।

(১) কিন্তু আচলতে অসমৰ চাহ শিল্পৰ সঙ্কট স্বাভাৱিক সঙ্কট নহয়— পৰিকল্পিত ভাৱে সৃষ্টি কৰা সঙ্কট হে। প্ৰকৃত কথা হ'ল— আমাৰ চাহ বাগান সমূহৰ মালিক সকল আজিও ইংৰাজ। যিহেতু দেশৰ জন-সাধাৰণে চাহ বাগান সমূহ জাতীয় কৰণৰ ধ্বনি তুলিছিল। সেই কাৰণে

এই দাবীক প্ৰতিহত কৰাৰ উদ্দেশ্যে এই বগা চাহাব মালিক সকলে নানা কৌশল অৱলম্বন কৰিছে। তেওঁলোকে ইতিমধ্যে কিছুমান সৰু-সুৰা আৰু মজলীয়া ধৰণৰ চাহ বাগান বিৰলা আদি ভাৰতীয়ক বিক্ৰী কৰিছে আৰু কিছুমান বাগানত ভাৰতীয় অংশীদাৰ লৈছে।

(২) চাহৰ Blending আৰু Prossesing ব্যৱস্থা এতিয়াও ইংৰাজৰ একচেতিয়া। ভাৰতীয় চাহৰ বজাৰও এওঁলোকৰ একচেতিয়া। কলিকতা আৰু কোচিনত এওঁলোকে চাহ নিলাম বিক্ৰী কৰে। লণ্ডনৰ চাহৰ বজাৰও সম্পূৰ্ণ এওঁলোকৰ হাততে। ইংৰাজ সকলে ভাৰতীয় চাহৰ আভ্যন্তৰিন কিম্বা আন্তৰজাতিক বজাৰৰ হৰ্তাকৰ্ত্তা।

(৩) অসমৰ চাহ বাগানৰ ইংৰাজ মালিক সকলেই আফ্ৰিকাৰ চাহ বাগান সমূহৰো মালিক। ভাৰতত চাহ শিল্প জাতীয় কৰণৰ দাবী উঠাত এওঁলোকে ভাৰতীয় চাহৰ আন্তৰ্জাতিক বজাৰ নষ্ট কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছে। এইটো কথা সকলোৱে জানে যে, পৃথিবীৰ ভিতৰত ভাৰতীয়া চাহেই উৎকৃষ্ট। কিন্তু ভাৰতীয় চাহৰ বদনাম আনি ইয়াৰ আন্তৰ্জাতিক বজাৰ নষ্ট কৰাৰ উদ্দেশ্যে ইংৰাজ সকলে ভাৰতীয় চাহৰ লগত নিম্ন খাপৰ চাহ মিহলি কৰি দিয়ে। এইদৰে এওঁলোকে আন্তৰ্জাতিক ক্ষেত্ৰত ভাৰতীয় চাহৰ বদনাম অনাৰ চেষ্টা কৰিছে। আৰু আনহাতে ৰপ্তানী শুল্ক আৰু কৰ আদি ৰেহাই পায় বেছি মুনাফা লুটাৰ চেষ্টা কৰিছে।

(৪) ইংৰাজ সকলে চাহ শিল্প জাতীয়কৰণৰ দাবী প্ৰতিহত কৰিবৰ উদ্দেশ্যে ভাৰতত চাহ শিল্পৰ ক্ষেত্ৰত স্কোৰ্থ আৰ্থ (ভেটিপোৰা) নীতি লোৱা দেখা গৈছে। আমাৰ বিত্তমন্ত্ৰীয়ে ইংৰাজৰ এই ভেটিপোৰা নীতিক সমৰ্থন কৰিছে। বিত্তমন্ত্ৰী মুখত ভাৰতীয় হলেও পেটে পেটে ইংৰাজৰহে গোলামী কৰা দেখা যায়। আজি যদি ইংৰাজ চৰকাৰ থাকিলহেতেন বিত্তমন্ত্ৰীয়ে নিশ্চয় ৰায়বাহাদুৰ উপাধি পালেহেতেন।

গোটেই পৃথিৱীত যিমান চাহ উৎপন্ন হয়, ভাৰতত তাৰ আধা আৰু ভাৰতত যিমান চাহ উৎপন্ন হয় অসমত তাৰ আধা হয়। কিন্তু আচৰিত কথা অসমত এখন চাহৰ বজাৰ নাই। অসমৰ চাহ কলিকতা কোচিন আদিত নীলাম বিক্ৰী

হয় ফলত অসমৰ প্ৰাপ্যকৰ লোকচান হয় আৰু অসমৰ বাইজে বেছি দামত চাহপাত কিনি খাব লাগে। পৃথিৱীৰ ভিতৰত অসমতে চাহপাতৰ দাম বেছি।

(৫) গতিকে অসম চৰকাৰে অনতিপলমে গুৱাহাটীক কেন্দ্ৰ কৰি এখন চাহৰ বজাৰ খুলিব লাগে।

অসমৰ চাহ সৰ্ব্বোৎকৃষ্ট চাহ। আফ্ৰিকাৰ চাহে অসমৰ চাহৰ লগত ফেৰ মাৰিব নোৱাৰে। অসমৰ চাহ শিল্প অসম চৰকাৰৰ হাতলৈ আনিব লাগে আৰু আন্তৰ্জাতিক বজাৰত বিশেষকৈ সমাজতান্ত্ৰিক দেশ সমূহৰ লগত চাহপাতৰ কাৰবাৰ কৰিব লাগে। চাহ শিল্পৰ সঙ্কট অসমৰ অৰ্থ নৈতিক বিপৰ্য্যয় আনিব বুলি বিত্তমন্ত্ৰীয়ে কৈছে। ইয়াৰ কাৰণে দায়ী কোন? এই কংগ্ৰেছ চৰকাৰ। চাহ শিল্পত বাদে আন শিল্প অসমত গঢ়ি নুঠায়ে এই সঙ্কটৰ মূল কাৰণ।

(৬) আজি ২২ বছৰে কংগ্ৰেছী চৰকাৰে অসমত এটাও উল্লেখযোগ্য শিল্প প্ৰতিষ্ঠা কৰিব নোৱাৰিলে। এই ক্ষেত্ৰত অসম চৰকাৰে সদায়ে কেন্দ্ৰৰ প্ৰতি চায় কিন্তু কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে সদায়ে বুঢ়া আঙুলী দেখুৱাই।

(৭) ইয়াৰোপৰি অসম চৰকাৰে (বিশেষকৈ বৰ্ত্তমানৰ বিত্তমন্ত্ৰী Industry মন্ত্ৰীহৈ থকাৰ সময়ত) যি ক্ষুদ্ৰও মজলীয়া ধৰণৰ উদ্যোগৰ কাৰণে লাইচেঞ্চ দিছে। তাৰো বেছি ভাগেই শিল্পৰ নামত চহৰ অঞ্চলত মাটি লোৱা আৰু লাইচেঞ্চত আমদানি কৰিবলৈ পোৱা কেচামাল অসমৰ বাহিৰতে বিক্ৰী কৰি মুনাফা কৰা আৰু চৰকাৰৰ পৰা আৰ্থিক সাহায্য লৈ লাখ লাখ টকা ঘটা ব্যৱস্থাহে লৈ আহিছে। বেছি ভাগেই ভুৱা শিল্প হৈ আছে— নামত আছে কামত নাই। ইয়াৰ কাৰণেও দায়ী কংগ্ৰেছ চৰকাৰ।

(৮) কৃষি ক্ষেত্ৰৰ অৱস্থাও আজি তথৈবচ। যোৱা বছৰ অলপ খেতি ভাল হোৱা দেখি বিত্তমন্ত্ৰীয়ে এটা হাঁহি মাৰিছে। কিন্তু এই হাঁহি যে কি হাঁহি সেইটো বিত্তমন্ত্ৰীয়েহে জানে। অসমৰ খেতি বতৰৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে। বতৰ ভাল হলে খেতি হয় আৰু বতৰ বেয়া হলে খেতি

নহয়। কৃষি উন্নয়নৰ কাৰণে চৰকাৰী প্ৰচেষ্টা নাই বুলি কলেই হয়। কৃষি বিভাগত খৰছ কৰা বেছি ভাগ টকা দুৰ্নীতি আৰু আত্মসাৎ হৈছে। কৃষি বিভাগে কিনা টেক্টৰ, পাম্পিং মেচিন আদিৰ সাহাৰ্য্য খেতিয়তকৈ অনা খেতিয়কেহে বেচি পাইছে কৃষি বিভাগৰ যন্ত্ৰ-পাতি বেছি ভাগে "ৰিবেট" পোৱাৰ উদ্দেশ্যেহে কিনা দেখা যায়।

(৯) প্ৰকৃত মাটিহীন খেতিয়কক মাটি দিয়া চিলিং আইন আধিয়াৰ আইন কাৰ্য্যকৰী কৰাত চৰকাৰ ব্যৰ্থ হৈছে।

অসমৰ জনসাধাৰণৰ মূৰত বিত্তমন্ত্ৰীয়ে ৫০ কোটি টকাৰ ঘাটি বাজেট এখন জাপি দিছে। যদিও বিত্তমন্ত্ৰীয়ে নতুন কৰৰ প্ৰস্তাৱ কৰা নাই। তথাপি এই ঘাটি বাজেটৰ বাগী কুঠাৰৰ ঘাহে আমাৰ জনসাধাৰণৰ মূৰতে পৰিব ই নিশ্চিত।

(১০) বিত্তমন্ত্ৰীয়ে অতি করুণ ভাৱে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পিনে চাইছে— সাহাৰ্য্য পোৱাৰ আশাত। কিন্তু অসমক কেন্দ্ৰই কেতিয়াও ভাল চকুৰে চোৱা নাই। ৪ৰ্থ পৰিকল্পনাতো কেন্দ্ৰই অসমত একো কৰাৰ আশা নাই। কাকুতি-মিনতিৰ দ্বাৰা কেন্দ্ৰীয় সাহায্য পোৱা দুৰাশা তাৰ বাবে লাগিব বলিষ্ঠ নেতৃত্ব। কেন্দ্ৰই কেৱল আমাৰ পৰা টকা নিব আৰু আমাক তাৰ প্ৰাপ্য অংশ নিদিব এইটো হব নোৱাৰে। আমাৰ প্ৰাপ্যধন আৰু ন্যায্য অধিকাৰ কেন্দ্ৰৰ পৰা আদায় কৰিবলৈ হলে অসম চৰকাৰে নিজৰ মেৰুদণ্ডৰ ওপৰত ঠিয় হব লাগিব। অসমৰ ৰাইজৰ ওপৰত বিশ্বাস ৰাখি আমাৰ ন্যায্য প্ৰাপ্য আৰু অধিকাৰ আদায়ৰ কাৰণে দৃঢ় আন্দোলন কৰিব লাগিব। প্ৰয়োজন হলে অসমৰ নিচিনা সুবিচাৰ নোপোৱা পশ্চিমবঙ্গ আৰু কেৰেলা চৰকাৰৰ লগত ন্যায্য অধিকাৰ আদায়ৰ কাৰণে Minimum Programmeৰ ভিত্তিত United Front কৰিব লাগিব ইয়াৰ বাবে লাজ বা সংকোচ কৰা উচিত নহয়।

সৰ্ব্বশেষত মই বিত্তমন্ত্ৰীৰ বাজেট বক্তৃতাৰ তীব্ৰ বিৰোধিতা কৰি আৰু কেন্দ্ৰৰ অন্যায় আৰু বৈষম্যমূলক নীতিৰ বিৰুদ্ধে অসম চৰকাৰক দৃঢ় ভাৱে ঠিয় হবলৈ আহ্বান জনায় মোৰ বক্তৃতা শেষ কৰিছো।

Shri Jalaluddin Ahmed :— মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ে যি বাৰ্ষিক ঘাটি বাজেটখন উত্থাপন কৰিছে তাৰ বাবে কেৱল আমাৰ সদনতে যে এটা চাঞ্চল্যৰ সৃষ্টি হৈছে এনে নহয়, আজি অসমৰ গোটেই নিৰীহ জনসাধাৰণৰ মাজতো ভয় আৰু চাঞ্চল্যৰ সৃষ্টি হৈছে। আমি দেখিছো আমাৰ চৰকাৰ হৈছে ঋণৰ চৰকাৰ। অলপ দিন বাকী, আমাৰ এই ৰক্ত পিপাষু চৰকাৰে ঋণৰ হেচাত আৰু চৰকাৰৰ উঁইপোকৰ দৰ্ম্মহা দিব নোৱাৰি এই পবিত্ৰ সদনৰ দৰজা খিৰিকী বন্ধ কৰি যে এই সদনৰ পৰা এদিন পলাতক হব লাগিব তাত অকণো সন্দেহ নাই। এতিয়া চৰকাৰৰ দিন থাকোতে, চৰকাৰৰ-সন্মান থাকোতে, এই ৰক্ত পিপাষু চৰকাৰৰ দেহত অলপ জীঁও থাকোতেই সোনকালে সদন ত্যাগ কৰি দেশৰ সন্মান, জাতিৰ সন্মান ৰক্ষা কৰিব লাগে। কংগ্ৰেছৰ একুৰি একবছৰীয়া শাসনে দেশৰ প্ৰত্যেক ক্ষেত্ৰতে বিশেষকৈ— ৰাজনৈতিক ক্ষেত্ৰত, অৰ্থ নৈতিক ক্ষেত্ৰত সমাজ নৈতিক ক্ষেত্ৰত কোঠাৰাঘাট কৰিলে। এনে দৃষ্টান্ত অসমৰ অতীত আৰু বৰ্ত্তমানৰ ইতিহাসত বিৰল আৰু কংগ্ৰেছ চৰকাৰৰ দুৰ্ব্বল আৰু কুশাসনৰ প্ৰতিচ্ছৱি জল্ জল্-পট্ পট্ কৈ অসমৰ ইতিহাসৰ পাতত আৰু জনসাধাৰণৰ মানস পটত ভাঁহি থাকিব। আজি আমি দেখিছো, চৰকাৰে বিশেষকৈ অৰ্থ-নৈতিক ক্ষেত্ৰত ব্যৰ্থতাৰ পৰিচয় দিছে তাক কোনোৱে নুই কৰিব নোৱাৰে।

মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আপুনি জানেই অৰ্থ ই হৈছে দেশৰ আৰু জাতিৰ মেৰুদণ্ড। যি মেৰুদণ্ডৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি দেশ আৰু জাতিৰ ভৱিষ্যত গঢ় লয়। সেই মেৰুদণ্ডৰ ওপৰতে আমাৰ চৰকাৰে কুঠাৰাঘাত কৰিলে। মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ দেশৰ অৰ্থনৈতিক উন্নতি নিৰ্ভৰ কৰে কৃষিৰ ওপৰত। সেই কৃষিৰ প্ৰতি আমাৰ চৰকাৰ উদাসীন। কৃষিৰ উন্নতি হলে খাদ্য বস্তুৰো উন্নতি হব, আমাৰ নিৰীহ জনসাধাৰণে ভালদৰে দুবেলা দুমুঠি খাবলৈ পাব। খেতি-বাতি ভালদৰে হোৱাৰ লগে লগে তাৰ by products অৰ্থাৎ খেৰবোৰ গৰুবিলাকৰ আহাৰ হব। গৰুৱে বেছিকৈ খাবলৈ পালে বেছিকৈ গোবৰ দিব। সেই গোবৰবোৰ হৈছে আমাৰ খেতিৰ সাৰ বা আহাৰ আৰু তাৰ উপৰিও খেতিত থকা জাবৰ জোথৰবোৰ পঁচি খেতিৰ সাৰ বা আহাৰ হয়।

মানুহে বেছিকৈ খাবলৈ পালে গৰুৱে আৰু মাটিয়েও বেছিকৈ খাবলৈ পাব।

সেইদৰে কৃষিৰ উন্নতি হলে আমাৰ শিল্প কাৰখানা বিলাকে কেঁচামাল পাব। কেঁচামালবোৰ শিল্পজাত বস্তুত পৰিণত কৰিবলৈ হলে আৰু বেছি শিল্প কাৰখানা স্থাপন কৰিব লাগিব। তেতিয়া আহি পৰিব বেছিকৈ শ্ৰমিকৰ নিয়োগ। এইদৰে আমাৰ unemployment problemটো solved হৈ যাব আৰু লগে লগে দেশৰ অৰ্থনৈতিক কাঠামোৰটো ভালদৰে গঢ়ি উঠিব। কৃষিয়েই হৈছে অৰ্থ আৰু দেশৰ ভেঁটি।

আজি কৃষকৰ অৰ্থনৈতিক ভেটি গঢ়লৈ উঠিব নোৱাৰে কাৰণ চৰকাৰ হৈছে কৃষকৰ উন্নতিৰ অন্তৰায়। কাৰণ এই চৰকাৰে ভূমিহীন মানুহক আৰু নদীৰ গড়াখহনীয়া মানুহক মাটি দিব পৰা নাই। যেতিয়াই আমাৰ এই নিৰীহ কৃষকসকলে চৰকাৰৰ ৰিজাৰ্ভ মাটি দখল কৰে তেতিয়া চৰকাৰে পোহা ভূটীয়া কুকুৰ বিলাকৰ হতুৱাই, বন্দুকৰ নলীৰে খুন্দিয়াই ৰিজাৰ্ভৰ পৰা খেদাই দিয়ে। আজি আমাৰ কৃষক জনসাধাৰণে officer সকলৰ দৰমহা বৃদ্ধিৰ দৰে ধৰ্ম্মঘট পালন কৰা নাই। তেওঁলোক আৰু তেওঁলোকৰ পৰিয়ালৰ বাসস্থান কাৰণে আৰু জীৱিকা নিৰ্বাহৰ কাৰণে মাথোন ৪ বিঘা মাটি চৰকাৰৰ ওচৰত খুজিছে। সেই মাটিৰ ওপৰত কঠোৰ শ্ৰম কৰি তেওঁলোকৰ জিৱীকা নিৰ্বাহ কৰিব। আজি আমাৰ অসমৰ শতকৰা ৮০জন কৃষক। আজি শতকৰা ৮০জন কৃষকৰ ভোটলৈ আমাৰ কংগ্ৰেছ চৰকাৰে চৰকাৰ গঠন কৰিছে। ভোটলৈ ছিলং পাহাৰ পোৱাৰ লগে লগে আজি কৃষক জনসাধাৰণৰ কথা পাহৰি উইপোকা আৰু ভূটীয়া কুকুৰ বিলাকৰ ফুচলনিত ভূল গৈ কৃষকৰ পিনে পিঠি দিছে। অসমৰ শতকৰা ৮০জন খেতিয়কে ৭২ চনৰ ইলেকচনত উইপোকা চৰকাৰৰ পতন যে আনিব তাত অকনো সন্দেহ নাই।

বৰপেটা মহকুমাত নদীৰ গড়াখহনীয়া মানুহ বিলাকক আমাৰ বৰপেটা L.A.C. Boardএ মাটি পাছ কৰি দিছে ৪ মাহ আগতে। এই মাটিখিনি এতিয়ালৈকে আমাৰ বাঘবৰ চাৰ্কোলৰ S.D.C. জনে বুজাই দিয়া নাই। কাৰণ সেই ৩ হাজাৰ বিঘা মাটিত চিনাধান মাটি থকা মানুহে খেতি-বাতি

কৰিছে। খেতিয়কৰ লগত বাঘবৰৰ S. D. C. মহোদয়ে অবৈধ সম্পৰ্ক পাতিছে। তাৰ ফলত S.D.C.য়ে এতিয়ালৈকে নদীৰ গড়াখহনীয়া মানুহ বিলাকক বুজাই দিয়া নাই। তাৰ উপৰিও এক সপ্তাহৰ ভিতৰত ২ দিন গুৱাহাটীলৈ ৬৫ হাজাৰ টকাই দি নিৰ্ম্মাণ হবলৈ ধৰা Building চাবলৈ আহে। এইখিনিয়ে কৈ মই কৰ্ত্তন প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থন কৰিলো।

Shri Bhadreswar Gogoi— মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়,

Mr. Deputy Speaker— সময় মাত্ৰ ৫ মিনিট।

Shri Bhadreswar Gogoi— মেলৰ পিচত মই কথা বেচি কবলৈ নোখোজো। মই মাত্ৰ মেলৰ সামৰণি মাৰিবলৈ হে উঠিছো। উপাধ্যক্ষ মহোদয়, বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই এই সদনত ঘাটি বাজেট ডাঙি ধৰিছে। তেখেতে ১/২ কোটি টকা নহয় পঞ্চাচ কোটি টকাৰ ঘাটি বাজেট ডাঙি ধৰিছে। তেখেতে যি বছৰৰ পৰাই এই বিত্তমন্ত্ৰীৰ দায়িত্ব লৈছে সেই বছৰৰ পৰাই দেখিবলৈ পাইছো যে বছৰৰ পিচত বছৰ ধৰি তেখেতৰ বাজেট ঘাটিহে হৈছে। এই বছৰ আহি ঘাটি টকাৰ পৰিমাণ পঞ্চাচ কোটি টকা পাইছেগৈ আমাৰ বিশ্বাস হৈছে যে বিত্তমন্ত্ৰী লক্ষীচাৰা। লক্ষীচাৰা মানুহৰ হাতত ভৰালৰ চাবি-কাঠি দিলে ভৰাল উদং হয়। তেনেকৈ এখেতেও আমাৰ অসম চৰকাৰৰ ভৰাল উদং কৰিছে।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi— বঙ্গদেশত আৰু কি হৈছে?

Shri Gauri Sankar Bhattacharyya— তাত মাত্ৰ ৩০ কোটি টকা হে।

Shri Bhadreswar Gogoi— সেই কাৰণেই কৈছো— তাহানি যুধিষ্ঠিৰ পাশা খেলত হাৰি বনবাসলৈ যোৱাৰ দৰে আমাৰ বিত্তমন্ত্ৰীয়ে পাশা খেলত হাৰি নিজেই বনবাসলৈ যাব নে ৰাজ্য খনকে পঠিয়াব কব পৰা নাই।

যি হওক বাজেটৰ ওপৰত আজি ৫ দিন ধৰি আমাৰ সদস্যসকলে বিভিন্ন যুক্তিপূৰ্ণ পৰামৰ্শ আদিৰে বাজেটৰ বিতৰ্ক কৰিছে। অৱশ্যে এই যুক্তিপূৰ্ণ পৰামৰ্শ বিলাক বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই কিমান দূৰ গ্ৰহন কৰে সেইটো চাবলগীয়া

কথা, কিন্তু মই গতানুগতিক ভাৱে দেখি আহিছো যে তেখেতৰ বাজেটৰ এটা আখৰও লৰচৰ নেহোৱাকৈ বোধকৰো পাচ হৈ যাব। তথাপি মই দুষাব কথা কব খুজিছো।

আমাৰ সদনত যিবোৰ কিতাপ-পত্ৰ দিছে, বাজেটৰ বিভিন্ন প্ৰস্তাৱ, বিভিন্ন বিল, বিভিন্ন কমিটিৰ ৰিপৰ্ট বা Resolution আদি এই আটাইবিলাক আমাৰ ৰাজ্যিক ভাষাত পাবৰ কাৰণে আমি দাবী কৰি আহিছো। কিন্তু এইটো কাৰ্যকৰী কৰা হোৱা নাই। ভাৰতীয় সংবিধানে ভাৰতীয় বিভিন্ন ভাষাক সন্মান দিছে যেনে— বঙ্গদেশত বঙালী ভাষাক, তামিলনাডুত তামিল ভাষাক, উৰিষ্যাত উৰীয়া ভাষাক, পঞ্জাৱত পাঞ্জাবী ভাষাক আৰু অসমত অসমীয়া ভাষাক সন্মান দেখুৱাব লাগে। আজি আমাৰ চৰকাৰে যোৱা ২০ বছৰে অসমীয়া ভাষাক সন্মান নজনোৱাটো বৰ দুখৰ কথা। সেই কাৰণে মই দৃষ্টি গোচৰ কৰিব খুজিছো যাতে আমাৰ ইয়াত ভৱিষ্যতে ভাষাৰ সন্মান ৰাখি এই সদনত দাঙি ধৰা বিভিন্ন কাৰ্য্যবোৰ অসমৰ ৰাজ্যিক ভাষাতে হয়।

তাৰ পিছত ৰাজধানীৰ কথা কওঁ। অসম পুনৰ গঠন হোৱাৰ পিছত অসমত উপ-ৰাজ্যৰ সৃষ্টি হৈছে, পাহাৰী ৰাজ্যৰ সৃষ্টি হৈছে। এনেকুৱা অৱস্থাত অসমৰ ৰাজধানীখন শ্বিলঙৰ পৰা ভৈয়ামলৈ উঠাই নিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। মই আশা কৰো যে এই অধিবেশনতে ইয়াৰ বাবে এটা সিদ্ধান্ত লৈ ৰাজধানী শ্বিলঙৰ পৰা ভৈয়ামৰ কোনো ঠাইলৈ নিয়া হব তাৰ এটা স্পষ্ট কথা এই সদনতে শুনিবলৈ পাম। ভৈয়ামলৈ ৰাজধানী নিয়া হব বুলি এটা কথা ইতিমধ্যে শুনিবলৈ পাইছো সেইটো কিমান দূৰ সত্য হব কব নোৱাৰো। ইতিমধ্যে শ্বিলঙৰ কেতবোৰ অফিচ ভৈয়ামলৈ নিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰা বুলিও শুনিছো, যদি সদনত কোনো আলোচনা নকৰাকৈয়ে মনে মনে অফিচ আদি কোনো ঠাইলৈ নিয়াৰ চিন্তা কৰিছে সেইটো দোষৰ কথা। ইয়েই ভৱিষ্যতে দেশৰ অন্তৰায় হব।

তাৰ পাচত বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই বাজেটত কৃষি, শিল্প শিক্ষা, স্বাস্থ্য আদি বিভিন্ন বিষয়ে কৈছে। মই কৃষিৰ ওপৰত কব খুজিছো। তেখেতে কৃষিৰ উন্নতি হোৱা বুলি কৈছে যদিও প্ৰকৃততে কৃষি উন্নতি হৈছে নে নাই সেইটো চাব-

লগীয়া কথা। চৰকাৰে যিটো কৃষি নীতি লৈছে সেইটো উন্নত নকৰিলে কৃষিৰ উন্নতি নহব। বৰ্ত্তমান কৃষি বিভাগটো ওপৰ গধুৰ হৈ পৰিছে। এই ওপৰ গধুৰ বিভাগটোৱে কৃষক ৰাইজৰ উপকাৰ কৰিব নোৱাৰে। এই বিভাগটোৰ কৃষকসকলৰ লগত যি সম্বন্ধ সেই সম্বন্ধেৰে কৃষিৰ উন্নতি হব নোৱাৰে। ২খনৰো অধিক গাওঁ পঞ্চায়তত অৰ্থাৎ প্ৰায় ৩০/৩৫খন গাওঁত একোজন গ্ৰামসেৱক। ২খনৰো অধিক মৌজাত একোজন Demonstrator ইয়াৰ পৰা কৃষকৰ একো লাভ নহব। কিয়নো এই গ্ৰামসেৱক বা Demonstrator সকলে হাতে কামে ৰাইজক খেতিৰ কথা বুজাব নোৱাৰে। সেই কাৰণে মই কৃষি বিভাগৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো যাতে অন্ততঃ প্ৰত্যেক গাওঁ সভাতে একো জন গ্ৰামসেৱক দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰে।

(সময়ৰ সঙ্কেত)

উপাধ্যক্ষ মহোদয় মই আপোনাক সন্মান দেখুৱাই কব বিচাৰিছো যে ৫দিন ধৰি বাজেটৰ ওপৰত বিতৰ্ক চলিছে। মই দেখিবলৈ পাইছো কিছু-মানে ১ঘণ্টা বা ১.৩০ঘণ্টা সময় পাইছে। কিন্তু মোৰ ক্ষেত্ৰত মাত্ৰ ৫মিনিট সময় দিছে। মই এইটো উচিত বুলি ভবা নাই। সেই কাৰণে ভৱিষ্যতে যাতে ইয়াৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখে ইয়াকে কৈ মোৰ বক্তৃতাৰ সামৰণি মাৰিলো।

Shri Ramesh Mohan Kouli :—

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, সময় নিচেই কম হোৱাত মই কেইটামান কবলগীয়া কথাহে চমুকৈ কবলৈ আগবাঢ়িছো। অসমৰ বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ে যি ৫০ কোটি টকাৰ ঘাটি পৰা বাজেট এই সদনত উত্থাপন কৰিছে তাৰ অন্তৰালত কি লুকাই আছে সেই কথাটো আমাৰ বুজা বৰ টান হৈ পৰিছে। কাৰণ এহাতে ঘাটি বাজেট আৰু আনহাতে নতুন কৰকাটলৰ কোনো প্ৰস্তাৱ নাই কাৰণেই এনে অনুমান হয় যেন ইয়াৰ মাজত কিবা ৰহস্য আছে আৰু হয়তো "কেনচাৰৰ" নিচিনা ভয়ানক বেমাৰ সোমাই আছে আৰু ই সময়মতে ৰাইজক আক্ৰমণ কৰিব। এই যে কৰকাটলৰ কোনো প্ৰস্তাৱ নাই সেইটোৱেই ৰাইজক সন্দিহান কৰিছে যে ৰাইজৰ কাৰণে পৰোক্ষ কৰৰ বোজা বৈ আছে। এই বছৰৰ বাজেট ঘাটি আৰু তাৰ ভিতৰত থকা বিভিন্ন বাজেটসমূহলৈ

কাৰ্য্য পৰিচালনা কৰিবলৈ আগবঢ়াটো যে নিৰাশজনক সেইটো ৰাইজে বুজি পাইছে আৰু বছৰৰ শেষত যে বিত্তীয় অৱস্থা শোচনীয় হ'ব সেইটো বুজি উঠিছে। এই যে যোৱা ৩ বছৰ ধৰি বছৰে বছৰে ঘাটি বাজেট হৈছে তাৰ কাৰণ বহুত। মূলতঃ চৰকাৰী ধনৰ অপব্যৱহাৰ। ৰাইজৰ নামত চৰকাৰী ধন ব্যয় কৰা হৈছে আৰু তাৰ পৰা অপচয়ৰ বৃদ্ধি হৈছে কাৰণ এই খৰছ হোৱা টকা বিলাকৰ পৰা কোনো কাম হোৱা নাই। যদি টকা পইচা ব্যয় কৰি ৰাইজক উপকাৰ কৰিব নোৱাৰে তেনেহলে সেই ক্ষেত্ৰত চৰকাৰ ব্যৰ্থ হৈছে বুলি কব লাগিব। আমি জানো মহাত্মাগান্ধীক সকলোৱে সন্মান কৰে আমিওঁ সন্মান কৰো। তেখেতৰ কথাত— for a good end there must be good means, otherwise the erd cannot be achieved আজি আমাৰ ৰাজহুৱা টকাৰ অপব্যয় হৈছে। এই টকা ব্যয়ৰ উদ্দেশ্য যিয়েকি নহওক অথচ পৰিমান যিমানেই নেকী নহওক সজ ভাৱে ব্যয় কৰিব পৰা নাই। ৰাইজৰ উপকাৰ হোৱা নাই। আনহাতে বিদেশৰ পৰা লোৱা ঋণৰ পৰিমান আৰু ঋণৰ ভাৰ বৃদ্ধি হৈছে আৰু ইমান বেছি হৈছে যে তাৰ সূদ পৰিশোধ কৰা টান হৈ উঠিছে। ১৯৬৫ চনত per capita Rs. 65/- হৈছে। আৰু পিচলৈ কিমান হৈ উঠিব কোৱা টান।

(In regards বৰ্ত্তমান বাজেট preparatior—principleটো হৈছে যোৱা তিনি বছৰৰ Actualৰ ওপৰত Base কৰি কৰা হৈছে। এইটো এটা Defective system চলি আছে বৃটিছৰ দিনৰে পৰা চলি আছে। অসমৰ নিচিনা পিছ পৰা এখন ৰাজ্যত এইটো ফলো কৰিলে নহব। বৃটিছৰ দিনৰে পৰা ৩ বছৰৰ Actualৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি বাজেট prepare কৰা হৈছে। মই কব খুজিছো যে আমাৰ বাজেট ৰচনা কৰিব লাগিব actual headৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি। তেতিয়াহে আমাৰ দেশৰ উন্নতি হব। বিত্ত মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই কৃষিৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিবলৈ কৈছে আৰু কৈছে কৃষিৰ পৰাই ৰাজ্যিক ৰাজহৰ ½ ভাগ আহে। এই কথা সঁচা। এই মতেই দেশত উন্নত ধৰণৰ খেতি কৰিছে ঋণ দিয়া জলসিঞ্চন ব্যৱহাৰ কৰোৱা কৈছে। কিন্তু এই বিলাকৰ ব্যৱস্থা বা সা-সুবিধা ৰাইজে থিকমতে পোৱা নাই। ইয়াৰ ফলত যিহেতু আমাৰ খেতি প্ৰকৃতিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে, বতৰ ভাল হলে খেতি ভাল হয় আৰু বতৰ বেয়া হলে খেতি বেয়া হয়। এইদৰেই

আমাৰ খেলি মেলি লাগিছে। চৰকাৰে এই সা-সুবিধা বিলাক থিকমতে দিবলৈ অপৰাগ হৈছে। ধেমাজী অঞ্চলটো যিটো নিয়মীয়া বতবত ৰাহী অঞ্চল, তাতো বানপানীৰ ধ্বংসলীলাৰ ফলত ৰাইজৰ বহুতো খেতিৰ গৰু, ম'হ মৰা পৰিল, সেই অঞ্চলটোৰ ৰাইজৰ সুবিধাৰ কাৰণে Tractor দিবলৈ চৰকাৰলৈ আবেদন কৰা হৈছে কিন্তু চৰকাৰে তাৰ ব্যৱস্থা নকৰিলে।

এইদৰেই এহাতে সা-সুবিধাৰ যোগান ধৰিব নোৱাৰা আৰু আনহাতে চৰকাৰী অৰ্থৰ অপব্যয়ৰ হেতু অনুমান হয় যে বাজেটত কোৱা কথাবোৰ কাৰ্য্যত পৰিণত নহব।

তাৰ পাচত উদ্যোগ সম্পৰ্কে এই কথা কব খুজিছো যে অসম চৰকাৰে যিটো Assam Govt. Marketing Co-operative আৰু Assam Small Scale Industry Development Corporation আছে এই বিলাকবো প্ৰত্যেকতে চৰকাৰৰ লোকচান হৈছে ইয়াৰ কাৰণ কি? চৰকাৰে এইবিলাক অনুস্থানত চৰকাৰী বিষয়া ৰাখিছে আৰু এই চৰকাৰী বিষয়া বিলাকে নিশ্চয় টকা পইছা অপব্যয় কৰে। —যদিয়ো পৰিবহনৰ Transport Bottl -neck আৰু Cheap Power Supply বা Road Development Programme এই বিলাকৰ অজুহাতত আমাৰ জিনিচপত্ৰ মূল্যবৃদ্ধি বা সৰবৰাহৰ কাৰণে ব্যয়ৰ মাত্ৰা বেছি হৈছে বুলি কৈছে তথাপি ৰাজহৰ ধনৰ অপব্যয় হব নালাগে।

(সময়ৰ সঙ্কেত)

তাৰ পাচত ধেমাজীত বহুতো কেচা সামগ্ৰী আছে ইয়াত Timber factory বা plywood factory হব পাৰে আৰু সেইদৰে গৌৰীপুৰতো হব পাৰে আৰু পাতিব লাগে। লগতে এই অঞ্চলৰ কুটিৰ শিল্পৰ উন্নতিৰ হকে Rural Industrial Project পতাতো কামনা কৰিলো আৰু সেই বিষয়বিলাকৰ প্ৰশিক্ষণ কেন্দ্ৰ পাতিব লাগে, তাকে কৈ মই সামৰিলো।

Shri Sarat Chandra Rava :—

মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ে বিবাট ঘাটিৰে বাজেটখন উত্থাপিত কৰি কামত ব্ৰতী হবৰ কাৰণে আৰু লক্ষ্যসমূহত উপনিত হবৰ

কাৰণে সদস্যসকলৈ আহ্বান জনাইছে আৰু সকলো লোকৰ সহযোগিতাতহে সম্ভৱ বুলি কৈছে। দেশৰ শতকৰা ৮০ ভাগ কৃষক বুলি চৰকাৰে কয়। অথচ এই বিৰাট সংখ্যা গৰিষ্ঠ লোকৰ কাৰণে কোনো উল্লেখযোগ্য ব্যৱস্থা এই বাজেটখনত নাই। চৰকাৰী ঘোষণা মতেই অসমত ৮লক্ষ খেতিয়ক পৰিয়াল মাটিহীন বুলি কৈছে; অথচ এই ৮ লাখ মাটিহীন খেতিয়ক পৰিয়ালৰ ভিতৰত মাত্ৰ ২৭০০ পৰিয়ালক হে মাটি দিয়াৰ কথা বাজেট খনত আছে। বাকী ৭৯৭৩০০ খেতিয়ক পৰিয়ালে কেনেকৈ খাব তাৰ কোনো ব্যৱস্থা নাই। এইটোও চৰকাৰী হিচাবহে। বেচৰকাৰী হিচাবত ইয়াতকৈ অধিক হব। তাৰোপৰি নিবনুৱা সংস্থাপনৰ শিক্ষিত নিবনুৱা আৰু অশিক্ষিত নিবনুৱাৰ সমস্যা সমাধানৰ বাবেও এই বাজেট খনত কোনো ব্যৱস্থা নাই। এই নিবনুৱা সমস্যাটো গাওঁ অঞ্চলত দিনক দিনে প্ৰবল বেগে বাঢ়ি আহিছে। তাৰোপৰি আছে লাখ লাখ ৰিফিউজীৰ কথা। ৰিফিউজী বা শৰনাৰ্থী সংস্থাপনৰ বাবে এই বাজেটত উল্লেখ নাই। অথচ এই ৰিফিউজী সমস্যাটো দেশৰ ভিতৰত এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ সমস্যা।

তেতিয়া মোৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰি শোধা প্ৰশ্নত পুনৰ সংস্থাপন মন্ত্ৰী মহোদয়াৰ এটা কথা উল্লেখ নকৰি নোৱাৰো। মন্দিৰ ঘৰত কোন? এই কথা নোশোধাকৈয়ে কল খোৱা নাই, কোৱাৰ দৰে, মোৰ কলিং এটেনচনত অনাহাৰত খাবলৈ নাপাই মানুহ মৰাৰ কথা অভিযোগত উল্লেখ নাছিল। অথচ মন্ত্ৰী মহোদয়াই কথাৰ উত্তৰত অনাহাৰত মানুহ মৰা নাই বুলি কৈছে। সেই কাৰণেই মই এই কথা চেলেঞ্জ কৰো। ইয়াৰ আগতেও মই এই বিষয়ে চেলেঞ্জ কৰি কৈছিলো— অনাহাৰত খাবলৈ নাপাই দক্ষিণ গোৱালপাৰাত শৰনাৰ্থী লোক মৰিছে। মই নিজেই দেখিছো। এই বিষয়ে গোৱালপাৰা মহকুমাধিপতিৰ ওচৰত যোৱা ৮ জুলাইত হেজাৰ হেজাৰ কৃষকে শোভাযাত্ৰা কৰি গৈ জনাইছে। অথচ এই সংবাদ চৰকাৰে স্বীকাৰ কৰিব নোখোজে, ধামাচাপা দি ৰাখিব খোজে। আশ্ৰয় শিবিৰত অনাহাৰত মৰা লোকসকলৰ নাম মই কৈছো—

আশ্ৰয় শিবিৰত অনাহাৰত মৰা সকল হৈছে—

১। শ্ৰীগিৰিন্দ্ৰ চক্ৰৱৰ্তীৰ ৭ বছৰীয়া ছোৱালীজনী ১।৩।৬৮ তাৰিখে মৰিছে।

২। ৩০ বছৰীয়া ডেকা গোপাল নন্দী ৬ মাৰ্চত মৰিছে।

৩। ৫৮ বছৰীয়া সন্যাসী বৰ্ম্মন ১২।৪।৬৮ত মৰিছে।

উক্ত দিনাই জোসনবালা দেৱী আৰু তেওঁৰ একমাত্ৰ পুত্ৰ অগা-পিচাকৈ মৰে। ইয়াৰ বাহিৰেও আৰু বহুতো আছে—

পুনৰ বসতি পোৱা ভগনীয়াৰো অনাহাৰত মৃত্যু হৈছে—

১।	শ্ৰীমোহন চাংমা	—	৫০	বছৰীয়া	
২।	,, উদয় ,,	—	৪৫	,,	
৩।	,, দিগ্ৰান ,,	—	৬০	,,	
৪।	,, জাহেজ্ঞ ৰিচিল	—	৮	,,	
৫।	,, ইয়াং কোচ	—	৫০	,,	
৬।	,, অজল দাংগো	—	৫০	,,	(২৯।৬।৬৮)
৭।	,, মাৰৈ মাৰাক	—	৫০	,,	
৮।	,, ৰঙাইশ্বৰী চাংমা	—	৬০	,,	

৯। শ্ৰীবীদেশ মাৰাকৰ ৫ বছৰীয়া লৰা, পিতৃ-মাতৃয়ে চাৰাদিন কাম বিচাৰি অৱশেষত ভিক্ষা বিচাৰি বিচাৰিও একো নাপাই সুদাহাতে ঘূৰি আহি দেখে খাছলে আহিব খাম বুলি ব্যাকুল ভাৱে বাট চাই থকা ক্ষুধাতুৰ লৰাই ক্ষুধাতুৰ ককায়েকৰ শেষ নিশ্বাস পেলাই পৰি মৰি আছে। মাক-বাপেক আহি নেপালেহি। S.D O.ৰ ওচৰত Deputation দিয়া স্বত্বেও মন্ত্ৰীমহোদয়াই কেনেকৈ যে অনাহাৰত মৃত্যু হোৱা নাই বুলি কয়। এইটো এটা ধামাচাপা দিয়াৰ বাহিৰে একো নহয়।

যিসকল শৰনাৰ্থীক দক্ষিণ গোৱালপাৰাত পুনৰ বসতিৰ ব্যৱস্থা কৰিছে—তেওঁলোককো ফাকি দিয়া হৈছে। তাত যোগাযোগৰ কোনো ব্যৱস্থা নাই স্কুলৰ কোনো ব্যৱস্থা নাই বা চিকিৎসালয়ৰ কোনো ব্যৱস্থা নাই। খোৱা পানীৰো কোনো ব্যৱস্থা নাই। চেচাপানীত শৰনাৰ্থীসকলক খেতিৰ কাৰণে যি ৪ বিঘাকৈ মাটি দিছিল তাক কোনো বাৰেই আবাদ কৰিব পৰা নাই কাৰণ সেই ঠাই ২০ হাত দ' পানী। তাৰ মানে তেওঁলোককও ফাকি দিয়া হৈছে আৰু ৰাজহুৱা ধনৰো অপব্যৱহাৰ কৰা হৈছে।

লাখ লাখ টকা অপব্যয় আৰু অপব্যৱহাৰ কৰি কিছুমান কৰ্ম্মচাৰীক দুৰ্নীতি কৰিবলৈ সুবিধা দিয়া হৈছে। তেওঁলোকৰ কাৰণে Loanৰ কোনো ব্যৱস্থা নাই। আৰু লগে লগে স্থানীয় মানুহৰ লগত মাটিৰ কাৰণে বিবাদ লগাইছে। কাৰণ পূৰ্ব্ব পুৰুষৰে পৰা খাই অহা মাটি ৰিভিনিউ বিভাগে ৰিফিউজী ব্লকত দি স্থানীয় লোকৰ লগত এই চৰকাৰে সংঘৰ্ষ লগোৱাৰ চেষ্টা কৰোৱাইছে। এতিয়া তেওঁলোকক হেজাৰ হেজাৰ শৰনাৰ্থী সকলৰ Cash dole দিয়া চৰকাৰে বন্ধ কৰি দিছে। সেই শৰনাৰ্থীবোৰ চলে কেনেকৈ? কাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি সেই শৰনাৰ্থীবোৰক এৰি দিলে? যদি এই চৰকাৰে তেওঁলোকৰ ব্যৱস্থা কৰিব নোৱাৰে তেনেহলে তেওঁলোকক East Pakistan লৈ ঘূৰাই পঠিয়াই দিয়ক। যদি এই নিৰ্লজ্জ চৰকাৰে তেওঁলোকক পশ্ৰয় দি সংস্থাপনৰ ব্যৱস্থা কৰিব নোৱাৰে খুৱাব নোৱাৰে, তেনেহলে নিৰ্য্যাতন দিয়াতকৈ ভালে ভালে ঘূৰাই পঠিওৱাই ভাল। এয়ে যদি নহয় এই সমস্যা ৰিফিউজীৰ সমস্যা নহয়, এই সমস্যা দেশৰ সমস্যা, স্থানীয় মানুহৰ ভীষণ জুলুমৰ সমস্যা, ৰিফিউজী সকলোৰে হাহাকাৰ নহয়, হাহাকাৰ হৈছে স্থানীয় লোকৰ মাজতো। স্থানীয় লোকৰ মাজতো এই ৰিফিউজীৰ কাৰণেই শান্তি আৰু নিৰাপত্তা নোহোৱা হৈছে। চৰকাৰে যদি গুৰুত্ব নিদিয়ে তেনেহলে পিচত ভয়াবহ অৱস্থাৰ সন্মুখীন হ'ব লাগিব।

Shri Manik Chandra Das :—

মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মোৰ সময় কম, গতিকে চমুকৈ দুআষাৰমান কেৱল ডিব্ৰুগড় মহকুমাৰ বিষয়ে কম। ডিব্ৰুগড় মহকুমাৰ পৰা অসমৰ মুঠ আয়ৰ শতকৰা ⅓ অংশ আহে। এনে অৱস্থাতো দেখা গৈছে চৰকাৰে ডিব্ৰুগড়ৰ প্ৰতি অৱহেলা কৰি আহিছে। আজি প্ৰত্যেক জিলাৰ সদৰ ঠাইতে জিলা পুথি-ভঁৰাল হৈছে কিন্তু ডিব্ৰুগড়ত আজিও হৈ নুঠিল। আনহাতে তিনিচুকীয়াত এটা Sub-division ৰ কাৰণে আজি বহুদিনৰ পৰা দাবীকৰি অহা স্বত্বেও হৈ উঠা নাই। মাননীয় সদস্যসকলে শুনি আচৰিত হব যে তিনিচুকীয়া S.D.C. Circle টো শিৱসাগৰ মহকুমাতকৈয়ো ডাঙৰ আৰু তিনচুকীয়াত Sub-division ৰ কাৰণে দাবীকৰি থাকোতে ইতিমধ্যে নলবাৰী, কোকৰাঝাৰ আদি ঠাইত Sub-division হৈ গ'ল। এই অঞ্চলক সদায়ে অৱহেলা কৰি অহা হৈছে।

তাৰ পিচত ডিব্রুগড়ত চিভিল হস্পিতাল নাই। তিনিচুকীয়াৰ হস্পিতালৰ অৱস্থাও অতি শোচনীয়। বৰষুণ দিলে উৰুৱে। এই বিষয়ে কওঁতেই চৰকাৰে কয়— নতুন site ঠিক হলেই সেই ঠাইতে ভালকৈ কৰা হব। সেই নতুন site যত অস্থায়ী হিচাবে মনোনীত কৰিছে তাত কেৱল ২০ বিঘা মাটিহে এজন লোকে দান কৰিছে আৰু বৰ্ত্তমান যত আছে তাত ১৮ বিঘা মাটি আছে। গতিকে কেৱল দুই বিঘা বেচি মাটিৰ বাবে তালৈ তুলি নিয়াটো মই কোনো যুক্তি নেদেখো। তদুপৰি সেই নতুন ঠাইখন পথাৰ মাটি। মাটি তুলি ওখ কৰিব লাগিব।

যিজন লোকে সেই মাটি দান কৰিব খুজিছে তেওঁৰ স্বাৰ্থ হৈছে— সেই মাটি চিলিং আইনত চৰকাৰে লবলৈ যি চেষ্টা কৰিছে তাক ব্যৰ্থ কৰি যাতে লব নোৱাৰে আৰু সেই মাটিত Development Plan কৰি যাতে বেচি মূল্যত বেচিব পাৰে যাতে হস্পিতাল আদি হৈ মাটিৰ মূল্য বাঢ়ে তাৰ বাবেহে হস্পিতাললৈ মাটি দান হিচাবে আগবঢ়াইছে।

তিনিচুকীয়া Development Authority বৰ্ডৰ সদস্য হিচাবে সেই একেজন লোকক চৰকাৰে সদস্য মনোনীত কৰাত আমি আচৰিত হৈছো। যিজন মানুহৰ তিনচুকীয়াৰ এক তৃতীয়াংশ মাটি তেওঁৰ নিজৰ, Electric Supplyকোম্পানীটো তেওঁৰেই—যাৰ electric charge rate অসমৰ ভিতৰত আটাইতকৈ বেছি। তদুপৰি তেখেতেই চৰকাৰৰ Development Planৰ লগত সহযোগ নকৰি নিজে ব্যক্তিগত হিচাবে এটা Development Corporation কৰিছে। তেনে লোকক সদস্য মনোনীত কৰাত কোনো যুক্তি থাকিব পাৰে বুলি মই নেভাবো।

আমি দেখিছো ডিব্রুগড়ত Ceeling Act মতে কোনো মাটি আজিলৈকে লোৱা হোৱা নাই। চাহবাগানৰ মাটি Ceeling Actৰ ভিতৰত নপৰে। গতিকে বহু চাহবাগানে এই আইন হোৱাৰ পাচত তেওঁলোকৰ আন পট্টা মাটি চিলিং আইনৰ পৰা ৰক্ষা পাবলৈ চাহবাগানৰ নামত ইতিমধ্যে নামজাৰি কৰি পেলাইছে। গতিকে তেনে মাটি বিলাক চাহবাগানৰ নামৰ পৰা নামজাৰি ৰ'দ কৰি চিলিং আইনৰ অধীনলৈ আনে তাৰ বাবে মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিলো।

শেষত মই মাননীয় সদস্য শ্ৰীফনী বৰাই Ply-wood factoryৰ বিষয়ে যি কৈছে মই পূৰ্ণ সমৰ্থন জনাইছো। মই জানো এই Ply-wood কোম্পানী বিলাকে মুকলি বজাৰৰ পৰা ৬ টকা হিচাবে প্ৰতি cftত কাঠ কিনে আৰু যথেষ্ট লাভ কৰিব পাৰিছে। চৰকাৰৰ পৰা তেওঁলোকৰ চাহিদাৰ শতকৰা ৭০ ভাগ কেৱল ৩·৫০ পইচাত যোগান ধৰা হয়। তাৰ বাবে চৰকাৰে বহু টকা ৰাজহ লোকচান দিব লগা হৈছে। গতিকে এই বিশেষ সুবিধাটো চৰকাৰে উঠাই দিব লাগে।

তেনেকুৱা এজন মানুহকে তিনচুকীয়া Development Authorityৰ গুৰিয়াল পাতিছে।

আমি দেখিছো Ceeling Act মতে ডিব্ৰুগড় অঞ্চলত কোনো মাটি লোৱা নাই। চাহ বাগানৰ মাটি Ceeling আইন হোৱাৰ আগতেই যি বিলাক মানুহে খাই আছে তেওঁলোকৰ নামত নামজাৰি হৈ গৈছে। এই মাটি বিলাক যাতে Ceeling Actৰ ভিতৰত পৰে তাৰ ব্যৱস্থা কৰিবলৈ মই অনুৰোধ কৰিলো।

তাৰ পিচত শ্ৰীফনী বৰা ডাঙৰীয়াই Timber Rateৰ কথা কৈছে যে Rs. 6.00 per cftত দিয়াৰ কাৰণে শতকৰা ৭০ ভাগ ঠিকাদাৰে লাভ কৰিছে। যদি ৩·৫০ পইচা কৰে মোৰ বোধেৰে তেতিয়াও আমি ঠিকাদাৰ সকলক সহায় কৰা হব আৰু চৰকাৰৰ লোকচান নহয়।

Shri Lakshmi Prasad Goswami : (Minister Agriculture) Mr. Deputy Speaker, Sir, I do not like to intervent in the debate because the Finance Minister will reply to the debate but my friend, Hon. Member Shri Moinul Haque Choudhury who had once the privilage of occupying this position refered to a certain matter which does not come directly under the purview of the Finance Minister's budget reply that is regarding the appointment of the Vice-Chancellor, Jorhat Agricultural University. I want to place the facts regarding that gentlemen before the

Members of the House. Dr. S.R.Barooah after return from abroad started working in the Agriculture Deptt. as Economic Botanist. Dr. Barooah besides being B.Sc. in Agriculture is a First Class M.Sc. Degree holder in Agricultural Botany from Benaras University. He also obtained the Ph. D. Degree from the Allahabad University. He had training in Plant Nutrition, Genetics and Agronomy in the University of California. He had also training in Canada in Agricultural Extension, Production and Administration in Economic Planning besides training in the USSR in Methods of Agricultural Training Programmes. For a period of six months, Dr. Barooah received training in different countries in methods of Agricultural Production, Extension and Training.

It was found by about 1952 that the Officer was describing himself as holder of the Ph. D. Degree from Allahabad and California Universities. He actually obtained the Ph. D. Degree from the University of Allahabad. As one of the examiners of his thesis which he submitted to the University was a Professor of the University of California, it gave a misconception in the mind of the Officer that he obtained the Ph. D. Degree from both the Universities of Allahabad and California. His explanation was called for and he was reprimanded, with adverse remark in his C.R.

Dr. Barooah was allowed to officiate as Director of Agriculture in 1958 on the sudden demise of the Director of Agriculture, Shri S. Majid. He worked in that capacity till 1963 when the post was advertised by the A.P.S.C. Dr. Barooah did not receive nomination from the A.P.S.C. for the post of Director, but he was nominated for the post of Additional Director of Agriculture. No candidate was recommended by the A.P.S.C. against the post of

Director of Agriculture as one of the applicants was considered suitable.

While working as Director of Extension Training, the Officer was selected by the Government of India for the higher post of Joint Commissioner (Cash Crops) in the Department of Agriculture under the Ministry of Food and Agriculture on a scale of pay Rs. 1800-2000. As the selection was made on the advice of the UPSC and the Government of India wanted the services of the officer to work in that capacity, the State Government agreed to the extension of the period of his deputation to the Government of India. He was appointed as Joint Commissioner (Cash Crop) in May, 1968.

The post of Director of Agriculture, Assam which was in the meantime held by an IAS Officer with agricultural background, training and qualification, was advertised by the State P.S.C. again in 1967. Dr. Barooah applied for the post while on deputation to the Government of India and he got the first nomination from the A.P.S.C. in May, 1968. On the strength of that nomination he was formally appointed as Director of Agriculture, Assam in the scale of Rs. 1400-1800 and allowed to continue on deputation with the Government of India to work as Joint Commissioner (Cash Crop) in the Ministry of Food and Agriculture in the scale of Rs. 1800-2000.

The question of setting up an Agricultural University in the State had been under consideration of Government from long before and in 1963, Government appointed a Committee to go into the question consisting of the following members :—

Chairman—

1. Shri Ramesh Chandra, I.A.S.

Secretary—

2. Principal, Assam Agricultural College, Jorhat.

Members—

3. Director of Agriculture, Assam.
4. Additional Director of Agriculture, Assam.
5. Director of Veterinary, Assam.

The Committee submitted its report in March, 1967 recommending the establishment of an Agricultural University in the State and submitted a Draft Bill for the purpose. The question was carefully considered by the Government, consultations held with the Indian Council of Agricultural Research, the Ministry of Food and Agriculture and different teams sent out by the Government of India with experts from concerned foreign agencies like the USAID, Ford Foundation etc. The scheme was then included in the Fourth Plan of the State, the Bill introduced in the 1968 Budget Session, 1968 after it was reported upon by the Select Committee. The Assam Agricultural University Act, 1968 after receipt of assent of the Governor of Assam came into force from 1st. March, 1969.

Considering his academic qualifications and wide experiences in the field of Agriculture Extension and Training, Dr. S.R. Barooah was considered to be the most suitable among the available local persons for appointment as the first Vice-Chancellor of the University and the Government of India has been requested to release him from his present appointment under them. The appointment has been made by the Chancellor of the University, who is the State Governor.

Sir, this is what I just want to place before the hon. Member and the House.

Shri Moinul Haque Choudhury : Sir, I want to know through you, Mr. Deputy Speaker, Sir, whether the attention of Shri B.K. Nehru, the Chancellor of the University was drawn regarding nomination of Shri S. R. Barooah that he did not obtain the Degree of Ph. D from the California University and that he was reprimanded with adverse remarks in his Character Roll ?

Shri Lakshmi Prasad Goswami : This matter was not brought to the notice of the Chancellor of the University before his appointment, because it was not considered necessary as he was given appointment of the Director of Agriculture not only by the State P.A.C., but on the advice of the UPSC, the Government of India wanted his services to work as Joint Commissioner, Cash Corp. Sir, when the gentleman was found suitable for appointment as Commissioner of Cash Corp. in the Department of Agriculture under the Ministry of Food and Agriculture on a scale of Rs. 1800–2000 and other backgrounds as I have enumerated just now, we thought he was a proper man to be the Vice Chancellor of the First Agricultural University. So, it was considered necessary to show his records to the Chancellor.

Shri Moinul Haque Choudhury : Sir, I have not been cleared of my point. As in the Government Service he holds a permanent job and after that he may continue is that job. But to appoint a man where his character and antecedents all are in question, should the Government of Assam select a man who has cheated them as well as the public ? —and how the gentleman is going to be the Vice Chancellor of the University, will the students have respect for him as Vice Chancellor ? —and in the event of some students doing something wrong of this nature, can the Vice Chancellor take action against them ?

Shri Lakshmi Prasad Goswami: My answer is very simple. Now here in the Character Roll the word "cheating" is used. I know the word used in the C.R. is "foolishly"

Shri Moinul Haque Choudhury: The word may not be there, but when the hon. Minister is aware of the fact, he should have looked into the matter ....

(Interruption)

Shri Lakshmi Prasad Goswami: Sir, the hon. Member Shri Haque Choudhury knows the entire fact. The word is not used anywhere. He used the word "foolishly."

Shri Moinul Haque Choudhury: Sir, I do not consider it to be a foolish action.

Shri Lakshmi Prasad Goswami: Hon. Member referred to the Character Roll which I also verified but the word "cheat" is not there. The word I found is "foolishly".

Shri Moinul Haque Choudhury: Sir, the hon. Minister wants to show him all leniency. If I would have been a Minister, I would have ordered for prosecution and let the matter go to the Court where the Court will decide according to the Court's procedure. I may murder somebody and if I say I have done foolishly, will the Court pardon me?

Shri Atul Ch. Goswami: উপাধ্যক্ষ মহোদয়, যিজনে জানি শুনি নিজৰ Degreeটোৰ বিষয়ে এনেকৈ মিছা কয়, সেইটোক Cheat নুবুলি কাক বুলিব ?

Shri Biswadev Sarma (Minister, Industries):
Mr. Deputy Speaker, Sir, as the time at my disposal is . . .

(Interruption)

(Voice— Will the hon. Minister be pleased to come near the mike— or speak aloud ?)

Mr. Deputy Speaker : Mr. Sarma, can you come to the mike ? or take the mike to your seat ?

Shri Biswadev Sarma :

The mike cannot be removed. Will you please arrange to fix the mike near to my seat ?

Sir, as the time at my disposal is very short, I do not propose to make a general observation and give detailed information about industries in Assam. I will have occasion to speak on a motion tabled in this House in this connection. Regarding the Second Oil Refinery of Assam, another motion is also pending in this House. So, in course of my reply, I will touch only those factual points raised by the honourable members. Sir, a large number of honourable members have expressed their resentment as well as anxiety over the fuction of the State Electricity Board. Sir, as desired by the House, a High-powered Enquiry Committee was set-up to go into details. That is why I refrain myself from committing anything about activities of the State Electricity Board now.

The total amount investment so far made by the Government in the Board as loans since its inception upto 31.3.69 comes to Rs. 64,07,75,489 18 (Rupees sixty four crores, seven lakhs, seventy five thousands four hundred and eightynine and paise eighteen only). The total interest as due from the Board at 5% amounts to approximately Rs. 12,58,83,600/- (Rs. twelve crores fifty

eight lakhs eighty three thousands and six hundred). Now, Sir, the revenue position of the Board since 1964-65 year-wise on account of electricity and others as is follows :

1964-65	Rs.	1.06,83,290.17
1965-66	Rs.	1,22,63,365.05
1966-67	Rs.	1,72, 2,316.76
1967-68	Rs.	2,41,00,447.23

Sir, this is the revenue position of the Electricity Board.

Shri Gaurisankar Bhattacharyya— Will the Minister give us the figure showing the overhead expenditure ?

Shri Biswadev Sarma : Sir, I am sorry. I may not be able to give the figures as these are not with me now.

A point was raised by Shri Lakhyadhar Choudhury that we are paying Rs. 2200/- as rent for the Narangi Thermal Machine. Sir, I would like to bring to the notice of the hon'ble Member that no rent is being paid for the machine at Narangi. This set was installed at the advice of the Govt. of India and no rent is being paid for this. Recently, Govt. of India has agreed to allow us to purchase this set and we are going to purchase it soon.

Shri Gaurisankar Bhattacharyya : Whether Govt. will purchase it and hand it over to the Electricity Board ?

Shri Biswadev Sarma : Electricity Board will purchase it from the Govt. of India as Govt. provision has been made in the Budget.

Sir, many things have been said about Nangalbibra Project and it has been termed as 'Nangalbibra' by many hon'ble members in their speeches. The work of erection

of Nangalbibra Project has been started again in November last after, the disputes with the contractors arising out of devaluation have been settled. At present erection of turbine and boiler is in progress. As per terms of the contracts, the erectors are to hand over the Power Station duly commissioned to this Department and in the event of any damage to any equipment, the same has to be made good by the erectors at their own expenditure. Due to prolonged exposure to weather of Steel materials, especially boiler tubes, there had been some rusting which is not very unusual as such rusting would be thoroughly cleaned by contractor before assembly. Neither it impairs strenth of efficiency of such equipment.

With regard to the point raised that the Meter Factory is producing defective Meters I must inform the hon'ble members that the meter manufactured in Assam State Electricity Board Meter Factory are on the design of Chamberlen and Hookham energymeters which is renowned all over the World and the performance of these meters are unquestionable.

Shri Lakhyadhar Choudhury : But the cost of the meter is very high.

Shri Biswadev Sarma : Sir, we are trying to diversify the product so that the cost comes down.

Shri Lakhyadhar Choudhury : আমাক বহুত কাঁচা কথা কোৱা নাই।

Shri Biswadev Sarma : If the hon'ble member is not satisfied with my reply he can put any question which I shall try to reply in the House.

Sir, hon'ble member, Shri Moinul Haque Choudhury said that while I was M.L.A. I was very critical about

industrial import licence and its misuse. Sir, I may tell the hon'ble member that out of 665 Import licences issued to 148 parties since April 1960 to date and 369 quota certificates issued to 337 parties for G.P., B.P, C.I. sheets and other controlled items during the period 1962-67 out of complaints that have been received, only 24 had to be investigated in greater details. Out of 24 cases of such investigation, 12 have been investigated by the Central Bureau of Investigation and 12 cases by the various officers of the Industries Department. Out of the 12 cases taken up by C.B.I., 5 cases have been dropped and once case was debarred for issue of raw materials and remaining 6 cases are still under investigation. Out of 12 cases, taken up by the Deptt. 6 cases were dropped and 2 cases were debarred for supply of raw material for one year and the remaining 4 cases are still under investigation.

(Interruption from Congress Bench)

Sir, if the hon'ble members have any information with them with regard to the misuse of imported raw material I shall be glad to have those specific cases look into.

Now, Sir, with regard to the allocation of paraffin wax raised by hon'ble member. Shri Dulal Barua, I may inform him that this is not a controlled commodity. This is being manufactured by Digboi Refinery and they used to distribute this paraffin wax to different parties. Before 1966 the Digboi Refinery authority allotted paraffin wax to two parties amounting to 3,000 and 2,500 tonnes per year on contract basis for three years. When in 1966 this paraffin wax became scarece we intervened in the matter and took up the case with the Govt. of India resulting in that the allocation system was brought about for paraffin wax all over the country and Assam has been given 970 tonnes in 1967 and 1200 tonnes in 1968 and

these have been distributed as equitably as possible to the existing small candle manufacturers.

Next, Sir, large number of hon. Members expressed their concern about the functioning of the Assam Small Industries Development Corporation. Previously this Corporation was run and managed by the Director of Industries. Sir, I have now appointed a full time Managing Director to run this Corporation on a proper footing. Now, there is a raw material Depot. which ran into difficulties because of the devaluation of the controlled commodities. The Stores Deptt. of the ASIDC has been working for some time as a raw material bank. This has been the agency of bringing raw material mainly through Mineral & Metal Trading Corp. and State Trading Corp. of India to ensure that these materials physically come to Assam. Similar procedure has been followed all over the country. Due to devaluation in 1966 and due to decontrol of steel in May, 1967 there was a great deal of disturbance in the steel trading all over the country. The prices of some materials went down drastically while the prices of some materials increased. The ASIDC at a time was loaded with some sheet material at a higher price. This has happened to Mineral and Metal Trading Corporation of India as well as to other State Industries Corporation of India. The Sheets were sold at a slightly better price than what it was immediately after decontrol. But the original price could not be obtained. The Corporation considered it worth selling than blocking the capital for a long time. In trading matters like this such adjustment has to be done and no rigid price structure can be followed. Similar procedure has been followed even by Mineral & Metal Trading Corporation and other State Trading Corporation. Subsequently, it was also revealed that there was discrepancy between the Invoice weight and Physical weight. Always

there is some sort of discrepancy in handling of big stores, and therefore, in most stores such allowances are given.

In this particular item of B.P. and G. P. sheets, the discrepancy was substantial because the Invoice rate was charged on gross weight instead of normal practice of charging on net weight. This discrepancy has been noticed by other Small Industries Corporations also & most of them have taken up with the Mineral & Metal Trading Corporation for charging on gross weight instead of net weight making the various corporations loss on this account Sir, I have received a large number of complaints about the stores of A.S.I.D.C. This has been audited by the Special Auditors now.

Another point was raised about Green View Products. This was a small fruit processing industry started by a local entrepreneur. This is the only fruit processing industry with its own Pineapple Farming. Therefore, it had good promises. The State Govt. gave a loan in 1958 and 1961. The products were selling quite well and the units functioned quite satisfactorily. Towards the end of 1966, the industry suffered a set back due to the ill-health of the promoter and the industry is not functoning as well as it should. This matter has been studied by the Industries Deptt. and the Small Industries Corporation and it has now been decided to take over the management of the company for three years with a view to bring it to the economic standard and then hand over to the present owner or to run as a company if the present owner still does not improve his health. I may inform the House that in the interest of employment and economic development the Govt. has to enter into such development activities to revive a sick industry and also

to safeguard the interest of the money invested by the Govt. in form of loan.

Sir, Shri Dulal Chandra Barua raised a question for the valuation of Rs. 24 lakhs, it is a fact that the valuation became very high due to making the valuation of the land on commercial basis, but on plantation industry when taking over the industry and the land together as in the case of tea industry such commercial valuation of land is not done. Instead an appropriate valuation is done as an agro industry. The valuation that has been done by the auditor of ASIDC is of the order of Rs. 3.72 lakhs. However, as the ASIDC has now decided to takeover the management only, the valuation does not come into consideration at all at this moment.

Sir, as for the mobile vans, this scheme was started originally to show the working of machinery for wood working and blacksmithy to actual artisans. It had a purpose at that time. There are also similar vans with Govt. of India. The programmes were made by all these vans to go all over the State. Now it has been realised that the performance for which these vans were originally mobilised has been sufficient and now it has been decided that this scheme should be discontinued. And steps are being taken both by Govt. of India as well as by us to discontinue the mobile van scheme.

Sir, as for Assam Light Industry, the matter is being investigated by Central Bureau of Investigation and is still under investigation.

Sir, Mr. Dulal Chandra Barua had raised a point regarding the Central Workshop machinery. The Central Workshop Machinery had a definite purpose when the Industrial Estate was started originally and various units did not have their own machine tools. By now Gauhati

Industrial Estate have their own machine tools and as such the use of machine tools installed at the Central Workshop of the Govt. is not as much as was at the beginning. However, realising this, the Deptt. is taking steps to give some of these machine tools on hire purchase basis to private industries to run them on commercial lines.

Sir, some hon. Member have raised certain other points. I will mention some of the points here. Mr. Lakhyadhar Choudhury raised a question about loss of money due to devaluation in payment of instalments by the Assam Cements Ltd. As per schedule of payment instalments were due in June '66, June '67, and June '68, there was no way out to get out of devaluation effect. However, the instalment which was due in 1965 could have been avoided but there was some technical difference between the machinery supplier and Assam Cements Ltd. But even for this amount, Assam Cements Ltd. deposited the instalments before devaluation with their banker. But Reserve Bank of India's clearance was not available due to further querries made by them and in the meantime, due to the effect of devaluation in Indian Rupee in June '66 the higher payment had to be made. This, therefore, did effect the Assam Cements by an amount of Rs. 5 lakhs or so, but it was not due to the negligence on the part of the company but due to devaluation of Indian Rupee.

Sir, Shri Dulal Chandra Barua has made a reference about the Assam Saw Mill at Namsoi. As for the Assam Saw Mill at Namsoi, Assam Govt. participated in share capital of this concern when it was in the hands of Bird & Co. Later on, the major shares held by Bird & Co. have been bought over by Jalan Industries of which we, being a minor shareholder, had no control. However, it is a fact that this concern is giving divi-

dend for last few years Some of the hon. Member have referred to the dispersal of industry to Assam as a backward area. Dispersal of industry is a problem all over the country. We have been representing to Govt. of India to disperse some of the industries to Assam as a backward area. Two Committees have been set up by the Govt. of India to determine the backward areas in the country and also to find out what incentives to be given to ensure industrialisation of such backward areas. We are aware of the fact that in the State also there are some areas which are backward in industries. I may inform the hon. members that industries cannot be established in every town and city. There would be some areas which would be predominantly agriculture based or forest based or mining based and some areas which will have predominant industries. However, whenever possible, attempts are made by the State Govt. to divert industries to the developing areas.

Sir, Shri Debeswar Sarmah, wanted to know what are the industries where we have participated and what are the corporations. This will be a big list, if you permit me I can read out the whole thing. (1) Assam Cements Ltd. first set up in 1955 in private sector. Public sector undertaking since 1.1.64. The State Govt. investment in terms of share capital is Rs. 377.00 lakhs todate. Loans advanced Rs. 55.00 lakhs. Original capacity 250 M. tonnes daily. Factory went into production in 1966. No profit is giving. (2) Assam Industrial Development Corporation Ltd. Govt. undertaking since April, 1965. Govt. investment in terms of share capital Rs. 54.50 lakhs. The Corporation is presently engaged in taking steps for various projects. (3) Assam Tanneries Ltd. It is a Govt. Company. Government investment in terms of Share Capital Rs. 1,27,500,00 being 51%. The Company is making progress with some profits made in recent years al-

though no divident could be declared. (4) Assam Chemical & Pharmaceutical Ltd. Headquarters Gauhati. Private sector, Govt. investment in terms of share capital Rs.50,000,00. Doing very well, Divident declared in Nov. 1967 Rs. 1123.20 p. (5) Everest Cycles Ltd. Headquarters Gauhati. Private sector, Government investment in terms of share capital Rs. 5,00,000,00 made in June, 1966. Loan advanced Rs, 10,00,000,00 for one year, repayment being due by March ending 1969. It is a very prospective Company but suffered heavy damages during the 26th January disturbances. (6) Assam Bone Mills & Fertilizer Ltd. Private Sector, Govt. investment in terms of share capital Rs. 25,000,00 Headquarters near Burnihat. Company doing well. No divident yet. (7) Assam Small Industries Development Corporation Ltd. The latest Annual Report reveals 'Loss'. The Corporation has however taken up new projects like Green View Products. Assam Conductors and Tubes and it is expected that Corporation in the long run will be able to show profit of the money invested by the Government as share capital. The amount of Rs. 57,77,294.25 has been given as share capital till 1967-68.

Assam Government Marketing Corporation Ltd:— The Corporation was registered on 16.12.59 and business started from May, 1960. The authorised capital of the Corporation is 50,00,000.00 and Govt. paid upto 1967-68 as share capital an amount of Rs. 16,77,13..00. The Corporation incurred a loss of Rs. 8,31,210.50 as on 31.3.69 Here I may tell this House that this Marketing Corporation in their recent meeting held at Gauhati have decided to close down some uneconomic emporias. Again they want to take up various other goods for marketing and we expect that in view of these steps the Corporation might go into profit.

Assam Spun Silk Mills Ltd: It was a Government

undertaking and was set up on 31 st March, 1960. The authorised capital is Rs. 70,00,000.00. The subscribed and paid up capital is Rs. 65,99,400,00. During the year under review, the Mill has shown a nominal profit of Rs. 34,200.81 as against loss of Rs. 1,32,354.41 incurred in the previous year, according to the latest Annual Report.

Associated Industries :— Government investment upto -date is Rs. 23,19,500.00. The Company is not doing well specially in respect of the textile unit which suffers from various factors, such as high cost of raw materials, lack of trained personnel and unsatisfactory power supply. As regards the chemical plant, this unit is actually a progressive and paying concern which has been functioning quite well for sometime.

With regard to this, I think, Shri Lakhyadhar Choudhury said that they are selling land. I have ascertained and I find that there is no selling of land by this Company. It is a fact that the Assam State Electricity Board has taken some land from them. On point of compensation, the matter is in the High Court. Except that there is no case of selling land. There is an agreement clause wherein it has been said that they cannot take a higher price they had purchased it from the Government. There is no transaction of sale to my knowledge.

Shri Lakhyadhar Choudhury :— I have got proof that they sold land @ Rs. 500/- per bigha.

(Shri Moinul Haque Choudhury : It may not have been lease but it is perpetual lease)

Shri Mahendra Mohan Choudhury :— Sir, I want to make the point clear. Associated Industries has not got any Government land. Whatever land they have got, it was purchased from Shri Radhika Ranjan Choudhury. He had taken a fee simple grant lease in that area and that land has been purchased by them and

for the information of the Hon'ble Members I may submit that there was a ceiling. According to the Ceiling Act, the Industries can have more than 150 bighas of land to meet the expansion of the industry and also for ancilliary purposes. Whatever surplus there was, after the report we got from the Industries Department, that has been taken over under the Ceiling Act.

Shri Moinul Haque Choudhury : From whom ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : From Associated Industries Ltd.

Shri Moinul Haque Choudhury : You did not say about loss or profit ?

Shri Biswadev Sarma : It ran at a loss. Also Sir, an Expert Team of the Industrial Finance Corporation has gone into the working of this unit and they have suggested certain steps and we are still considering.

India Carbon Ltd. : Government's investment to date is Rs. 10 lakhs. Total dividend declared with effect from 1961 to 1967 is Rs. 4,96,445.00.

Assam Saw Mills and Timber Co. Ltd. : Government investment to date is Rs. 4,99,998.00. Total dividend declared with effect from 1961 to 1967 is Rs. 1,44,999.42.

Assam Gas Company Ltd. : Government investment is Rs. 1,81,38,900.00. No. dividend declared upto date.

Assam Gas Co., I am told, are going to supply gas to Gauhati and Shillong from the next month.

Assam Hard-Boards Ltd. : Govt. investment upto date Share participation—Rs. 5 lakhs. Loan on March, 1968 (to be converted to Share Capital in due course)—Rs. 1 lakh. Further share participation through Assam Industrial Development Corporation Rs. 10 lakhs. The sanction of this amount has been made on February

last. Formal share certificates are yet to be received. No dividend declared upto date.

Sir, Shri Lakhyadhar Choudhury has made an observation that Chavanpras is manufactured out of Dalda. I think, if the Members without ascertaining facts made such statements in this House then the concerns will suffer. After all, this is a concern with public money.

Shri Laskhydhar Choudhury : I can prove it.

Shri Biswadev Sarma: If the Hon'ble Member can substantiate this then this is a very serious matter and I shall take very serious notice of it. Next some hon. Members said Kaviraj Sarma underqualified. Shri S.C. Sarma Kaviraj is a renowned Kaviraj having requisite qualifications. He is there as a Director to give technical knowhow.

Shri Debeswar Sarma: মাননীয় সদস্যই এইটো চাই দেখিছে কাৰণেহে কথাটো। কৈ দিছে।

Shri Biswadev Sarma : Sir, that is all I have to say and if there is any point left over, I shall reply them during the Cut Motion.

Shri Moinul Haque Choudhury : We have spent 1/3rd of the total plan money i. e., about 64 crores (6400 lakhs) in the Electricity Board and the Hon'ble Minister has in dealing with this question, disposed it of in 1/64th of a minute. He has said that in interest alone we are to get from the Electricity Board Rs. 12 crores 58 lakhs but in fact, in all these years, as given by him, not even half as interest we have got. Again, what is the overall expenditure on it everybody demanded to know. Why the white elephants are being maintained ? What the Government is doing to cut down the expenditure ? I understand that there is a retired D.C. to look after the gardens in the Electricity Board. When the president came

to inaugurate it, thousands and thousands rupees worth of carpets were purchased. We do not know anything about the expenditure.

Shri Biswadev Sarma, Minister Industries : Because of all these things the House desire that the working of the Electricity Board should be gone into by a high-power Committee.

There was also a suggestion that in the Committee we should include one Member from the Opposition and we are considering that request. Before the findings of the highpower Committee is known, I cannot say anything in this matter.

Shri Moinul Haque Choudhury : My question is that when it is in such a moribund condition, every day is a dead loss to the people of Assam, why not this pulpable wastage be stopped by the Minister ? If I was a Minister I could have stopped it within 24 hours. Why there should be an I. A. S. officer to look after the 10 plants ? Are these not wastage of money and we want a high-power Committee to go into this !

Shri Biswadev Sarma, Minister, Industries—Sir, it is my turn to speak and not Mr. Moinul Haque Choudhury's. Any way, I may not be so competent as the Hon. member as Minister. We have repeatedly drawn the attention of the Electricity Board to cut down the expenditure. And we should wait for the findings of the high power committee.

Mr. Deputy Speaker—For the information of the House I may tell you that the Estimate Committee of this House also is looking into the matter of the Electricity Board and I hope its report will be coming before the House in a very short time.

Shri Debeswar Sarmah—Sir, I want to elicit information on a very small matter. I just heard that within

a short time gas will be supplied for domestic purposes to Shillong and Gauhati. As regards Gauhati it is all right. But regarding Shillong, Sir, there is plenty of Coke, char-coal, fire-wood etc. May I therefore, request the Minister to re-consider the matter. It would be better to supply gas to Jorhat (Shri Lakshmi Prasad Goswami : through Nowgong), yes, Nowgong. But there is one advantage for Nowgong, that is, there are good forest areas wherefrom fire-wood can be supplied to Nowgong. But we are in Jorhat, have to face a great dearth of fire-wood because all the forests have been denuded. A 3-tonnes truck load has been selling at Rs. 50-150/- and in this season it has gone still higher. Therefore, may I request the Minister to consider this and arrange supply of gas to Jorhat.

Shri Biswadev Sarma—Sir, the hon. Member is perfectly right. At present we are getting the cylinders from Barauni. Unless the Gauhati Plant is commissioned we shall not be able to supply the gas to Jorhat and Nowgong.

Shri Lakshyadhar Chaudhury—উপাধ্যক্ষ মহোদয়, কেইটামান কথা জানিবৰ কাৰণে বিচাৰিছো। মন্ত্ৰী মহোদয়ে উত্তৰত কৈছে বিশেষকৈ গুৱাহাটীৰ Gas Turbineটো ভাড়ালৈ অনা নাই। কিন্তু বিত্তমন্ত্ৰীৰ বক্তৃতাত কৈছে সেইটো ভাৰত চৰকাৰৰ পৰা Hire কৰি অনা বুলি আৰু দৈনিক ভাড়া ২,২২৫ টকা। সেই ভাড়া লৈছেনে নাই তাকে মই জানিব খোজো।

Shri Biswadev Sarma, Minister—Sir, may I explain the position. This Thermal set was to be sold to Gujrat at one stage, but, it was thought best to retain the important set in the state. Now the Government of India has agreed that this should be purchased at a very nominal price by us and the Govt. of India has provided money for this. We have not spent a single farthing for this purpose.

Shri Debeswar Sarmah--Sir, there is one Balwant Sing Nag, probably an expert, retained by our Government at Delhi at a monthly salary of Rs. 2500/- and a car. May we know for what purpose this white elephant has been retained ?

Shri Biswadev Sarma—Sir, he has not been appointed by the Government but by the Electricity Board for Kopili Project.

Shri Lakhyadhar Chaudhury : নাঙ্গল বিভ্রা অর্থাৎ আমাৰ মতে বিভ্ৰাত যিটো যিটো contract আছিল Electricity Boardৰ লগত বা চৰকাৰৰ লগত। তাত Hungarian Machinery আৰু Electricianৰ দ্বাৰা কৰাৰ কথা। তেখেতে কলে যে, Devaluationৰ কাৰণে Hungarian Engineers আনিব নোৱাৰিলে। Hungarian Engineer পাঁচজনৰ ঠাইত তিনিজন দিব পাৰিব বুলি কৈছিল। কিন্তু contractorএ অৰ্থাৎ M/s. Rainsaw Fenaই সেইটো মনা নাই। তেওঁলোকে পাঞ্জাবৰ পৰা অভিজ্ঞতা নথকা মানুহ আনি কামত লগাইছে। আৰু আমাৰ Electricity Boardৰ বিষয়াই আপত্তি কৰিছিল। এই কথা সঁচানে ?

Shri Biswadev Sarma—এই কথা মই নেজানো। আজি যিটো তদন্ত কমিটি কৰিছোঁ সেইটোৱে বিচাৰ কৰিব। মই ভাবো আমাৰ চৌধুৰীকো ইয়াৰ Member কৰা হ'ব।

Shri Sadhan Ranjan Sarkar—Sir, as has been mentioned by the Minister that Mr. Balwant Nag has been retained at Delhi at a salary of Rs. 2500 and a car for Kopili Project, may we know when the Kopili Project is coming ?

Shri Biswadev Sarma—Kopili is still under investigation.

Shri Atul Chandra Goswami—India Carbonৰ লাভ নাই হোৱা বুলি কৈছে। কিন্তু তেওঁলোকে গুৱাহাটীত বহুতো Guest House ৰাখিছে। এইটো মন্ত্ৰী মহোদয়ে enquiry কৰিব বুলি আশ্বাসো দিছিল।

Shri Biswadev Sarma—India Carbon এটা Private Company. তেওঁলোকে Guest House কৰিলে আমাৰ কৰিবলগীয়া একো নাই।

Shri Atul Chandra Goswami—এটাৰ ঠাইত দহোটা কৰি খৰছ দেখুৱালে আমাৰ লোকচান নহয় জানো ?

Shri Biswadev Sarma—তেওঁলোকৰ Board of Directors আছে। তাত আমাৰ প্ৰতিনিধি আছে। তেওঁলোকে সেইটো চাব।

Shri Joy Bhadra Hagjer (Minister, Education)—Mr. Dy. Speaker, Sir, a large number of hon. Members who participated in the debate on the Governor's Address have also, on the Budget proposals, referred to matters on education. Some of them have criticised the workings of the Department. Some of them were good enough to offer suggestions for improvement. In the course of my reply, within the short time that I have, I shall not be able to reply to all the criticisms made. I propose to deal with only five things: First is the policy statement made in the year 1967, number (2) would be the soe-called neglect of the Goalpara district in the sphere of ducational facilities provided there, third would be the steps that the Department is taking for the improvement of quality. Fourth would be the complaint made by Shri Sadhan Rarjan Sarkar, probably on behalf of the Bengali speaking people and the fifth, and the last would be the complaints and suggestions made by Mr. Bahadur Basumatari in respect of improvement of education in the Tribal areas.

The Hon'ble members will perhaps remember the policy statement made during the Budget session of 1967.

According to that statement an embargo was placed for four years on the establishment of new colleges and for three years on the establishment of new Secondary Schools. The complaint that was made during the debate

here was that when Assam has got a low percentage of literacy as low as 27% why should these embargoes have been put ? The fact is that no embargo was put on the increase of literacy. Colleges and Schools have practically nothing to do with the increase of literacy. It is the Primary Schools which are mainly responsible which increase the percentage of literacy. We have been trying within the financial limitation to increase the number of Primary Schools, to increase the number of teachers also. During the two years that have intervened we have increased (I do not get the figures readily) the number of Primary Schools from 17000 and odd to 20,055. During these two years we have increased the number of Primary School teachers by 1000, and this 1000 does not include the number of the primary School teachers who have been taken back. This will convince the House, I think, of the endeavours that have been made by the Department for the improvement and for advancement of Primary Schools. In the coming 4th five-year plan we propose to appoint 10,700 Primary School teachers. During the 3rd plan our target figure was that 67% of the school-going children should be enrolled ; in the 4th plan our target figure in that 78% of the School-going children be enrolled in Primary Schools or in Schools where there are lower Primary sections. According to the policy that we have decided, we propose to establish one Primary School within an area of one equare mile. We have in the plains districts 24,000 square miles; of this the Reserve Forest content is 6000 square miles. We are then left with 18,000 square miles – not to speak of the grazing reserves or the areas covered by fields, roads and rivers. We have, practically speaking, 18,000 square miles to deal with. As against that we have at the moment 20,055 L.P. Schools. It would be clear to the Hon'ble Members that we have more than one Primary School for every square mile and yet

there are demands from every districts from every subdivision for more venture Schools being taken over by the Board. Why this is so ? One of the reasons is that there has been mal-distribution. More Schools have been concentrated in certain areas, whereas in certain areas there are scarcity of schools. This will be looked into when according to our programme of work we take Statistics for each block. Our unit of development is not the subdivision, not even the thana but the blocks. We are collecting figures for each of the blocks—the number of colleges, the number of Higher Secondary Schools, High English schools, Middle schools and L.P. Schools and the population. If we take account of all these and collect these figures, I believe we shall be reaching a working principle, and it is by this means that the Government proposes to remove imbalance. I am looking forward to the day when we shall be able to work out this and complete our work.

These days, of late, we have been receiving complaints that Goalpara district is the most neglected district of all. I do not know whether it is so or not; but so far as the educational facilities provided there are concerned, it is not so. I will give you figures. Goalpara as a district for every population of 11,968 there is one High School whereas in Cachar for every population of 12,199 there is one High School; in Darrang the figure is 13,029 for one High School. These figures will show that Goalpara is not the most neglected district.

Shri Sarat Chandra Rava—উপাধ্যক্ষ মহোদয়, চৰকাৰৰ জনসংখ্যা হিচাবটো ঠিক নহয়, তাৰোপৰি গোৱালপাৰা জিলাত লাখ লাখ ৰিফিউজীক চৰকাৰে সোমাৱাই দিছেহি—গতিকে সেই বিলাকক বাদ দি আমি এতিয়াৰ জনসংখ্যাৰ হিচাবটো মানি লব নোৱাৰো।

Shri Joy Bhadra Hagjer—If the figures can lie I do not know, but I have to rely on the figures.

Shri Sahadat Ali Jotder—ইয়াৰ ওপৰিও চৰ areaৰ কোনো কোনো ঠাইত ২/১ খন ভেনচাৰ স্কুল পাতিছে কিন্তু এতিয়াও গভৰ্ণমেণ্টে তাত কোনো সাহায্য দিয়া নাই ।

Shri Joy Bhadra Hagjer : That is why I said as a district Goalpara is not at the bottom. As a district Darrang is at the bottom, then comes Cachar. But what happens is this. In a district even, there are imbalances. In the matter of educational facilities, Sibsagar stands highest but in the district itself the Sonari constituency has got one High School for a population of 20,000. Therefore, in the district itself there are imbalances but the district taken as a whole Sibsagar stands highest, next stands Kamrup (Interruptions by Shri Sahadat Ali Jotdar). In the Goalpara district itself, Goalpara subdivision has got one High School for 1964; Kokrajhar subdivision has got one High School for 13,424 ; Dhubri subdivision has got for one High School a pop- ulation of 13.459.

So, you will see that there are imbalances within the District between Subdivisions. The imbalances cannot be removed District-wise or in Subdivisional-wise. We shall have to go lower and lower. The last point is Unit. Our thought is the Blocks. The Goalpara District in the matter of M.E. Schools it in the middle of the List and not in the bottom. So far as M.E. Schools are concerned, Dar-rang is in the middle. The L.P. Schools also in the Goalpara Subdivision is quite high in the List. Dhubri Subdivision is much lower. Yesterday, Mr. Deputy Speaker, Sir, there are imbalances I say between areas and areas. These imbalances can only be removed when we take Blocks as the Unit. Even in the Blocks, there are pockets and we shall have to see and it will be our duty to see whether there are other basis to remove these imbalances.

There has been a lot of criticism about quality. Quality can only be achieved after years of labour. Now, we do much for expansion and the urge for expansion is understandable. When we got our Independence, we found that we are in the bottom of the List. There was a urge to go on expansion for numbers. When the number is increased, the quality suffers. That is the fundamental factor. Now is the time for conciliation. Therefore, in 1967 we initiated this policy. The policy is quite a big one. In establishing High Schools we have made some progress. In Tribal and backward areas, there is no embargo. We are to follow the embargo in establishing number of Schools. We have taken a number of steps and we have trained people with the help of N.C.E.R.T. with the help of a number of Inspectors. We have started the Secondary Board of Education and this Secondary Board will also require a re-organisation, we have thought over it and thinking for a solution.

Last time, I remember to have said that the Education Department is a huge department. So many people are involved. Inspectors, Officers and Director and even the Minister and the Govt. When so many people are involved it is difficult to work in unison. The process has to be slow but we are making progress. I am going to finish.

Shri Sadhan Rangan Sarkar alleged that Bengali L.p. Schools have not been taken over by the Board or by the Govt. I myself know about it. I gave my thought. Had it been for the negligence on the part of the Officers, I asked myself. My answer now, is that it is not a case of studied negligence. It is not a question of a separate Bengali School. Where there are Bengali Schools, it will rise upto M.E. and then it will grow into a High School. There are quite a lot of High Schools than

L.P. Schools. Therefore, the Bengali L.P. Schools are not eclipse by the super-structure. It is perhaps a question of not been able to pierce throw because of the woods. I have asked the Department to go thoroughly into the matter. Within some years, I hope, things will improve. I have noted the suggestions put forward by Shri Bahadur Basumatari as regards improvement of the School in Tribal areas, so also in the backward areas. There may be other backward areas than the Tribal areas also. Schemes that we are taking Blocks as a Unit to discover and uncover the defects. If we are weak, we shall certainly held it up and that will provide the fenacia.

Shri Debeswar Sarma : Mr. Deputy Speaker, Sir, after the Minister has given an excellent speech, I would like the Minister about the burning point of our State. Our burning point of today is that some many young graduates are employment, what will be their fate. Whether the Kothari Commission will do anything for them ? who will take care of these babies ? Sir, even today ......

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Minister, Revenue) : Mr. Deputy Speaker, Sir, Last week we were having a general discussion on the debate. I do not want to take the time of the House on dialating the budget discussion because that is the job of the Finance Minister. But one thing I want to say that there has been a chorus of protest in course of the budget discussion regarding unproductive investment. But, Sir, I want to remind the House that Govt. Lunch not have done better because or thank investing money for unproductive schemes as they are one basic institution could have been brought into his exsitence and inclosed. After independence Assam had to build from scratch. It had nothing of the kind for training of personnel to take part in the development which was perhaps in existence throughout the country. Therefore, Sir, in the first two plans as far as I can

see that unproductive investment; in the Universities, in the colleges, in roads and other things had to be increased. That is all I am to submit regarding the budget.

Second thing I can say by way of personal explanation on the remarks made by hon' Member, Shri Moinul Haque Choudhury regarding my statement in connection while I replied to the Governor's Address debate regarding Pakistani infiltrators. I do not know in what way that could provoke Shri Choudhury. I only gave certain factual things so that the criticism that was levelled against the Govt. on that score so that the House may be in a position to understand both side or the picture so that they come to a right conclusion. In that background I said. It is true, that the statement was based on the factual reports, that was supplied to me by the Department from records. I have made that statement after hearing Shri Choudhury. But I fail to see where in my statement any things which may cause any provocation to any Hon'ble Members of the House not to speak of Shri Choudhury. Sir, regardidg my department so many Hon'ble Members have taken part in it. The Forest and the Revenue Deptts., came under fire in course of the discussion, in the House all these days. All members from either side of the House perhaps, had refered to these two departments in course of their discussion. There has been a complaint that we have got enough of forests and because we have taken a dog in the manger policy, therefore, we have not been able to rehabilitate the landless tillers of the country. Sir, as far as my information goes that is far from truth. Many hon Members said we have got 39% forest. I do not want to dispute that figure. Though I can successfully do it. Assuming that there are 39% of forest resource. That may be only in paper. Actually we see in the country difficult picture altogether. A few days ago, Sir, a friend

from America came to Shillong. He was telling me for while they were coming by road from Gauhati to |Shillong, he found the forest being denuded. He was waiting then of this practice was allowed the country would suffer from soil erosion, dearth of rains and excessive flood etc. Sir, in the register of forest deptt. We have got certain reserves but those reserves are only in name. Some reserves are fully occupied by people by destroying the entire forest wealth of the same. For example, Sir, I have seen a reserve in the Mikir Hills, Selabor Forest Reserve. It had an area of 26 s.q. miles. In that reserve encroachment started since a few years back and at the moment not a single tree is standing in the 26 sq. miles areas of that forest reserve. This is not only in the Shelabor Forest Reserve alone, there are so many reserves in our State. Actually speaking there is no forest reserve at all which is not encroched. Therefore, Sir, whatever little is left with the forest which is far below our requirements we should try to preserve. We have stated in our Land Settlement Policy resolution that the present position of forest reserves in Assam is only 13.7% against the Inter-National figure of 33%. That is the position of forests. Inspite of all these we are going to deserve some parts of forests every year to meet the demand of the landless tillers of the soil. That is the process which is continuing. I think that process will continue always. If we want to dereserve the forests for rehabilitation of the people, the landless tillers we must do so under a certain policy and under a certain plan. Without plan and policy if we allow people to enter the forest encroched them and allow them to cut and destroy forests I think we should do it at the perit of the interest of the country and the people. Therefore, on this score my only request is that we must seriously think over the matter and should decide after giving a careful thought

upon the whole issue and then as decide about dereservation of forest reserve.

As from the figures which have been quoted by the honourable members from both sides of the House, I can emphatically say that even by throwing open all the reserves and by giving every inch of land, we cannot solve the problem the landless people. Some of the honourable members accused me that I am evicting people without by me and reason. I would like to say that it is far from my mind and we have not actually done any such thing, rather, I wish that our landless tillers are rehabilitated in a planned manner. Again, there is accusition that we have neglected or delayed the rehabilitation work. Shri Gaurisankar Bhattacharyya, who is not in the House now, accused me of acquisening with the encroachers. He, of course, referred to Gauhati encroachers. Sir, encroachers are everywhere. They want land for homestead, they want land for cultivation and they want land for other purposes. Sir, without ascertaining their actual causes of encroachment eviction order cannot be given. On my becoming the Minister of Revenue, I same orders for eviction, but later on, I stopped it, because it was rainy season. During the rainy season if the encroachers were thrown out, they would be in trouble. We should tackle the problem from the human consideration also. That is why I wanted to study the situation before giving orders for eviction. Taking all these into consideration I stopped eviction. After proper study, the land settlement policy of the Government was adopted and this House had also given its approval. Sir, the other day, I had told the House that I was as the servant of the House are bound to obey that mandate. So long I continue as a Minister, I must act to their wishes and to their decisions. Therefore, I hope everybody will agree to my decision taken in connection

with eviction policy of the Government. Sir, nobody in Assam criticises the land Settlement policy, at least, I have not heard about it. But everybody has misapprehension about its implementation I as the Minister have been acting to their wish.

Shri Phani Bora : Sir, when it was placed in the House ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury, Minister :—It was not formally placed in the House. Mr. Bora knows it well that it was placed on the Table of the members of the House

(Inturruption)

Honourable members will get ample opportunity to raise such questions after my reply is over. If they want they can raise any number of questions or discuss if there is anything wrong in my statement.

Shri Kamini Mohan Sarma : माननीय उपाध्यक्ष মহোদয়, মই এটা কথা জানিব খুজিছোঁ।

Mr. Deputy Speaker : আপুনি বহক। আপুনি note কৰি থক আৰু তেখেতৰ reply শেষ হলে সুধিব।

Please, take your seat — please take your seat.

Shri Mahendra Mohan Choudhury :—Sir. I do not want to deal with the subject any further, because, I will get opportunity to deal with the subject at length, when it will come up in the Cut Motion. Honourable members will also get sufficient time to discuss and throw their suggestions, at that time.

Sir, there is some accusation about fixing royalty on plywood plant. This matter was touched by many honourable members. Sir, the plywood industry is not very old in our State. Formerly, different packing boxes were imported from Japan and other scandinavian countries. But after the first Great War there was some restriction on the import. Therefore, gradually this Plywood industry began to come to existence. It must be admitted

that some concession was considered necessary for this industry so that it could grow. But gradually we are tightening our hands. Since 1953, the increase in the royalty was to the tune of 150 percent. The timber that is used for plywood had no market earlier. Only a few species of trees such as Holok, Mekai and one or two other species were used for plywood.

Most of the trees now aced for plywood factories were felled for plantation of other species of trees indiscriminately before the plywood industry came to existence. So, demand for these trees came only after establishment of the Plywood Industry.

Then, agair, Sir, regarding increase in royalty I may submit, that there has been increase of rate of royalty from 1958. Royalty was not fixed on adhoc basis Roy alties were determined on the basis of rates quoted in tenders. Generally tenders are invited and the intending persons submit their tenders. They quote their own rates. The highest rate is accepted. I had explained the point in connection with the points raised by my friend Hon'ble Shri Bora in connection with rescheduling the species of trees.

Shri Phani Bora : Sir, that is so far as different parties are concerned. But what about Plywood Industry ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : There is no distinction.

Beside Government also supply timber to the Ply-Wood Industries. So far I know from the Conservator Of Forests sent have made a rule that the plywood factory owners would not be given my coupe. They will have to take from other coupe holders and their quota is also fixed according to their

requirement. 60 p. c. of the requirement they get from the coupes. 40 p.c. of their requirement they are to purchase from the open market. By selling plywood coupes, rent supply plywood timber to various plywood mills. For the period according to the above ratio between 1.11.58 to 31.10.63 the rate at which this supply took place was Rs. 3.37 per c. ft. For the period 1.11.63 onwards the rate of supply had been Rs. 4.25 per c.ft. A proposal to increase this rate is currently under consideration. Therefore, that the plywood mill owners or the plywood coupe holders are getting some concessions from the Govt. on the rates, I think, is not a true picture of the whole situation. Sir, something has been referred to about the leases granted to Woodcraft and M/s. A.R.T. Co. The A.R.T. Co. is an old concern in Assam. It has established their factory in the year 1921 and that factory has been enjoying some lease but that lease also has not been directly settled with them without fixing the rate by calling tenders. The rate of royalty was determined on tenders. The Woodcraft came to the picture in the year 1960 and from the record I find that they were invited by the Govt. to participate in developing the plywood industry in Assam. Many while members have spoken against Birlas. I feel some credit must be given to them for the development of industries not only in the State of Assam but in the whole of the country. They have done a lot for the industrialisation of India. And, they were given a lease it was not given to them as favour. The leases were given to them after calling for tenders. As they were the only tenderer for that lease, therefore, the Govt. had no other alternative than to settle the lease with them. The term of the lease will expire on 1976. There is also provision in the contract deed that the rate of royalty may be revised every three years. And as per

this provision the rate of royalty has been revised. For example, from 1.10.59 to 30.9.62, M/s A.R.T. Co. paid royalty to the tune of Rs. 2.25 p. per cft and M/s. Wood-craft paid Rs. 1.79 per c.ft. Again from 1.10.62 to 30.9.65, i.e., for the subsequent three years the rate of royalty was fixed at Rs. 2.25 p. per c.ft. for both the Concerns. Then again from 1.10.65 to 30.9.68, Rs. 2.26 p. was fixed per c.ft. for Hollong and Mekai for both the concerns. In 1.10.68 the royalty had been fixed for (a) Champa at Rs. 3.25 per c.ft., (b) Hollong-Mekai at Rs. 2.50 p. per c.ft and (c) the other species current rates of royalty plus 9 per cubit meter. Therefore, from all these figures it is clear that no special favour has been shown to these concerns.

Shri Phani Bora—Sir, may I know why the same type of timber was renumbered as Hollong A I, A II and A III and Mekai A I, A II and A III and thereby loosing the royalty ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury—Sir, the classification was made not to reduce the royalty. Classification was based on to specify these species in a proper manner. It has no bearing on the fixation of royalty. Royalty is fixed according to the species.

Shri Phani Bora—I do not understand why same species of timber is numbered as A I, A II and A III ? There cannot be a difference in the Sal trees.

Shri Mahendra Mohan Choudhury :—Sir, Sisu, Sal and some other species are supposed to be very valuable and they have been taken out of some other species. And just to distinguish them from other species this classification is made. This classification has no bearing on the fixation of royalty, I repeat it again, Sir. I shall be glad if my hon'ble friend explains to me in what

way this classification is effecting the fixation of royalty towards lower side.

Then, Sir, about the land settlement I have replied to this in course of the debate on Govenor's address. But, some pertinent question has been raised in the course of the discussion on the Budget and this is regarding tea garden land. Tea garden land, has become a puzzle to me. I want to go to the extent as the hon'ble members desire but there are certain constitutional restriction because of which I have not been above to go along with my hon'ble friends. But I can assure the House that the matter is being looked into carefully and we are trying our best as to how to take away the surplus land from the tea garden authorities and make them available to the landless peasants and more particularly the surplus labour population in the Tea Estates. One thing has been referred to by my friend, Shri Bhupen Hazarika. He said that in Daley Tea Garden of North Lakhimpur some lands are going to be sold to private parties where the other tenants are enjoying the land for a long time. There are some conditions in the lease and those conditions I cannot bye pass. The conditions of lease very from class to class and from sadar to sadar. It is known to Shri Hazarika that we have instructed the D. C. to go very carefully in this matter. He should examine the terms of lease carefully and if possible he should prevent sale of these lands to private parties. Sir, it is true that some tea garden lands are occupied by tenants. In the ordinary course a tenant gets protection under the terms of the temporarily settled District tenancy Act. If will be costly if the tenants are to go to the court for each of and fight against the tea planters. I think it is impossible for then to do so because these tea planters are equiped with

amplex sources. In any case they can drag the case to the Supreme Court and poor peasants have no capacity or resource to fight against them. Therefore, on that score we must devise some means as to how we can protect the interest of teanants of the tea gardens without referring the matter to the court and this is being done. The hon. Members have represnted about the tea gardens teanants. Some ways should be devised so that teanants of the tea gardens can be protected and can go with their occupation unhamperd Sir, last of all........

Shri Phani Bora : What about tea garden itself. The hon. Minister is speaking about surplus...

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Minister) : That will be dealt with at length by the hon. Finance Minister in his budget speech. I think he would make certain reference about this matter. Now, Sir I am coming to a very delicate issue. My friend Shri Moinul Haque Choudhury was is not here of the moment. He was referring about the pipe case. Sir, this matter came before the House in the year 1963. There are certain Audit objections regarding the disposal of American pipes which were purchased on behalf of the Govt. for agricultural purposes and later on disposed to private parties. On those objections the Public Accounts Committee made a recommendation that the matter should be enquired into by a High Power Commission. Accordingly Govt. appointed a Commission which is known as "Ram Lavhya Commission". That Commission was appointed in the year 1961 and the report of that Commission was submitted to the Govt. in February, 1963. When the report came to the possession of Govt. that report was examined by the Cabinet, and the Cabinet formed a Sub-Committee with three of the then hon. Ministers namely Shri F. A. Ali Ahmed, now Union Minister, Shri M. M. Choudhury and Shri D. K. Barooah. Some por-

tions of the report was given publicity in a clandastine way out of context without any clear picture or con-notations. They were given publicity on 5.8.63 and just after that the Assembly met and in the Assembly there was a privilege motion moved by Shri Dulal Chandra Barua and Shri Tarapada Bhattcharjee and that privilege motions was referred to the Privilege Committee. The Privilege Motion was against some newspapers namely, Statesman, of Culcutta, Assam Tribune of Gauhati, Janambhumi of Jorhat and Janasakti of Kamrup. When the matter came before the Privilege Committee the Editor Printer, Publisher and Special Representative of Assam Tribune and the editor, printer and publisher of Statesman Janambhumi and Janasakti against whom the motion was moved tendered unqualified apology, and therefore the privilege motion was dropped. Then Sir, also from my side I filed a criminal case under section 500 I. P. C. against Chief Editor printer and publisher and Special representative of Assam Tribune and the case was compromised on expressing regret from the side of the accused persons. Sir, about the publication of the report I have nothing to say. The report was given to all the members of the P.A.C. and also to the Members of the Cabinet at that time.

I am going to refer to certain portions of the report because Shri Choudhury, my friend has referred the matter, otherwise I would not have had occasion to refer this matter because when the contents of the report is not known to the Members it is unfair for me to make any reference on the recommendations of the Commission. But as Shri Choudhury who must have gone through the report very carefully and who must have a copy of the report in his possession even now, when he has made this remark I want to remind him and refresh his memory. I want to submit Sir, with your

permission the concluding portions of the report of the Commission - I am reading Sir.

The Commission concluded saying :

"(1) Ministers like other officials are liable to prosecution for acts which constitute offences against the law of the land. Transgressions violating the penal law of the country expose them to criminal proceedings like any other citizen.

(2) Evidence, direct and indirect, seen cumulatively does not provide any basis for criminal charge.

(3) There is no any allegation or evidence before me indicating corruption in the senses of acceptance, of illegal gratifications, within the mearing of the expression as used in the Indian Penal Code, was the prompting factor for any particular order. This no one has suggested.

(4) The Ministers concerned in this case were Ministers of the Government as a result of the first general election under the Constitution. There have been two more elections since then. There is now no question of their removal on any ground on which a Minister may be ousted from the Cabinet.

It would serve no useful purpose to consider whether any acts or ommissions of the episode would have justified action against any Minister on the ground of his failure to discharge duly his responsibility to the Legislature or the Electorate. If sins of ommission or commission were considered grave enough it was for the Legislature or the Leader of the Party to take action then. I cannot think of any action now against any of the Minister whether their lapses were grave or otherwise. The people are the best judge to judge the conduct of a public man."

I beg to submit that if I have committed any error of judgment at all anywhere at any stage in this episode

it was done bonafide. I have been in parliamentary politics for the last twentythree years. I have received several verdicts from the people. I have fought four General Elections and one bye-election and in each of them I had been returned with an overwhelming major-ity of votes. If I were undesirable or corrupt I would not have commanded so much of affection from the people. Between 1955 and to-day I have been elected to several high positions in public life. During this period I was twice elected uncontested President of the Assam Pradesh Congress Committee, I was the General Secretary of the All India Congress Committee, I was elected uncontested to the Rajya Sabha and was elected unanimously Speaker of the Assam Legislative Assembly twice consequtively. After the last General Election also I have been appointed a Minister very kindly by the Leader of the party and have been unanimously elected Deputy Leader of the Party to which I have the honour to belong. All these throughout my career of Parliam-entary politics go to prove my integrity.

I am grateful to my honourable friend, Shri Moinul Haque Choudhury for giving me this opportunity to explain my position in this respect.

Shri Phani Bora : It is a pity for what Mr. Chou-dhury has done today ; at least he was compelled to give a statement in his self-defence so that he could clear himself before the public and also in the Hon'ble House but again and again this question was raised in this Assembly and it was the duty of the Leader of the Party to come forward and state before this august House. This only shows a crack in the Congress and in the Government.

Sri Kamini Mohan Sarma:—माननीय উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মই ৰাজহ মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ পৰা দুইটা কথাত পৰিস্কাৰ হব খুজিছো। প্ৰথম

কথা হ'ল যে ভূমিপট্টন নীতি, যি নীতি ১৯৬৮ চনত ঘোষণা কৰা হ'ল সেইটো চৰকাৰৰ দ্বাৰা গৃহীত হয় নে নহয়? এই পবিত্ৰ সদনত সেই নীতিটোক ম্যাগ্‌নাকার্টা বুলি কৈছে আৰু সেই ম্যাগ্‌নাকার্টা ভূমিহীন খেতিয়কে মাটি পোৱাৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰযোজ্য হব নে নহয়? সেইটোৰ বিষয়ে পৰিস্কাৰ হব খুজিছো। কাৰণ তাত প্ৰতিটো ভূমিহীন খেতিয়ক পৰিয়ালক ১০ বিঘা কৈ মাটি দিয়াৰ কথা আৰু ভূমিহীন খেতিয়কসকলে যদি অসমৰ যিকোনো ঠাইত মাটিৰ ব্যৱস্থা কৰে তেনেহলে কি অন্যায় হব? ৰাজহ মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই কৈছে যে বন-জঙ্গল জাতীয় সম্পদ কিন্তু তেখেতে এইটো কথা স্বীকাৰ কৰে নে নকৰে যে ভূমিহীন, অৱহেলিত আৰু পদদলিত এইবিলাক দুখীয়া খেতিয়ক জাতীয় সম্পদ হয় নে নহয়? এওঁলোকৰ উৰ্ব্বৰ মস্তিস্ক জাতীয় সমৃদ্ধিৰ সাৰ হব নে নহব?

Shri M: herdra Mohan Choudhury—মই যিটো নীতিৰ কথা কৈছো, সেইটো ভূমিবণ্টন নীতি ভূমি উচ্ছেদৰ নীতি নহয়। আমি গছ-গছনি বিলাক সম্পদ বুলিয়েই কৈছো। কাৰণ যিবিলাক দুখীয়া খেতিয়কৰ মাটি আছে সেইবিলাক ৰক্ষা কৰিবৰ কাৰণে বন-জঙ্গলৰ প্ৰয়োজন আছে। গতিকে আমাৰ Fores ৰ বন-জঙ্গল বিলাক কাটিবলৈ বা মুকলি কৰিবলৈ দিয়া নহয়। যদি অতিৰিক্ত পৰিমানে Reserve ৰ মাটি আছে, সেই Reserve খেতিৰ বাবে খুলি দিয়া হৈছে আৰু বাকীখিনি ৰক্ষা কৰি ৰাখিব লগা হৈছে।

Shri Atul Chardra Goswami—ছাৰ, উচ্চপদস্থ চৰকাৰী বিষয়াৰ অপৰ্য্যাপ্ত মাটি পোৱাৰ সম্বন্ধে আৰু নগাওঁৰ D. C. Offic ৰ ১৩ জন মানুহে মাটি পোৱাৰ বিষয়ে অভিযোগ আনিছিলো। সেই সম্বন্ধে মন্ত্ৰী মহোদয়ে চাব নে নেচায় জনাব লাগে?

Shri Maherdra Mohan Choudhury—মই এইটোৰ পিচত হে আপোনাৰ উত্তৰটো দিম।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi, (Minister, Finance): Mr. Deputy Speaker, Sir, I am thankful to the Hon'ble Members who have taken part in this debate and given very valuable suggestions. It would be very difficult for me to cover all grounds but the points which have been

raised have been noted and they will be sent to various departments for necessary action. So, if I cannot meet those points here within the limited time available, it should not be deemed as if they will be going by default. I am thankful to my colleagues for having taken about 90 minutes to reply and clarify points raised to the debate so far as their own subjects are concerned. I hope they have been able to dispense a lot of doubts which existed with regard to the points raised.

Sir, I seem to have shocked the House by presenting a deficit budget of the order of 50 crores. It has produced interesting reactions. Hon'ble Dr. Hazarika has already written my epitaph. Mr. Medhi got shocked also and he has gone to the extent of saying that 'how is it that the Finance Minister has presented a deficit budget of 50 crores and then he is not going for any taxation? It will better for him to go for taxation.' I am not critising him, I am only opening my debate.

Sir, it has been said that our policy is bankrupt or spendthrift. Now, I am trying to give a reply. It is true, Sir, that a deficit budget of the order of 50 crores has not been presented by any other State but I may point out that this has been a year in which most of the States in India have gone for deficit budget. For instance, Bihar has gone for 41 crores, West Bengal 35 crores, Mysore 31 crores, Madhya Pradesh 30 crores and even Gujarat which is supposed to be a business like —29 crores and so on.

Shri Moinul Haque Choudhury : Who are the highest ?

Shri Kamakshya Prasad Tripathi : We are the highest.

Now, this deficit has not been produced as a magic out of my hat because a deficit or surplus budget is a reflection of the situation. The Finance Ministar does

not create the deficit or the surplus in presenting the budget. He merely reflects the situation. The only thing which the Finance Minister does and which is kept secret is the taxation proposals in order to bridge the deficit or bridge the surplus, That is the only thing which the Finance Minister does in the matter. This deficit is not a sudden development. Other States also have gone for deficit budget but their deficit is less and ours is more because in their States there have grown industries out of which their deficit will be bridged up.

Take for instance, Maharastra, Madras and Bengal. These three States have got nearly 40% of the funds of the Credit Institutions of India for the purpose of investment obviously, they are mostly in the private sector and a large number of industries have grown out of these industries they have got funds.

Mr. Deputy Speaker—Do we extend the time till Mr. Tripathi's reply ?

Shri Phani Bora—Sir, there must be some limit. Generally when the house is extended a time is fixed that up to what time the House will sit.

Mr. Deputy Speaker—How much you will take Mr. Tripathi ?

Shri Kamakhay Prasad Tripathi,—I will take 1½ hours ....(Interruption from the Opposition)

Mr.Deputy Speaker — Mr. Tripathi, you may proceed. (Interruption from the Opposition) You will limit the speech.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—Sir, the debate has run for five days and the Hon. members will bear in mind that it cannot be replied within 15 minutes. (Voice from the opposition. But there must be reasonable limit). I shall also try to limit because by that time my own patience may get exhausted. Sir, what I was saying is that the deficit......

Mr. Deputy Speaker - We adjourn for 15 minutes in order to enable the hon. members to take tea.

(The House was adjourned for 15 minutes at 4-33 P.M.)

Shri Kamakhya Prasad Tripathi--I was saying that the type and plan of investment from the first Plan onwards--during the course of 3½ plans--determines the deficit which has grown in various States. How is it ? Because, as I have pointed out in my speech itself, 66 crores of loan was taken by the State for non-productive purposes, and the interest on 66 crores would be 4 crores per year. So it will be seen that this is a burden we do not know how to pay off. If there is any investment, there is loss during 1st year, 2nd year then profit will be there during the 3rd year and gradually the loan on interest will be wiped out. This has been all expended and this will have to be paid either from tax surplus or from the profits arising in other fields, That is how a huge deficit in our case has arisen. This deficit has arisen in other States also, in other State it has been wiped out by tax surplus from industrial development. Why it had happened ? The Hon'ble Members will remember the method of financing in the last three years was on the basis of Central Sector Schemes and Centrally sponsored schemes. These schemes were given to us saying if you take this we will give you so much money which is as you give a bait to the fish and the fish catches it. After the Plan the whole expenditure is normalised and then it fell on the burden of State. Since many of these expenditures were undertaken as a result of this bait they have clung round. This matter has now been taken up by all the State Governments in the National Development Council including ourselves and we have said that hereafter the financing pattern should be such that there need not be

any Central Sector Scheme or Centrally Sponsored Scheme. We have seen through three Plans and now we can ourselves plan. What is the necessity of having any Central Sector Scheme or Centrally Sponsored Scheme, so give us the money and we will do the rest. We have also taken the other cue as Shri Gourisankar has stated that the loans should not be utilised for non-productive purposes. For non-productive purposes grants should be utilised. We have taken up this point in the National Development Council, and we have said that so far as non-productive purposes are concerned, they should be by way of grants and only economically productive schemes should qualify for loans. This matter is pending with the National Development Council, and I hope, they will be able to agree. If they agree then atleast in future this trap or this contingency will disappear, and to that extent the State's finance will be in a better position. The Hon'ble Members will see that in the Revenue Account the revenue gap is 8.2 crores, but in this year we propose to pay interest to the Govt. of India of the order of 11 crores. 11 crores we are going to pay as interest to the Government of India and our deficit is only 8 crores. That shows that if this interest we did not have to pay then we end with a surplus. Therefore, even on the revenue account we would have been surplus but for this interest on the past loans, and for this we cannot blame any single person nor even the State because today 'State's finance' is a misnomer. No State Finance Minister can say that this is my creation; in point of fact every year we go to Delhi in the month of December and discuss with the Planning Commission and every detail is discussed threadbare and as a result of an agreement they agree to finance. That is why I say that in the system of financing pre-

valent today, it is not one man's creation and it is not even one Government's creation. Some Hon'ble Members have said that it is Tripathy's budget. It is not Tripathy's budget and not even State Government's budget because the creation of this budget is by the National Development Council in which all the states are represented the Planning Commission, the Central Finance Ministry all these combine to produce the budget. In many ways the present financing both in the Centre and States has become a joint affair. So the hon'. Members will see that so far as the Revenue Account is concerned, which is 107 crores the dificit shown is 8 crores and we have paid interest of 11 crores ; that shows that if this interest were not to be paid by us we would have ended by a surplus. The deficit of Assam Government is mainly on capital account. The 41 crores deficit which is there today is on capital account,, that means we have to borrow and we are unable to repay. I have already pointed out how land revenue remained to be realised, how the loans remained, how their interest remained, how the refugee loans remained and in this way 25 crores is outstanding against us. Therefore, this capital account is a heavily deficit one, and how can the Capital Account be met ? I have already shown that the growth of tax income is of the order of 10% whereas the repayment on account of loans and interest rose at the rate of 39%. Thus this has gone on increasing and ultimately landed in this imposible position, but I say that we should not be afraid. If we utilise our resources properly and invest them for productive Purposes—interests do not matter.

The richer the man the greater the debtor. This is the Theory. If we take loan for the purpose of doing something, certainly the loan is justified but if we take loan for the purpose of eating only, then it will

not do. That is what is happening now. What I said in my seven point formula, it is the direct formula. If we do not follow the directions to cope with the situation, then the God helps. There is criticism from every corner that the Minister has brought a static budget. In the last year's budget our plan was Rs. 29.6 crores and this year, it is 34 crores. Where is the static budget We have increased the provisions for the purpose of making the revenue expenditure of Rs, 107 crores as against 99 crores. Capital outlay was Rs. 144 crores and this year Rs. 120 crores. In transport and agriculture industry, it is Rs. 1.9 crores and Rs. 4.3 crores. Is it the static budget.

This seven point programme, that is not meant for this year, it is meant for future, direction. We shall have to revise the plan otherwise, we will go to deeper water and so, we shall have to revise the plan, we must be able to go for productive expenditure for repayment. Many Hon. members criticised that I was a Professor, I am a Educationist but the budget is unproductive but it is a productive budget otherwise, we will go to Sun. If you want to say that let the food grow, let me purchase the cooking utensils and go to market, if you want to say like that, I have nothing to say. If we want money today, we must take loan today for some productive purposes. A boy of 20 years will produce result. We have been as we have many problems such as Mizo problems, Naga problems and so on, than many other States. Unless we increase our income by productive schemes, we have no other alternative, we will be in the Sun. I made a distinction between productive and unproductive. We must give more stress on schemes of agriculture and transport schemes, We must invest in agricultural industry. Many Hon. Members are afraid of our loans. I am not afraid of loans. If you go to the

Martial Plan of Europe, which is a loan plan and Germany has done a miracle within ten years, they have repaid the loans. They did not asked loans for building houses but first built a shed of a Factory and the factory houses. But when we start a Steel Mill, first thing we do to build the Manager's house and then staff quarters, labour quarters etc., but they built the factory houses first and not the quarters for staffs, and that is why we have lapses in developing industries in our State. We have the change the pattern totally. Wheather I remain as a Finance Minister or the Members from the Opposition will come this side, it is not the matter. Who ever comes to this side, they have the same problem. As some members said that Shri Jyoti Basu has demanded certain things from the Govt. of India but we will go their bending on our knees. We will have to breege the gap.

Shri Phani Bora : I have given some suggestions.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi : Shri Jyoti Basu has got Rs. 25 crores but the Congress Govt. did not get that Rs. 25 crores. The Congress Govt. is liberal. Therefore, I say, only the conditions of our state finances and we must give special attention of our tax income of Rs. 27 crores. What is the total income, Rs. 37 crores. What is the amount of Loans repaid ? Our loan repayment is Rs. 31 crores. Then what is the salary bill of employees, Rs. 29.4 crores. The tax income is Rs. 27 crores, the salary bill is Rs. 29.4 crores. Then education budget is Rs. 23 crores and so on. Rs. 27 crores tax income etc. How can you produce surplus budget. There is unrealised taxes but that is too small. It comes to only Rs. 9 crores and unrealised debt would be about Rs. 25 crores. This expenditure on Teachers and the cost of increament and other things per year for teachers' and employees' salaries

will be more than the increase in the tax income per year. How will you balance the budget ? This is the prime question before this State and this is a non-party question. Unless we look at this problem on non-party lines, we cannot come to a correct solution. Therefore, we say we have to take a non-party attitude in the present gap of things. Now, if we take these three items, viz., salary bill, education bill and the loan bill, the total comes to 90 crores in a budget of 107 crores. What is left for development ? Tell me. And out of this 70 crores is contribution from the Government of India; our own income is 37 crores. Out of this 70 crores 48 crores is grant and the balance is loan. Now if we remember these things then you will realise what sorry state of affairs has developed during the past few years. We have to do something. It is in this background that I have called for a temporary halt in expansion of administration and social services, because you will remember — you yourselves have commented - that we have got more persons in the Government's establishment than there is work. There are many people who have no work for even one hour a day. We can carry on this administration for another five years easily without expanding the staff. Secondly, for social services, as I have said, let us stop expansion and concentrate on quality. It does not mean deprival of educational or other facilities. What I mean is this : for instance, there is provision for education in the 4th Plan. If we do not expand then how shall we spend this amount ? I say spend this amount by giving good houses, good equipments, adequate number of teachers, playgrounds, hostels, so that the quality of education imparted may improve. The hon. member Shrimati Pranita Talukdar was saying that many schools have no roof, no equiptment, no playground, nothing.

Then so many dispensaries were taken over from the Local Boards. There is no money to repair them. Is it proper for us to go on expanding and having new dispensaries while the existing dispensaries go to the wall? Obviously this is wrong. Therefore, the first thing is to bring them to the proper standard. Therefore, I say if we concentrate for the next 5 years of the 4th Plan only for qualitative improvement of education and health, in that case in the 5th Plan at least we will able to start anew with expansion. Nevertheless so far as primary education is concerned, I have said there will be no halt; expansion will go on in the country. Primary education is a right, the rest of the education is a privilege. When you cannot expand the right, how can you expand the privilege? Our aim, therefore, is to expand the right, viz., primary education. So far as privileges are concerned viz., higher education in high schools and colleges, that should be halted quantitatively, but qualitatively it will not be halted. In the whole of the 4th Plan, let us concentrate on the improvement of buildings, improvement of libraries, improvement of playgrounds, improvement of hostels, improvement of equipments, improved teachers and so on. I tell you that for the backlog of improvement of these existing institutions of Assam we will require 100 crores and, may be, 50 years. This is not an easy job, this is a huge job and, therefore, by calling a halt for only 5 years I am not making a very unreasonable request.

Now, there is one illusion which the hon. members have, which finds expression in the statements made. The hon. members seem to feel that Assam's case will be met if we only get back what the Government of India has taken from Assam. This is a very wrong impression. The other day there was a question from Shri Debeswar Sarmah, to which I replied that the excise

income of the Government of India from industries like coal, tea, plywood, etc. comes to 15 crores only. This is a very small sum. I have already said that the Government of India is contributing annually 70 crores of which 48 crores is by way of grant and the balance loan. Now if they give us 15 crores will we be able to develop? Obviously not. The Government of India has spent nearly 262 crores in various industries, railways, posts and telegraphs, etc., in the State of Assam from 1961 to date. Now, do we see any improvement? No, we do not see any marked improvement. That means that 262 crores invested in this area is also a drop in the ocean. This 262 crores and this annual contribution of 60 to 70 crores from the Government of India are not adequate. How will 15 or 20 crores of excise duty taken by the Government of India be adequate for our development? I do not understand that logic. Our case is not to get back what the Government of India has taken, our case is get more than what the Government of India has taken. Then only this backward area will be developed. For development of backward areas, obviously resources must be siphoned back from somewhere. Therefore, the logic that is advanced is not correct. Then, Sir, one of the members said "you have gone and discussed with Shri Joyti Basu". I think it will be wise for us to join with the United Front Governments in the States to ask the Government of India to give us more. We have also done it in the National Development Council where all the State Governments joined to ask for more from the Centre. But we cannot join on all issues because our circumstances are not the same with others. For instance, in the matter of sharing, we cannot join hands with the State of West Bengal or with the State of Maharashtra or with the State of Madras, which are developed States and conditions there

are different than those obtaining in a backward State like Assam. Look at the Memorandum which we have submitted to the Finance Commission. Our approach and the approach of the States of West Bengal and Maharashtra are different. They say in their Memoranda that the sharing of excise duties and other resources should be on the basis of population. We say "No", it should not be on the basis of population, it should be on the basis of backwardness and the developmental needs of the backward States. In the matter of sharing we cannot see eye to eye with them. We shall have a common approach with the backward States. The backward States will obviously have a different approach from the developed States.

At present the West Bengal is joining with the Kerala Govt. so that they may present the Govt. of India and ask them for the change in the Constitution. Because in the Constitution certain powers are reserve for the Govt. of India and certain powers for the State Governments. Certain lucrative powers are reserved for the Govt. of India and like sales tax etc., are reserved for the State. What they are asking for is that the Constitution should be amended so that the rights may accrue to the State income. The income which is generated in Calcutta for instances will become the income for Calcutta. It will be for that reason that although our tea industries are here profits will arise there. The result will be that our profit will go there. Therefore, if we agree to the amendment of the Constitution which makes then we will be finished, we will not be helped and we will get any resource. Therefore it is justice that Indias economic integrity as a whole will remain wherever income may arise. The distribution is equitable because it is done through arbitration.

Shri Phani Bora : Equal distribution of the income

went from Centre it is never happened. If we analyse the figure of the help given and grants to the different States we may come to the that conclusion.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi : It is not the Govt. of India but it is the Finance Commission. Therefore, we have more chance of getting more. Regarding tea, although we do not get any tax from tea, the Bengal get tax. In the matter of sharing we will have to be very cautious so that we may not take a wrong step against ourselves. If this is integrated, then we have no other alternative. But if every State become independent then it is the another matter. So long we do not become independent and so long your income goes to Calcutta automatically we cannot have a burden which dependent on Calcutta. India is comparatively neutral when the fight is between Calcutta and ourselves. If it is the Govt. of India or it is the Finance Commission the chance will be more. The question of employment. How does an employment arise. It arise for every man employed. If you analyse you will find that there is an investment behind it. 10/12 thousand rupees is necessary to give employment for one person. The minimum of Rs. 20/30 lakhs investment is necessary for employment of 1 persons to the Agriculture as well as industry. You require investment. It will be seen that employment is the..... of investment. If we have the investment policy then employment will arise. We can have an employment policy. There are employment for school teachers or any such employment also. But this employment is not a multiplier but whereas if there is any employment in Agriculture in that there is multiplier employment. Direct employment, secondary employment and tertiary employment. For every man directly employed in industries, there are other 11 people indirectly employed. In India every man directly employed there are 5/6 persons indirectly employed.

But if it is an employment in a Govt. office then there is no employment. For this reason improvement from the employment point of view, there should be the agricultural and industrial investment. Therefore I have suggested it would be necessary for us to change our conception on investment. Then only the employment will be created otherwise, what we are now going is like a machine. What is the investment perhaps in Industries and Agriculture 4 crores. Therefore if that is the case than imbalance will continue. We must change our investment policy to some extent. I had in my speech stated that the country is getting out of stagnation. It is not true, Shri Gaurishankar Bhattacharyya said why do I say it is getting out of stagnation. The crop has been good this year in India. We have produced 95 million tons. In Assam itself 25 million tons. It is not because of you. It is because of the good rain and rain is a gamble in India. To some extent it is true that there is a breakthrough in Agriculture. Indian breakthrough is coming through modern seed development and has increased production many times. For the first time in a scarcity market agriculture has become so economic. It is in the plan. What is more is the peoples energy, enterprise, initiative is running back to Agriculture for the first time, formerly people were running away from agriculture. Now they are running towards agriculture. When people are running back to agriculture they will come for irrigation and they are coming for agriculture. Then the breakthrough period is coming over into agriculture. There may be again drought and there may be again crisis. If we have a few years of good monsoon and if soon money is given to agriculture than the traditional agriculture is removed. I have no doubt that we will have crisist so far as the agricultural production is concerned this will get more and more stabilised by producing of fertilisers. There is a plan

to have at least one fertilisers plant in each State. In Assam we have got one fertilisers corporation is there. Therefore with fertilisers, with water, with model fields and taking facilities the picture may change.

How the banks have come under the social control? The Government of India has given direction that the loans should be invested directly in agriculture. There are Co-operative Banks in industrial areas. But their amount has been very small with the result that the progress has been very slow and the expectation was belied. Sir, our surprise is to find that in a very short time, we have not been able to invest nearly 35 lakhs in Assam in agriculture. It is not a big loan, it is a small loan and not in one district—in various districts. I have a list here—Mongaldoi, Gauhati, Tezpur, Silchar, North Gauhati and so on. Loans are 25,000, 10,000, 15,000, 4,000, 3,000, 4,000, 2,000, 5,000, 8,000, 1,36,000, 1,22,000, 1,72,000, 1,11,000 and so on. They have given all these loans within three months and that is really very remarkable, because commercial banks are very corservative, particularly in agricultural loans. They are very recultant and it is for the first time that they have broken the tradition and they have become progressive in this matter. Then they have introduced a system of granting loan against Ware House receipts and they have given loan to all sorts of people. I find here the names of Uttam Tanti and .... Tanti and labourers are also included.

(A Voice— Benami......... what for the loan.........)

This is for agriculture. First few loans were advanced against the Ware House receipts. Therefore, I say, that for the first time a chance has arisen on the beg swing in agriculture. The hon. Members have said that the chance in industries is more, but unless there is a chance in

agriculture there is no chance in Industry. Sir, this time we have included irrigation, because unless there is irrigation facility, we cannot go to the three—crop economy and therefore, we have now an arrangement between the agriculture department and the State Electricity Board in which the Commissioner presides and they have taken up irrigation scheme. They have some pilot projects which are being executed in the light of their experience. They will try to implement them.

Shri Moinul Haque Choudhury : What is the rate of electricity ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi, Minister : I do not know the rate.

Shri Soneswar Bora : Sir, what is the total amount of agricultural loan ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi : As I have already said that there are various types of loans starting from Rs. 2,000 upto rupees one crore. Then there are Co-operative Apex Banks and Service Societies who will also advance loans for lesser amounts. Therefore, I find that the only thing which is missing is irrigation. If we can concentrate on irrigation and make perennial irrigation, then the problem will be solved. At present we have only seasonal irrigation. If there is rain, there is irrigation, if there is no rain there is no irrigation. But now we are going for perennial irrigation. That is why the Agriculture Commissioner is trying to do by drawing electricity line and where there is no electricity, they are trying pipe lines. I hope, it will be possible for us to break-throuh in agriculture by this method.

So far as industry is concerned, for the first time in India we have been able to earn about 100 crores in export of non-traditional item and this is a new break-through and that shows we have been able to find some new

markets, the greatest stimulant for the industry is the market for its products. Now that if new markets have been found, it will be possible for us to expand industries. Now, we will not so much dependant on foreign exchange. Our requirement for the foreign exchange will be minimised and the trade gap will be reduced. From all this we have come to conclusion that there will be break-through. There may be unforseen factors which will halt the process of recovery. But the fact is that we have come to recovery is correct, and we are gradually getting out of this stagnation. Then Government of India have also established refinancing Corporation which is the subsidiary of the Reserve Bank of India and which gives loans to the bank's if the bank advance loans to the farmers so that the amount is a available with the bank is very great. It is not that Rs. 25 crores are there. Therefore, for the first time the facilities will be available in sizeable measure.

Sir, I agree with the honourable members that our industries investments have not borne fruits, they have not given adequate return whether it is in Industries, transport or agriculture. Obviously, for the succes of socialism it is necessary that the public sector economy should be productive. In capitalist industries public sector industries run on no-profit no-loss basis. But in a socialistic economy public sector industries must generate profit otherwise, we cannot extinguish private sector industries. But so far as public sector industries are concerned, they are running at a loss. Therefore, how can we extinguish the private sector industries ? Therefor it is necessary that we should have today something to make public sector investment remunerative. Uptil now, there have been many Seminers in India, but they haze not been able to evolve a suitable and dependable method. Government of India has now set up a Parliamentory

Committee to look into the working of the private sector industries so that it may be possible for us to set up the Committee of this House to go into the question. Therefore, in the industrial sphare timely decision is very important and if there is fear that the Minister will catch them, the officers will not take prompt dicision and therefore, there will be loss and loss, Therefore, the problem is how to take clear decision so that the loss would not occur, and this mutually contradictory process must go. I hope, a Committee of this House should go into the question as to how and what kind of control should be maintained in industries.

Then, Sir, the question of Das Commission recommendation, the Adhoc allowances of Rs. 6/- was also raised. So far as I know the Das Commissions Recommendations have been implemented both with regard to the teachers as well as the Govt. servants. The problem only remains with regard to adhoc allowance of Rs. 6/-. Now this is under consideration of the Cabinet and decision will be taken soon. But may I point out a falacy which has entered into the consideration. This adhoc allowance in the nature of dearness allowance is not salary. It is the correctives applied to maintain the purchasing power at a steady level. Sir, salary is determined by the Pay Commission and so that the purchasing power of the pay cannot be reduced by rise in prices. Therefore, the Adhoc Allowance, Dearness Allowance are given. This matter was also considered by the Gajendragadkar Commission of the Govt. of India and he advocated that for every 10 point rise in course of the year it should be neutralised by giving a Dearness Allowance. But he also suggested that for every 10 point fall the neutralisation should be withdrawn. That also is there. If we take his suggestion then we shall have to take whole, not a part of it. So this is not the salary. If the cost of living comes down the increase

will be withdrawn. That point has been missed by many people. Now because we are giving this adhoc allowance to the Govt. servants, the teachers are also asking for it. Govt. servants are also liable to the same interpretation of the Gajendragadkar Commission's recommendations, namely, in cases also it will have to be withdrawn. Therefore, since the prices are falling one is to watch and see how far they will fall. We carrierd out a quick survey to find out how far the prices were falling. We have found that in the urban areas price fall has been 16 point, i. e. 9·2 percent has been the fall. And, in the rural areas the fall has been 11 point, that means 6.3 has been the fall. From the last August to February prices have been fallings. Therefore, when the prices are falling in this fashion the question obviously arises whether the Dearness Allowance is to be increased or decreased. That question is there.

Shri Phani Bora— What is the cost of living index between 1964 and 1968 ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—That was consistently rising. When the rise was there we gave Dearness Allowance, we gave Das Commission's award and than the adhoc allowance we are giving.

Therefore, I am merely trying to explain the meaning of these Dearness Allowances. People have mistaken that these are salary increases, these are not Dearness Allowances.

Now, the national income increases have been there. The national income of Assam has come to 7,88 crores but it terms of consistent prices it is only 400 crores. Similarly the per capital income has come to 556 rupees but in terms of consistent prices it is only 282.6. But in 1966-67 it was 271. So, from 271 it has come to 282—so there is a rise. The income of the State may increase but the income of the Govt. may decrease.

Now, another interesting fact is that the income from

agriculture has increase phonomenally. The increase has been of the order of 216 crores in the scope of last six years. Now, obviously this is not in terms of money. How do we calculate it ? We calculate the production multiplied by the prices and get it. Actually every farmer does not sell all what he produces. He merely sells the surplus. The additional money income generated in the agricultural economy may be in the order of 422 crores. Recently, a team of Reserve Bank of India visited Assam and we have pressed to open branches of the bank in rural areas. So, if the whole country is covered by banking system the money will be banked instead of lying idle and obviously the prosperity of the State will also come if the money is banked.

(Voice from the Opposition – What is the price index)

Price index, as I have said, it has fallen in the rural areas by 6 percent and in the urban areas by 9 percent.

So in respect of teachers I merely say that the State Government has been making youngman's efforts to improve the teachers' lot. But we have limited resources, and therefore, the amount of benefit we want to give to the teachers have not been adequate. But you must appreciate our efforts. What is our efforts ? Total expenditure on teachers salaries has gone up by 10 times. If the income of the State increases by 1.7 p. c. and I raise the teachers' salary by 10 times am I not improving them with the rest of the population ? that means the index of national income is Rs. 270 and the index of teacher's salary Rs. 891. Have I not improved their conditions ? The wages being a percentage of State income it has increased from .5 to 1.96, that means four times. Similarly, the index of per capita income, the state of teachers' salary is as follows— the per capita income of the state is 1 to 172 the salary of primary teachers—their index is 100-456. Have I not improved their conditions ?

Shri Phani Bora :- এই বিলাক স্বীকাৰ কৰিছে যে, অঙ্কৰ হিচাবত বহুত বাঢ়িছে, কিন্তু আচলতে সুস্থ যত্ন কি হৈছে সেইটোহে আমি বিচাৰিছোঁ।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi - আমাৰ যত্নৰ কথাকেই কৈছোঁ। এতিয়া আমাৰ খৰচ হৈছে ১৪০ টকা। কিন্তু আমাৰ কথা হৈছে পৰিস্কাৰ কৰি দিবৰ কাৰণেহে এই অঙ্কৰ হিচাবৰ কথাটো কলোঁ। বোধকৰো মাননীয় সদস্যৰ বৰ খং উঠিছে। যি হওক চাহৰ সম্পৃৰ্কে বহুতো কাম কৰা হৈছে আৰু মাননীয় সদস্য শ্ৰীকেহোৰাম হাজৰিকাৰ নিচিনা মাননীয় সদস্য সকলেও অনুৰোধ কৰা কাৰণেহে আমাৰ হাতত থকা মজদুৰৰ কথা কলোঁ। সেই কাৰণে মই জনাব খুজিছোঁ যে,--

Shri Kamakhya Prasad Tripathi : Why do we come into this ? There has been a price fall for which the State Govt. had to intervene. The reason was that the price which has come over to tea industry is of far reaching character. The tea agriculture in Africa is expanding at a very fast pace. In the year 1958 they were exporting 20 million k. g. and this year they have exported 50 million k. g. The hon. Members are very right in pointing out that the tea gardens are being sold and the money is being taken to Africa so that they can invest the money in Africa. There is a reason for doing so. There is no tax in Africa on tea with the result that the profit on tea industry, or to the traders in Africa in comparison with Cylone and India is higher. Therefore, all the capital is rushing to Africa. Formerly, the quality of African tea was bad but now they crashed over the quality i. e. the difference in quality has disappeared. That shows gradually we will be completely wiped out of the International market. The Indian market is also expanding but the rate of expansion of the Indian market and the rate of tea produ-ction which is expanding in the world market is much higher than the rate of tea consumption.

Shri Phani Bora :- সেইটো হল সিংহলৰ লগত Competition চলোৱা নহয় নে ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi : সিংহলৰ লগত Compete কৰা কথা নহয়। And there is danger of closer and thousands and thousands of workers will be unemployed. That has already happened in the textile industry—990 textile industry had been closed and lakhs and lakhs of workers are thrown out of employment. The Government of India have set up a Textile Corporation. They have given only 1 crore to the corporation which is not sufficient. So Sir, we felt that something must be done to prevent closer and we came to two conclusions (1) something must be done immediately to prevent the closer and (2) something should be done on long term basis so that the danger of being wiped out from the tea market is checked. Because if India loses the market the greatest sufferer will be Assam as Assam is the chief producer of tea and for this reason we took the step. We asked the Government of India to reduce the Export Duty on tea and ultimately the Government of India has agreed to reduce the Export Duty on tea.

Cylone has not lessened the Export Duty on tea any more. So the question of Cylone is already there. Now, Cylone's Minister for Commerce came to Delhi and discussed with our Minister about it and ultimately a decision arrived at that we should set up a Corporation to carry out blending, packing etc. jointly. This is very important because the International market is a very big market and very few monopolist control the whole market. We can raise the price or lower the price. It is for this reason we have come to an agreement with the Cylone Government for this purpose. But this is not the only reason why we intervened. There are two other—(1) One reason hon. Members know that the income from tea has declined. We were getting from tea industry between 5 to 6 crores per

year out of the agriculture income tax and the carriage tax. Now it has gone $2\frac{1}{2}$ per year and the balance has gone to Calcutta and the West Bengal Government is getting entry tax out of our tea.

I have been in agreement with Jyoti Basu when he was the Minister of West Bengal so that both the taxes may be withdrawn and the Govt: of India may compensate. This was our proposal but unfortunately the Govt. of West Bengal went into wilderness and the matter was not considered. I went to Calcutta the other day to have a discussion with the Bengal Government. They will take up this matter again. Then about this unfair imposition of entry tax on tea. Our tea is already handicapped for the Pakistan stopping the steamer route and on top of it there has been this duty. Bengal tea has no difficulty about that. South Indian tea has no difficulty about it. Therefore, without these, our tea will get some relief and we will also get some income, an income which we have missed. This is the second reason why we had to intervene. There is also a third reason. It is known to the House that labour is also a partner in this enterprise and labour get bonus under the Bonus Act. If the gardens lose then they can get only 4% bonus; if the gardens make an income they can get more. But if the gardens close down they can get no bonus at all. Secondly, there is some discharge of liability arising out of the Plantation Act. When the tax policy was framed these matters were taken into consideration with the result that heavy taxation was levied on Assam tea. In 1958, the tax on Assam tea was on the same level as in the rest of India but later on Assam tea was heavily taxed;, Bengal tea was less taxed and South Indian tea still less taxed. What was the logic? They said, logic is that your yield per acre is higher, your price is higher. Now that is the logic for discriminating

us with South India So, the original logic which justified discriminatory levy at all has disappeared and we have said that discriminatory logic should be replaced by an uniform logic. In this case our logic is that they have two monsoons whereas we have only one monsoon. Our suggestion is that we should take this up also with the Govt. of India. So far as duty on tea is concerned, they have given the draw-backs. We have said that these draw-backs sometimes also have to be considered. From our point of view the suggestions which we have made will put tea industry on a sound footing. It will be appreciated that the Govt. of India agree that 60% of the tea industry is agriculture and 40% is industry and on that basis the sharing of income should take place. We should get the income tax on 60% and they on 40%. So we have said that since you agree that it is partly agriculture in which we are the shareholders it is your duty to see to the profitability so that we can divide the income . otherwise we get nothing and this matter is also pending with them.

Now, Sir, Shri Moinul Haque Choudhury raised a question that I was going to Delhi too many times. Shri Samsul Huda said I went 50 times a year. When I got this figure I was surprised because I had a heart attack this year in the month of May and so I was not travelling much. From the records I find that I went to Delhi only 13 times in that year and not 50 times.

Shri Moinul Haque Choudhury : Very unlucky number!

Shri Kamakhya Prasad Tripathi : My lunch has not been as great as yours. It will be appreciated that I did not go on any personal or private business. While coming back I have several times gone to Lucknow to which my Hon'ble friend had occasion to refer. It is known under what condition my wife had to be removed from this place because it was doctor's advice to remove her from here.

Shri Moinul Haque Choudhury : I did not refer to this. Do not be unfair to me.

Shri Kamakshya Prasad Tripathi : I am merely saying why I had to go there. The Hon'ble Members will not be so unfair to me as to say why I went there to see my ailing wife. As a matter of fact, she is still ill. But I may say this that there has been no impact on State finances because of my going to that place.

I had expected that Shri Moinul Haque Choudhury would give some substantial suggestion with regard to State finances............(interruption)

Shri Moinul Haque Choudhury : While the Chief Minister drew Rs. 3665/- you drew Rs. 10346. So there is an impact.

Shri Kamakshya Prasad Tripathi : I have already said that I have been doing this because it is necessary to go to Delhi often and we cannot go to Delhi walking. The cost now a days is very high.

I was just looking to his own bills and particularly to the bills of the Ex-Finance Minister Shri Fakhruddin Ali Ahmed who, according to Shri Choudhury is an ideal Finance Minister.

Shri Moinul Haque Choudhury : I did not say this it is in your mind.

In 1964-65 Shri Choudhury drew :

Shri Ahmed drew :

Shri B. Mookerjee drew :

and mine was :

People who have to go to Delhi they have to travel by air and the cost of travelling by air has increased now.

Shri Moinul Haque Choudhury : If Mr. Tripathi totalled up he would find that in one year he drew Rs. 86,000/-.

Shri Kamakshya Prasad Tripathi : Oh ! that Americal tour !

Now, a question was raised with regard to the Bill which has been presented in Parliament by Shri Debeswar Sarma. This was adequately discussed by Shri Moinul Haque Choudhury and replied to by my friend here in reply to Governor's address. So, I will not go into the details here. We have seen in the newspapers that the Bill has been presented out of the Select Committee and there are large number of members keen on that, on which we are also very keen about it with regard to the provision in the amendment of the Constitution, namely, by majority of the members of the each House voting and the two-third majority. It appears that two-third majority has been retained and the other provision has not been agreed to. There is the other point which was raised by Mr. Moinul Haque Chaudhury with regard to the power of the President to amend the rule of the legislature. On this point, it seems that there has been some concession but we have known what is that concession. We have asked the Government of India to send us 200 copies immediately so that we can distribute among the Hon'ble members in order to enable them to know the exact position and that we may have the chance to discuss it again. We will continue to pursue all the points which we have raised so that in the final determination in Parliament we may have a say and ultimately we may get what we desire.

While pointing out the growth of disruptive tendency

in the State, speeches were made about the district of Goalpara that it is very much neglected and therefore such tendencies are growing namely Kamatapur demand and Bodo state demands. To-day our Education Minister gave the figures of Darrang district which was more backward in education than Goalpara district. Secondly, you will see what other districts in the State in which every district headquarters is connected by railway ? Only Sibsagar, I suppose. There is no other district. So in point of fact the area which very backward in communication. is from the south bank towards Mankachar. That area is very backward in communication. We have taken up with Railway Minister the matter of communication by rail and the Minister of Railways, Government of India has announced that Manipur, Assam and another State will be taken up for expansion of railway facilities.

Rani Manjula Devi—What is the per capita income of the people of Goalpara with regard to other districts ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi :—

It is dependant mainly on agriculture and since the price of agricultural commodities have gone high very much the original calculation on the basis of which Goalpara was backward has changed. I hope this time the per capita income of the people of Goalpara will be higher. Goalpara is the only district in Assam which has got a Sainik School.

Shri Sarat Chandra Rabha— গোৱালপাৰা কংগ্ৰেছে District autonomy বিচাৰিছে কিয় ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi-- সেইটো হৈছে psychological complex.

Rani Manjula Devi : May I point out that it is not the right attitude.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi : Sir, What I was saying was not that Goalpara was advanced. I was merely saying that psychological complex is one such thing that it affects one when he feels like that. I have already said that we have expanded administrative services too much. One member was making a very good speech that the money allotted for the Blocks were mostly spent for the administration charges. Sir, I myself, have also given it the name river Kaveri because before reaching the sea each drop of its water is consumed for other purposes. So in the case of our Blocks there remains a very little money for other purposes after meeting the expenditure on administration. So is the case with the Government of India which has expanded its administrative machinery. Prosperity is not going to come that way. It is a means and not an end.

Sir, somebody was asking for a Jute mill for Goalpara. I agree. In point of fact when I was the Minister for Industries I gave a licence to Khagendranath Nath for a Jute Mill namely Pancharatna Jute Mill. But unfortunately he has not been able to put up. In the industrial planning I say that Goalpara must get it and that licence is still alive (voice : it has been revoked.) Any way there is chance of reviving it. Of course, after the experience of a jute mill at Silghat we may be a little chary about launching this enterprise. We want that industrial development should take place – agricultural and industrial and these are two types of development on which we must concentrate during the next 10 years so that we may not be required to borrow from outside.

Shri Kabir Chandra Roy Prodhani : माननीय বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ে জানেনে যে গৌৰীপুৰত যি Cotton Mill আৰম্ভ কৰা হৈছিল, সেইটো চৰকাৰৰ কাৰণে বন্ধ হৈছে ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi : Cotton Mills ? Yes, two licences were given— one for cotton mill and one for jute mill and another for asbestos factory. But unfortunately, after the happenings in the State since 1960 private capital has become shy and we have also no capital of our own. The Government of India is also not giving money. For these reasons, if you really want to have industries, you must halt in expenditure on services whether in Kamatapur type or any other type. This is the call of the hour. That is what I have mentioned in my speech.

Shri Sarat Chandra Rabha : পঞ্চৰত্নৰ Jute Mill টোৰ licence কাক দিয়া হৈছে ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi : সেই Jute Mill টোৰ licence শ্ৰীখগেন্দ্ৰনাথ নাথক দিয়া হৈছিল।

(A voice : Revoke কৰিলে নেকি ?)

Cancel কৰা হলেও revoke কৰা টান নহব। মাননীয় সদস্যসকলক সেই কাৰণেই কৈছো যে Rabin Kakati ৰ আশাশুধিয়া চেষ্টাৰ কাৰণে Sugar Mill টো হ'ল। কিন্তু আমাৰ তেজপুৰত Sugar Mill ৰ কাৰণে এজন লোকক Chairman পাতি দিয়া হৈছে– তেওঁ এফালে Chairman আনফালে Politician. Sugar Mill কেনেকৈ হব ?

Shri Sarat Chandra Rabha : শ্ৰীখগেন্দ্ৰ নাথে কৃষকসকলক উচ্ছেদ কৰি যে জমিদাৰ হৈছে সেই কথা চৰকাৰে জানেনে ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi : সেই কথা নাজানো। মাননীয় সদস্যসকলে যদি Industry কৰিবলৈ আগবাঢ়ি আহে তেওঁলোকে ৩/৪ বছৰ আশাশুধীয়া ভাবে খাটিব লাগিব। নহলে Industry গঢ়ি উঠা টান। এতিয়া সময় বহুত হ'ল। মোৰ পত্ৰ আৰু কেতিয়াবা সময় পালে জনাম বুলি ভাবিছো।

Shri Kamini Mohan Sarma : মাননীয় বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ আৰু কিমান সময় লাগিব ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi : ২½ ঘণ্টা লাগিব।

Shri Kamini Mohan Sarma : তেনেহলে আমি খাই-বৈ আহি ৯ বজাৰ পৰা বহো।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi : I do not want to tax the patience of the House because I will get more chances. They have given me good services and good name—and when people talk good name either in good or bad language, it is always acceptable.

Thank You, Sir.

Adjournment

The Assembly then adjourned till 10 A.M. on Monday the 17th March, 1969.

U. Tahbildar,
Secretary,
Legislative Assembly, Assam,

Shillong
The 15th March, 1969.